

Univerzita Pardubice
Fakulta Ekonomicko-správní

Ekonomická resilience mikroregionů

Univerzita Pardubice
Fakulta ekonomicko-správní
Akademický rok: 2023/2024

ZADÁNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

(projektu, uměleckého díla, uměleckého výkonu)

Jméno a příjmení: **Bc. Dominika Brožková**
Osobní číslo: **E22475**
Studijní program: **N0488A050001 Hospodářská politika a veřejná správa**
Specializace: **Ekonomika veřejného sektoru**
Téma práce: **Ekonomická resilience mikroregionů**
Zadávající katedra: **Ústav správních a sociálních věd**

Zásady pro vypracování

Cílem diplomové práce je vyhodnocení ekonomické resilience vybraných mikroregionů. Poslední dvě desetiletí byla bohatá na ekonomické problémy. Realitní a následně ekonomická krize na přelomu první a druhé dekády 21. století byla následována o dekádu později ekonomickými otřesy spojenými s opatřeními proti čínské chřipce. Pro zvládnutí těchto výzev měla města a obce různé předpoklady a tím na ně měly tyto události i různé dopady.

Osnova:

- Rešerše odborné literatury, stanovení cíle práce.
- Management rozvoje měst a obcí.
- Ekonomická resilience.
- Stanovení indikátorů ekonomické resilience.
- Analýza ekonomické resilience vybraných mikroregionů.
- Vyhodnocení ekonomické resilience vybraných mikroregionů.
- Formulace závěru a doporučení.

Rozsah pracovní zprávy: **50**
Rozsah grafických prací:
Forma zpracování diplomové práce: **tištěná/elektronická**

Seznam doporučené literatury:

- HUGGINS, Robert a Piers THOMPSON, ed. *Handbook of regions and competitiveness: contemporary theories and perspectives on economic development*. Cheltenham, UK: Edward Elgar Publishing, 2017. ISBN 978-1-78990-057-6.
- KRAFTOVÁ, Ivana, Martin MAŠTÁLKA, Zdeněk MATĚJA, Ondřej SVOBODA a Pavel ZDRAŽIL. *Bezpečný rozvoj regionu: základní koncept*. Praha: Wolters Kluwer, 2016. ISBN 978-80-7552-261-0.
- MAIER, Karel. *Udržitelný rozvoj území*. Praha: Grada, 2012. ISBN 978-80-247-4198-7.
- MCCANN, Philip. *Modern urban and regional economics*. 2nd ed. Oxford: Oxford University Press, c2013. ISBN 978-0-19-958200-6.
- PROVAZNÍKOVÁ, Romana. *Financování měst, obcí a regionů: teorie a praxe*. 3. aktualizované a rozšířené vydání. Praha: Grada Publishing, 2015. Finance pro praxi. ISBN 978-80-247-5608-0.
- SVOBODA, František. *Ekonomika veřejného sektoru*. Praha: Ekopress, 2017. ISBN 978-80-87865-35-4.

Vedoucí diplomové práce: **Ing. Martin Maštálka, Ph.D.**
Ústav správních a sociálních věd

Datum zadání diplomové práce: **1. září 2023**
Termín odevzdání diplomové práce: **30. dubna 2024**

prof. Ing. Jan Stejskal, Ph.D. v.r.
děkan

L.S.

doc. Ing. Romana Provažníková, Ph.D. v.r.
garant studijního programu

V Pardubicích dne 1. září 2023

Prohlašuji:

Práci s názvem Ekonomická resilience mikroregionů jsem vypracovala samostatně. Veškeré literární prameny a informace, které jsem v práci využila, jsou uvedeny v seznamu použité literatury.

Byla jsem seznámena s tím, že se na moji práci vztahují práva a povinnosti vyplývající ze zákona č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů, zejména se skutečností, že Univerzita Pardubice má právo na uzavření licenční smlouvy o užití této práce jako školního díla podle § 60 odst. 1 autorského zákona, a s tím, že pokud dojde k užití této práce mnou nebo bude poskytnuta licence o užití jinému subjektu, je Univerzita Pardubice oprávněna ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které na vytvoření díla vynaložila, a to podle okolností až do jejich skutečné výše.

Beru na vědomí, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů, a směrnicí Univerzity Pardubice č. 7/2019. Pravidla pro odevzdávání, zveřejňování a formální úpravu závěrečných prací, ve znění pozdějších dodatků, bude práce zveřejněna prostřednictvím Digitální knihovny Univerzity Pardubice.

V Pardubicích dne 23. dubna 2024

Bc. Dominika Brožková v.r.

PODĚKOVÁNÍ

Ráda bych vyjádřila upřímné poděkování svému vedoucímu, panu Ing. Martinu Maštálkovi, Ph.D., za jeho ochotu, poskytnuté odborné informace a skvělou spolupráci během mého studia a vedení diplomové práce.

Dále bych chtěla poděkovat své rodině a přátelům za jejich neocenitelnou podporu během celého studia a psaní této diplomové práce.

ANOTACE

Diplomová práce se zabývá vyhodnocením ekonomické resilience vybraných mikroregionů. První část práce se zaměřuje na management rozvoje měst a regionů a současně na koncept resilience regionů. Druhá část práce analyzuje a hodnotí ekonomickou odolnost zkoumaných mikroregionů na základě specifických ukazatelů. Tento přístup umožňuje hloubkové porozumění faktorů, které ovlivňují ekonomickou resilienci a pomáhá vyhodnotit platnost stanovených hypotéz. Výsledky jsou prezentovány pomocí tabulek, grafů a mapových zobrazení, což zajišťuje přehlednou a srozumitelnou prezentaci situací v jednotlivých mikroregionech.

KLÍČOVÁ SLOVA

resilience, odolnost regionu, zotavení, regionální rozvoj, hospodářská krize

TITLE

Economic resilience of microregions

ANNOTATION

The diploma thesis deals with the evaluation of the economic resilience of selected microregions. The first part of the thesis focuses on the management of the development of cities and regions and at the same time on the concept of regional resilience. The second part of the thesis analyzes and evaluates the economic resilience of the investigated microregions based on specific indicators. This approach allows for an in-depth understanding of the factors influencing economic resilience and helps to evaluate the validity of established hypotheses. The results are presented using tables, graphs and map views, which ensures a clear and comprehensible presentation of situations in individual microregions.

KEYWORDS

resilience, resilience of the region, recovery, regional development, economic crisis

Obsah

Úvod.....	12
1 Resilience měst a regionů	14
1.1 Ekonomická resilience regionů.....	15
1.1.1 Determinanty resilience	18
1.1.2 Důsledky hospodářského poklesu.....	20
1.2 Rizika a Hrozby	21
1.2.1 Riziko.....	22
1.2.2 Hrozba.....	23
1.2.3 Rizika a hrozby dle RIS3	23
2 Management rozvoje měst a regionů	25
2.1 Management ve veřejné správě.....	25
2.1.1 Strategický management ve veřejné správě.....	26
2.1.1.1 Volený a profesionální management.....	27
2.2 Vymezení regionů.....	28
2.2.1 Struktura regionu	28
2.2.2 Hierarchie regionu	30
2.2.3 Hranice regionu.....	30
2.3 Vymezení měst ve veřejné správě	31
2.3.1 Územní samospráva.....	32
2.3.1.1 Rozpočet územní samosprávy.....	33
2.4 Nástroje rozvoje měst a regionů	35
2.4.1 Ekonomické plánování	37
2.4.2 Strategické plánování.....	38
2.4.3 Územní plánování	40
3 Indikátory ekonomické resilience	43

3.1	Cíl a Metodika	44
3.2	Vymezení regionu	47
4	Analýza a Vyhodnocení ekonomické resilience vybraných mikroregionů	49
4.1	Hospodářská/Finanční krize	49
4.2	Čínská chřipka	50
4.3	Analýza a vyhodnocení hypotézy č.1	50
4.4	Analýza a vyhodnocení hypotézy č.2	60
4.5	Analýza a vyhodnocení hypotézy č.3	66
	Shrnutí	76
	Závěr	79
	Knižní zdroje	81
	Odborné články a internetové zdroje	84
	Právní předpisy	88
	Seznam příloh	89

Seznam ilustrací a tabulek

Schéma č. 1: Ekonomická resilience jako proces	17
Schéma č. 2: Determinanty ekonomické resilience	19
Schéma č. 3: Rozložení veřejné správy	31
Schéma č. 4: Fáze přípravy strategie	39
Obrázek č. 1: Negativní dopad hospodářského poklesu	20
Obrázek č. 2: Pozitivní dopad hospodářského poklesu.....	21
Obrázek č. 3: Struktura heterogenních regionů	29
Obrázek č. 4: Mapa zotavení mikroregionů Hospodářská krize – dle podílu nezaměstnaných osob.....	67
Obrázek č. 5: Mapa zotavení mikroregionů Hospodářská krize – dle indikátoru pracovní místa v evidenci ÚP	70
Obrázek č. 6: Mapa zotavení mikroregionů Pandemie čínské chřipky – dle indikátoru pracovní místa v evidenci ÚP	70
Obrázek č. 7: Mapa zotavení mikroregionů Hospodářská krize – dle indikátoru dokončených bytů na 1000 obyvatel.....	72
Obrázek č. 8: Mapa zotavení mikroregionů Pandemie čínské chřipky – dle indikátoru dokončených bytů na 1000 obyvatel.....	72
Obrázek č. 9: Mapa zotavení mikroregionů Pandemie čínské chřipky – dle přirozeného přírůstku obyvatel	74
Tabulka č. 1: Vzor výstupní tabulka	46
Tabulka č. 2: Rozdělení mikroregionů na diverzifikované a specializované	51
Tabulka č. 3: Podíl nezaměstnaných osob – H2 analýza hospodářská krize	61
Tabulka č. 4: Dokončené byty na 1 000 obyvatel – H2 analýza hospodářská krize.....	64

Seznam grafů

Graf č. 1: Podíl nezaměstnaných osob (%) – H1	51
Graf č. 2: Osoby s délkou evidence nad 12 měsíců (%) – H1	53
Graf č. 3: Počet uchazečů na jedno pracovní místo v evidenci ÚP – H1.....	55

Graf č. 4: Dokončené byty na 1 000 obyvatel – H1	56
Graf č. 5: Index stáří – H1.....	58
Graf č. 6: Pracovní místa v evidenci ÚP – H2	62
Graf č. 7: Zotavení mikroregionů – hospodářská krize dle indikátoru podíl nezaměstnaných osob.....	67
Graf č. 8: Zotavení mikroregionů – pandemie čínské chřipky dle indikátoru podíl nezaměstnaných osob.....	68
Graf č. 10: Zotavení mikroregionů – Hospodářská krize dle indikátoru pracovní místa v evidenci ÚP	69
Graf č. 12: Zotavení mikroregionů – Hospodářská krize dle indikátoru dokončených bytů na 1000 obyvatel.....	71
Graf č. 14: Zotavení mikroregionů – Hospodářská krize dle přirozeného přírůstku obyvatel.....	73

SEZNAM ZKRATEK A ZNAČEK

ORP	Obec s rozšířenou působností
ÚP	Úřad práce
HSOÚ	Hospodářsky a sociálně ohrožená území

ÚVOD

V dnešní době se ekonomická stabilita a schopnost odolávat neočekávaným událostem stává klíčovým faktorem pro udržení a podporu rozvoje všech úrovní regionů. Dopady ekonomických, sociálních a environmentálních otřesů jsou ovlivňovány do jisté míry místními samosprávami jednotlivých regionů, které se podílejí na strategii rozvoje a obnovy území a dalších opatřeních. Ekonomickou resilienci také do značné míry ovlivňuje veřejná správa, jejíž postoj k řešení regionálních problémů má vliv na proces adaptace nebo zotavení.

Diplomová práce se zabývá analýzou a vyhodnocením ekonomické resilience vybraných mikroregionů. V posledních letech se vyskytlo mnoho výzev, jejichž výsledkem byly ekonomické problémy. Nejprve zasáhla jednotlivé mikroregiony hospodářská krize na přelomu prvního desetiletí 21. století a deset let po hospodářské krizi byla světová ekonomika opět otřesena, tentokrát pandemií čínské chřipky, známé také jako COVID-19.

Hospodářská krize měla výrazný dopad na mnoho oblastí. Krize byla vyvolaná řadou faktorů včetně finanční nerovnováhy a nedostatečné regulace trhů, postihla mnoho regionů a ekonomických subjektů, což vyžadovalo rychlou adaptaci a hledání nových způsobů, jak zvládat nepříznivé podmínky.

Pandemie COVID-19 přinesla závažné zdravotní, sociální a ekonomické důsledky, které zasáhly každou oblast života a všechny typy ekonomické aktivity. Omezení cestování, uzavření podniků, institucí a změny v chování spotřebitelů, které vedly k dramatickému poklesu ekonomické aktivity v mnoha regionech. Tato situace vyžadovala opětovnou adaptaci a hledání nových způsobů, jak udržet hospodářství v chodu a minimalizovat negativní dopady na životní úroveň obyvatelstva.

První kapitola práce se zabývá ekonomickou resiliencí, která se zaměřuje na determinanty, hrozby a rizika, jež mohou ovlivnit regionální ekonomiku a stabilitu. Druhá kapitola je zaměřena na management rozvoje měst a regionů, který hraje klíčovou roli při posilování ekonomické odolnosti. Zahrnuje strategický management ve veřejné správě, vymezení regionů a nástroje rozvoje měst a regionů, které mohou podporovat jejich rozvoj a odolnost. Obce s rozšířenou působností neboli mikroregiony představují důležité administrativní jednotky. V kontextu regionálního rozvoje jsou mikroregiony (obce s rozšířenou působností) klíčovým subjektem, který ovlivňuje ekonomickou stabilitu a resilienci daného území. Jejich správné fungování a efektivní řízení je nezbytné pro dosažení dlouhodobého a udržitelného rozvoje území.

Druhá část diplomové práce je zaměřena na konkrétní analýzu a hodnocení ekonomické resilience ve zkoumaných mikroregionech na základě vybraných indikátorů. Tato analýza napomáhá porozumět faktorům, které ovlivňují ekonomickou resilienci mikroregionů a vyhodnotit platnost stanovených hypotéz.

Pro účely diplomové práce je zkoumáno území, které zahrnuje Pardubický a Královéhradecký kraj. Toto území představuje významný celek v České republice, který je charakterizován bohatým kulturním dědictvím a ekonomickou rozmanitostí. Nachází se v severovýchodní části Čech, kde Královéhradecký kraj leží severněji a Pardubický kraj východněji. Oba kraje sdílí společnou hranici a společně tvoří důležitý regionální celek. Během analýzy se tato práce zaměřuje na detailní studium jednotlivých mikroregionů v tomto území.

Potřebná data pro praktickou část jsou čerpána z Českého statistického úřadu a jeho krajských poboček. Výsledky analýzy jsou prezentovány pomocí tabulek, grafů a mapových zobrazení, což zajišťuje přehlednou a srozumitelnou interpretaci situací v jednotlivých mikroregionech. Poskytují ucelený pohled na stav a vývoj vybraných mikroregionů v kontextu proměnlivých podmínek současné ekonomické a společenské situace.

1 RESILIENCE MĚST A REGIONŮ

V posledních letech se koncept regionální resilience neboli odolnosti stává stále významnějším (Martin, 2012). Rozrůstání významnosti tohoto pojmu se opírá o tři faktory. První z nich je častější vznik přírodních a ekonomických katastrof v různých částech světa. Druhý faktor bere resilienci jako součást procesu vzájemného obohacení i z jiných oborů. Poslední se zabývá latentními představami v evoluční ekonomické geografii o potencionálním vlivu šoků na přetvoření ekonomického prostředí v průběhu času (Huggins, Tompson, 2017, s. 272).

Koncept odolnosti se týká vypořádání regionů/měst s otřesy, ale tento koncept zůstává poměrně nejednoznačný. Několik autorů poukázalo na riziko, že resilience na úrovni regionu či územní samosprávy se stane nejasným konceptem (Markusen, 2003; Pendall a kol. 2010).

Vyvinout rámec pro hodnocení odolnosti regionů, je velmi náročné, protože jsou komplexním systémem, který je složený z občanů, organizací, průmyslových odvětví, sítí a různých institucí. Každá tato část má své specifické charakteristiky, trajektorie a procesy, které definují její odolnost. Proto se odolnost měst a regionů stává víceúrovňovou záležitostí (Huggins, Tompson, 2017, s. 272-273). Podle Kraftové a kol. (2016), schopnost odolat také velmi souvisí s mírou vzdělanosti daného území, respektive kvalitou lidského kapitálu.

Odolnost měst a regionů se týká schopnosti organizací daného systému reagovat na otřesy nebo narušení fungování. Walker a kol. (2004) říká, že se jedná o schopnost absorbovat rušení a zareagovat při změně tak, aby v podstatě nedošlo k žádné změně fungování regionů a územních samospráv. Foster (2007) naopak definuje odolnost regionů, jako schopnost předvídat narušení systému, připravit se na něj, reagovat a zotavit se v určitém časovém horizontu. Odolnost tedy znamená schopnost vrátit se po šoku do existující rovnováhy, a jak rychle se ekonomika dokáže zotavit.

Šok může spustit proces celkové či částečné rekonfigurace území, nebo také změnit schopnost rozvoje regionu v době, kdy čelí krizovým situacím. V krizových situacích městům a regionům naopak může podpora rozvoje velmi pomoci a mohou tím snížit dopady dané krize. V podstatě to může fungovat jako určitý tlumič problémů. Dochází tím k snižování dopadů na výstupu (zaměstnanost, finanční prosperita). Existuje tedy vzájemná závislosti mezi schopností absorbovat otřesy a rozvojem, k tomu přispívá rozlišení **tří dimenzí územní odolnosti v závislosti na časovém horizontu:**

1. **Okamžitý účinek šoku** – poukazuje na to, jak moc daná krizová situace narušila území, jeho míra narušení ukazuje určitou odolnost.
2. **Rychlé zotavení** – jedná se o čas, který uplynul do obnovení růstu ať už novou či jinou cestou.
3. **Dlouhodobé zotavení** – zaměřuje se na perspektivu v dlouhém období, jak šok mění územní samosprávu, a jaké nové cesty růstu utváří (Huggins, Tompson, 2017, s. 274).

1.1 Ekonomická resilience regionů

Má-li se koncept odolnosti ukázat jako relevantní pro oblast ekonomického rozvoje, je potřeba porozumět a identifikovat přidanou hodnotu. Problémem ekonomické resilience je, že jednotlivé ekonomiky se neustále mění a vyvíjejí. Je nepravděpodobné, že by se vrátili do stejné struktury jako před šokem (Huggins, Tompson, 2017, s. 293).

Významným prvkem cyklického adaptivního systému je úroveň přizpůsobení, která odráží rozsah změn v okolním prostředí, kterým může systém čelit, a přesto si udržet svůj běžný režim. V případě, že je systém odolný, dokáže si uchovat své funkce, strukturu a zpětnou vazbu i přes případné vnější výkyvy. Nicméně tato odolnost nevyklučuje možnost, že systém se může vyvíjet, měnit své funkce, strukturu a zpětnou vazbu i bez explicitních vnějších stimulů (Kraftová a kol, 2016, s. 65).

Existenci adaptibilního cyklu lze pozorovat jak na lokální, tak na národní úrovni. Tuto myšlenku podporuje i koncept hodnocení konkurenceschopnosti, který navrhlo Světové ekonomické fórum ve formě globálního indexu konkurenceschopnosti, přičemž očekává tři fáze vývoje národní ekonomiky. Dělí jednotlivé ekonomiky do tří stádií rozvoje:

1. **stádium faktorově řízené** – základním prvkem soutěže mezi zeměmi je jejich základní faktorové vybavení a nízké mzdy,
2. **stádium tažené efektivností** – mzdy jsou nadprůměrné a země klade důraz na zvýšení produktivity a kvality výroby,
3. **stádium inovačně tažené** – země soupeří o udržení vysokých mezd a životní úrovně prostřednictvím inovací a pokročilých výrobních postupů (WEF, 2015).

Faktorem pro rozdělení do jednotlivých skupin je HDP na obyvatele v paritě kupní síly. V čase dochází k proměně významných faktorů ovlivňující ekonomický rozvoj. Zaznamenáváme pokles významu výrobních faktorů, jako důsledek rostoucí konkurenceschopnosti dynamicky se rozvíjejících zemí, které vytvářejí tlak na vyspělé

ekonomiky. V rozvinutých ekonomikách jsou běžně tyto výrobní faktory levnější, což jim poskytuje výhodu a vede to k důrazu na technologické a inovační procesy (Kraftová a kol, 2016, s. 65).

Trasa růstu území nemusí být vždy referenčním standardem k posuzování odolnosti, jelikož tato cesta nemusí být vždy příznivá ve smyslu zaměstnanosti a růstu mezd. V socioekonomickém kontextu má odolnost nevyhnutelně normativní význam. **Expanzivnější definice ekonomické resilience je schopnost místní ekonomiky odolat tržním, konkurenčním a enviromentálním otřesům, nebo se z nich zotavit, pokud je to nutné tím, že podstoupí adaptivní změny svých ekonomických, sociálních a institucionálních struktur, aby si udržela nebo obnovila svou předchozí nebo novou vývojovou cestu, která bude charakterizována produktivnějším a efektivnějším využíváním fyzických, lidských a enviromentálních zdrojů** (Huggins, Tompson, 2017, s. 293).

Je důležité zdůraznit, že odolnost je proces, který zahrnuje několik prvků **viz. Schéma č. 1. Zranitelnost** znázorňuje citlivost nebo sklon firem a pracovníků daného území k různým druhům šoků. **Odpor** poukazuje na počáteční dopad šoku na ekonomiku, kdy je důležité stanovit původ a povahu daného otřesu. **Robustnost** regionu je dána tím, jak se firmy, pracovníci a jednotlivé instituce přizpůsobují. K robustnosti také patří vnější mechanismy a veřejné intervence, které působí jako podpůrný proces. **Obnovitelnost** zahrnuje cestu k navrácení do podobného stádia jako před šokem, nebo formu adaptace (Simmie and Martin, 2010).

Zabezpečení sociálně ekonomické stability vyžaduje dosažení ekonomické odolnosti, která je nezbytnou podmínkou. Existují tři přístupy k ekonomické resilienci.

- 1. Technická odolnost** – tento přístup vnímá ekonomickou odolnost jako schopnost systému vrátit se po vnějším šoku na úroveň odpovídající situaci bez negativního šoku. Ekonomická odolnost se zde měří podle míry obnovení úrovně určitého ukazatele, který odpovídá stavu před ekonomickým propadem, toto měření je obvykle založené na dynamice zaměstnanosti a velikosti produktu. V rámci tohoto pojetí lze zkoumat dobu, kterou území potřebuje k návratu do před šokové situace. Vhodnými ukazateli tohoto pojetí je také produktivita práce, počet pracujících osob, míra zaměstnanosti, počet podniků a další.

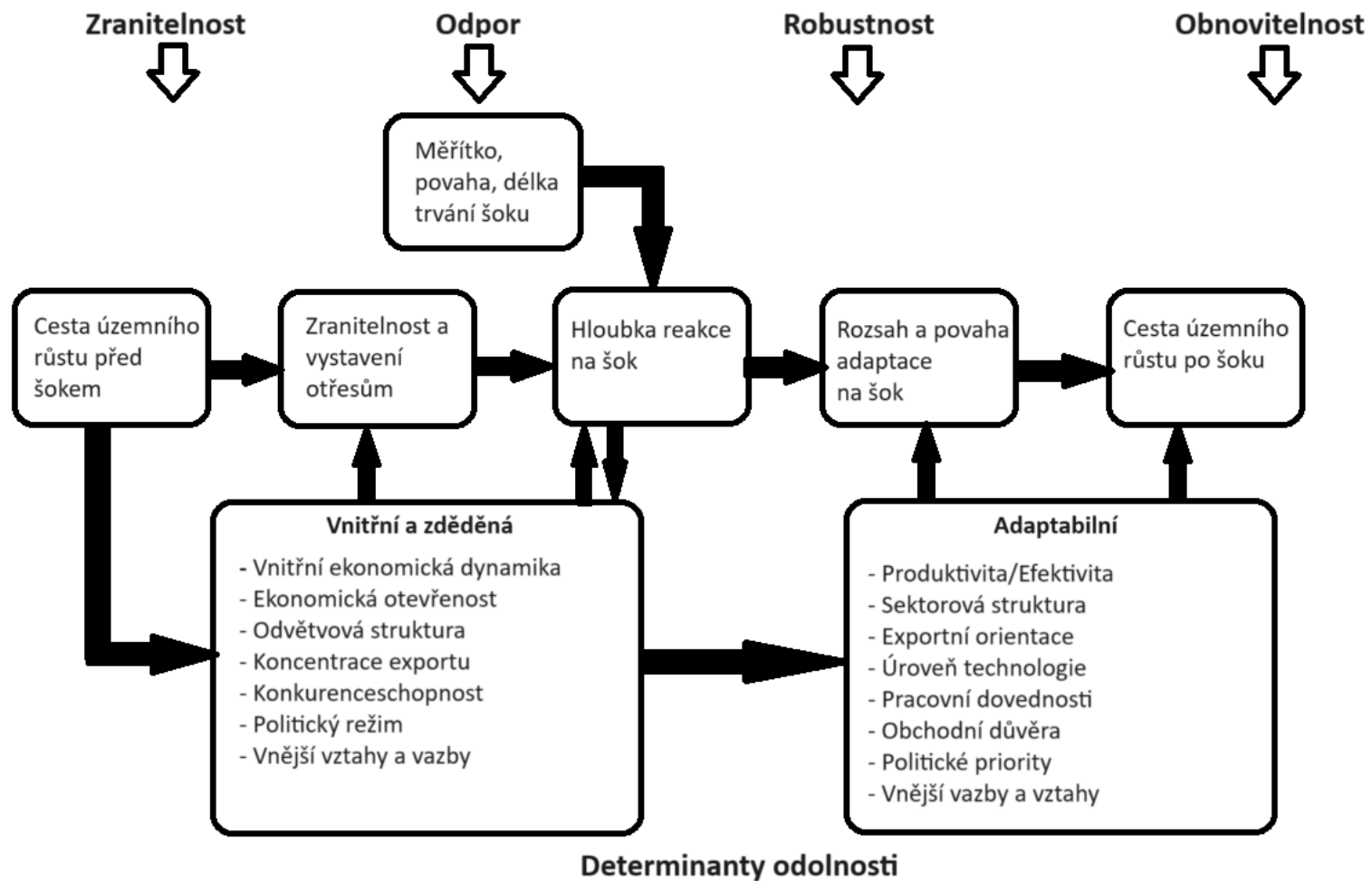

Schéma č. 1: Ekonomická resilience jako proces

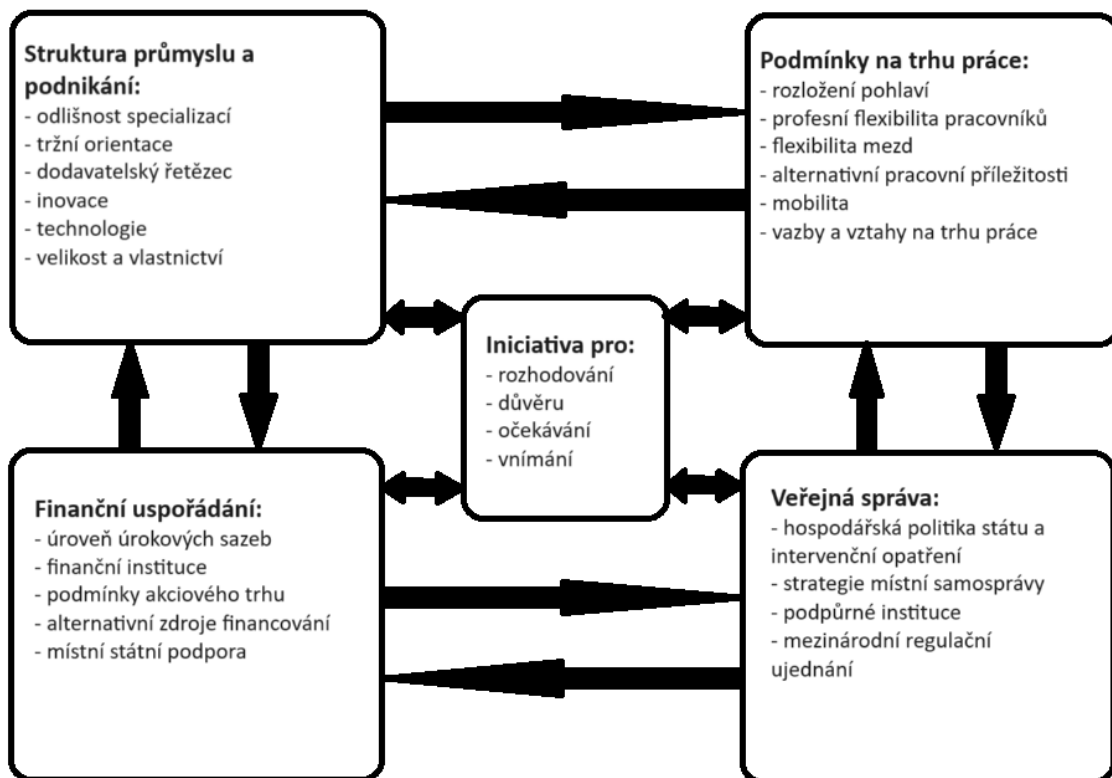
Zdroj: vlastní zpracování dle (Huggins, Tompson, 2017)

2. **Ekologická odolnost** – tento přístup zdůrazňuje rozsah narušení, které území může ustát, než dojde k jeho odchýlení od původního stavu. Důraz je kladen na chování systému, když se dostane mimo svou rovnováhu. Území je zde považováno za odolné, má-li schopnost absorbovat odchýlení z rovnováhy na základě adaptace vnitřní struktury. Hlavní cílem je udržení struktury, kterou systém měl před šokovou situací.
3. **Adaptivní odolnost** – systém je schopen se preventivně či reaktivně schopen přizpůsobit jednotlivým změnám. Oprava jeho struktury a funkcí, směřuje k minimalizaci dopadů destabilizujících změn. Hlavní důraz je kladen na adaptivní schopnost systému. Ekonomika se zde považuje za odolnou, jelikož se neustále transformuje v průběhu času (Kraftová a kol, 2016, s. 67-68).

1.1.1 Determinanty resilience

Každá z komponent územní samosprávy se vyznačuje jinými odolnými kapacitami, jejich schopnosti být resilientní jsou propojeny s rozvojem a inovacemi. Každé území zahrnuje složky organizací, průmyslu, sítí a dalších institucí, každá z těchto složek se vyznačuje svými vlastními odolnými kapacitami a jsou závislé na rozvoji daného regionu (Huggins, Tompson, 2017, s. 299). Odolnost se může lišit lokalitu od lokality, region od regionu a město od města. Podstatnými determinanty jsou místní produktivita a kapitálová mobilita. Dalšími podstatnými složkami jsou také zdatnosti firem, rozvoj technologií a inovací, a také institucionální uspořádání. Na determinanty nelze pohlížet jednotlivě, ale je nutné je hodnotit jako komplexní soubor faktorů (Knudsen, 2013).

Různé druhy firem a průmyslových odvětví reagují na recesi způsobenou šoky odlišným způsobem. Propojenost jednotlivých firem v místních samosprávách dávají za vznik konkrétním ekonomickým kulturám a prostředím, které napomáhají tomu, být více odolnou strukturou. Důležitý vliv má také vnitrostátní politika, která má za cíl podporovat ekonomickou odolnost a obnovitelnost území. Ne vždy vnitrostátní politiky cílí efektivně. Ve velmi postižených oblastech intervenční zásahy vlád mohou danou recesi spíše prohlubovat. Místní samosprávy, stát a vyšší územní samosprávné celky spolu s firmami utváří určité subsystemy, které se navzájem ovlivňují. Jedná se o strukturální, obchodní, finanční subsystemy a subsystem trhu práce, tuto dynamiku řízení čtyř hlavních systému znázorňuje **Schéma č. 2**. Je zřejmé, že žádný z těchto subsystemů nebude přímo určovat jednotlivé reakce, ale vzájemně působí na rozhodování, že jejich účinky se přenáší prostřednictvím vnímání, očekávání a důvěry (Huggins, Tompson, 2017, s. 300-301).

Schéma č. 2: Determinanty ekonomické resilience

Zdroj: vlastní zpracování dle (Huggins, Tompson, 2017)

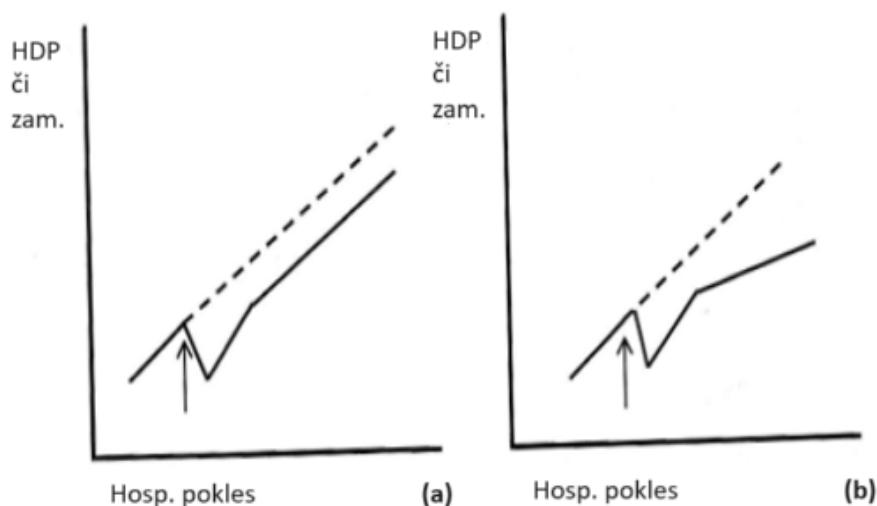
Ekonomické zotavení po otřesech závisí do značné míry na interakcích mezi subsystémem trhu práce a subsystémem obchodování. Míra, jak klesá zaměstnanost v recesi je komplexním produktem úmrtnosti firem, snižování nákladů a pružnosti mezd. Dalším klíčovým faktorem je, jak firmy reagují na snižování dlouhodobé nezaměstnanosti. Klíčovým mechanismem jsou zde rekvalifikace a geografická mobilita je zahlcena rychlou ztrátou zaměstnání. Může docházet k omezování ekonomické odolnosti, kterou podkopávají nezaměstnaní, kteří se nakonec mohou vzdát hledání práce, a stát se trvale závislí na sociálních podporách (Farhauer, Kröll, 2012).

Místní veřejná správa má značný vliv na odolnost regionů vůči otřesům. Politická autorita, která neustále podporuje místní ekonomické investice, rozvoj, technologické inovace, přitažlivost kvalifikované pracovní síly a infrastrukturu, pravděpodobně přispěje k dlouhodobému tempu růstu tohoto území, ale také rozvíjí základnu pro schopnost zotavit se

z otřesů a narušení ekonomiky, a to i na základě utváření strategií (Huggins, Tompson, 2017, s. 301-302).

1.1.2 Důsledky hospodářského poklesu

Jak již bylo zmíněno v předchozí podkapitole ekonomická odolnost souvisí s ekonomickým poklesem, který vede k trvalému zvýšení přirozené míry nezaměstnanosti. V případě dostatečně silného hospodářského poklesu může dojít ke změnám v chování ekonomických subjektů a k přetváření struktury ekonomiky, což ovlivní adaptivní proces v daném území (Kraftová a kol., 2016, s. 68). Existují čtyři scénáře, které charakterizují rychlost vývoje produktu nebo nezaměstnanosti. Negativní variantou ekonomického poklesu, kdy recese sníží trvalou úroveň produkce a zaměstnanosti, přestože místní míra růstu může odpovídat trendu před hospodářským poklesem. Tuto situaci znázorňuje **Obrázek č. 1 (a)**.

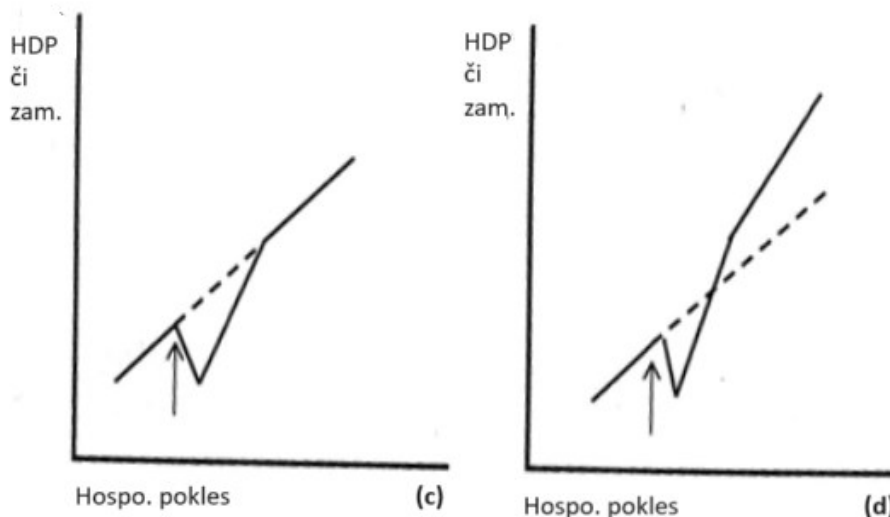
Obrázek č. 1: Negativní dopad hospodářského poklesu

Zdroj: vlastní zpracování dle (Kraftová a kol., 2016)

Ve druhém scénáři významný ekonomický pokles způsobí vážné poškození velké části průmyslové základny, což se projeví negativními multiplikačními efekty v dalších sektorech ekonomiky viz **Obrázek č. 1 (b)**. Územní obnově brání destrukce, a tempo růstu se nevrací ani na úroveň před krizí (Simmie a Martin, 2010).

Takto velký ekonomický pokles může přinést i kladné efekty. Tato situace nastává, když daná ekonomika nejenom obnoví svůj výchozí stav, ale navíc se vydá na cestu rychlejšího ekonomického růstu než v období před krizí. Tento jev je často podporován optimistickým očekáváním ekonomických subjektů, vysokou dostupností volných kapacit, rozšířením výroby, či tvorbou nových pracovních míst. V tomto případě mohou nastat dva scénáře. V prvním

ekonomika dosáhne vrcholu růstu po určitou dobu a pak se vrátí k úrovni, kterou měla před krizí. To může být způsobeno tím, že území ztratilo schopnost přilákat další externí zdroje. Tuto situaci znázorňuje **Obrázek č. 2 (c)** (Kraftová a kol., 2016, s.69-70).

Obrázek č. 2: Pozitivní dopad hospodářského poklesu

Zdroj: vlastní zpracování dle (Kraftová a kol., 2016)

Druhá situace by mohla přinést příliv dalších zdrojů kapitálu či pracovní síly **viz. Obrázek č. 2 (d)**. Tento pozitivní důsledek ekonomického poklesu, může být podpořen vývojem nového ekonomického sektoru, který díky inovacím udržuje dlouhodobě zvýšenou produktivitu a tempo růstu před krizí. Krize tak mohou být katalyzátorem nebo podporovatelem potřebné transformace ekonomického systému. Tato představa odolnosti souvisí s konceptem tvůrčí destrukce, což je mechanismus pozitivního působení krize. Tím, že odstraní ekonomické aktivity, které jsou považovány za méně produktivní a vytvoří prostor pro nové příležitosti (Simmie a Martin, 2010).

1.2 Rizika a Hrozby

Rizika, hrozby a ekonomická odolnost měst a regionů jsou úzce propojené a vzájemně ovlivňují schopnost daného území čelit nejrůznějším výzvám a změnám ekonomického prostředí. Některými hrozbami nebo riziky může být:

- ekonomická nestabilita, způsobená problémy v globální ekonomice, které budou mít nepříznivý dopad na rozpočet měst a regionů.
- Malá odlišnost průmyslových odvětví, která zvyšuje riziko výkyvů.

- Pokud je obec zadlužená, může to omezit její schopnost reagovat na neočekávané výkyvy, kterými mohou být přírodní katastrofy, jako jsou povodně, zemětřesení atd.
- Demografický vývoj společnosti neboli pokles či stárnutí obyvatelstva má nepříznivý vliv na trh práce a místní ekonomiky.
- Technologický rozvoj, pokud je příliš rychlý, může dojít k zaostávání a odlivu pracovních sil do jiných regionů.

Analýza rizik a jejich řízení je podstatné pro posílení ekonomické odolnosti regionů. (Půček, 2021).

1.2.1 Riziko

Riziko lze interpretovat jako potenciální situaci, kdy existuje pravděpodobnost, že se stane něco odlišného od očekávaného stavu nebo vývoje. Může se rovněž jednat o kombinaci pravděpodobnosti a následující události, která má vliv na aktuální stav nebo vývoj. V oblasti ekonomie se termín riziko často používá v kontextu nejasného průběhu určitých ekonomických procesů a nejistoty týkající se jejich výsledků. Existuje několik typů rizik, mezi něž patří politická, ekonomická, bezpečnostní, environmentální, právní a další rizika. S pojmem riziko jsou spojeny dva klíčové koncepty. Za prvé, existuje pojem neurčitého výsledku, který je implicitně zahrnut ve všech definicích rizika, výsledek musí být nejistý, a musí existovat alespoň dvě varianty řešení. Za druhé, s rizikem je spojen pojem, že alespoň jeden z možných výsledků je nepříznivý nebo nežádoucí (Smejkal a Rais, 2013, s. 90-93).

Abychom mohly efektivně přecházet negativním dopadům rizik hraje klíčovou roli analýza rizik. Tato analýza slouží k prevenci problémů, identifikaci rizik a hodnocení jejich vlivu. Pro lepší pochopení je výhodné rozdělit rizika do různých kategorií, jako jsou finanční, organizační, právní, technické a další. Při vyhodnocování rizika a stanovení jeho významnosti se rizika klasifikují do kategorií malá, střední a velká. Tato klasifikace je založena na frekvenci výskytu a dopadu na rozpočet měst nebo na plnění stanovených cílů.

Analýza rizik tedy patří mezi klíčové nástroje pro efektivní řízení regionů s jejich přidruženými organizacemi. Rizika jsou inherentní součástí veškerých aktivit, které jsou prováděny voleným managementem obcí, měst, regionů, zaměstnanci a dalšími dotčenými osobami. Každé rozhodnutí, činnost, environmentální podmínky nesou své vlastní riziko, což znamená potencionální ohrožení dosažení stanovených cílů a plnění úkolů, včetně efektivního hospodaření s finančními prostředky. Starostové, hejtmani, radní a další nesou plně

zodpovědnost za svá rozhodnutí a jsou odpovědní za řízení důsledků, které z těchto rozhodnutí plynou (Půček, 2021).

1.2.2 Hrozba

Termín hrozba označuje projevy, gesta či činy, kterými se vyjadřuje vůle způsobit někomu malé, velké nebo dokonce nenahraditelné škody. Každá hrozba vyvolává u subjektu, který jí je vystaven, větší či menší obavy nebo strach. Jejich působení je nezávislé, což jev činní objektivním. Subjekt vystavený hrozbě může přijmout různá opatření a postupovat tak, aby hrozbu zmírnil, nebo dokonce zcela eliminoval. Naopak může i nechtěně umocnit, nebo danou hrozbu vyvolat (Eichler, 2004).

Některá potencionální nebezpečí mohou mít vliv na celou společnost. Klíčovým prvkem charakteristiky hrozeb je jejich úroveň, která je hodnocena na základě několika faktorů:

1. **Nebezpečnost** – jedná se o schopnost hrozby způsobit škodu.
2. **Přístup** – znázorňuje četnost výskytu hrozby.
3. **Motivace** – jde o zájem iniciovat hrozby vůči aktivu. Odhad motivace zahrnuje porozumění záměrů politik jednotlivých regionů, měst a obcí. Tento odhad je klíčový pro formování strategií.

Pro utváření strategií a vhodnou identifikaci hrozeb se informace získávají od pracovníků územně samosprávných celků, průmyslových odvětví, manažerů a dalších dotčených osob. Mělo by se přihlížet i k hrozbám minulým a zlepšovat postupy k jejich eliminaci, musí se počítat, že s rozvojem společnosti některé hrozby sílí a některé se naopak eliminují sami (Smejkal a Rais, 2013, s. 97–98).

1.2.3 Rizika a hrozby dle RIS3

Národní výzkumná a inovační strategie pro inteligentní specializaci ČR, také známá jako Národní strategie RIS3, představuje cílené a efektivní zaměření evropských, národních a místních zdrojů na podporu aplikace výzkumu a inovací. Identifikace a rozvoj těchto perspektivních oblastí, vychází ze silných stránek České republiky a jednotlivých krajů, měst, obcí a regionů, s cílem využít unikátní kombinaci příležitostí poskytovaných hospodářským zázemím a výzkumnými a inovačními kapacitami (OPVVV, 2024).

Dlouhodobou vizí RIS3 je odolná ekonomika, ve které jsou podstatou znalosti a inovace. Tento cíl nastiňuje základní směr rozvoje ČR. Zaměřuje se na oblast znalostí

ekonomiky a transformaci hospodářství s důrazem růstu konkurenceschopnosti prostřednictvím inovací (Ministerstvo obchodu a průmyslu, 2023).

RIS3 formuluje cíle a identifikuje potřebné nástroje k ochraně životních, strategických a dalších významných zájmů ČR, zahrnuje také hrozby a rizika z bezpečností strategie, která pojednává o nepřátelských bezpečnostních hrozbách. Důležitým aspektem je, že bezpečnost hrozeb je spojená s bezpečností euroatlantického prostoru. Strategie proto čerpá i ze základních strategických dokumentů NATO a Evropské unie. Hybridní působení zahrnuje jak skryté, tak i zjevné aktivity státních či nestátních aktérů, které jsou proti zranitelným prvkům demokratického státu a společnosti. Aktéři využívají politické, informační, vojenské, ekonomické a další nástroje s cílem rozvrátit chod jednotlivých institucí státu. Vláda ČR je odpovědná za vypořádávání se s takovými působeními, a také stanovovat opatření a strategické cíle, kterými jsou:

- resilientní společnost, stát a infrastruktura,
- systémový a celiství přístup v rámci ČR,
- schopnost vhodné a včasné reakce (RIS3, 2024).

Resiliencí neboli odolností státu a společnosti se rozumí, bez nepříznivých dopadů se vypořádat a navrátit do původního stavu. ČR posiluje schopnost detekce hrozeb a rizik včetně včasné reakce. Hlavními cíli je posilování infrastruktury, prověřování zahraničních investic do strategických sektorů ekonomiky. Dále se Česká republika snaží omezovat závislost na státech, které nejsou orientované stejným způsobem jako ČR (např. totalitní státy). Dalším krokem je poskytování vzdělávacích programů. Za účelem zvýšení povědomí obyvatel o bezpečnostních hrozbách, ale také rozvíjení spolupráce mezi veřejnou správou a občany (Ministerstvo obchodu a průmyslu, 2023).

2 MANAGEMENT ROZVOJE MĚST A REGIONŮ

Management lze chápat jako proces utváření prostředí, ve kterém se spolupracuje a budují se podmínky pro dosahování cílů. Management má tři úrovně, v kterých lze být chápán. Je to proces řízení, koordinování pracovníků a sbírka poznatků o řízení (Blažek, 2014, s. 18).

Management je využíván jak v soukromém, tak i ve veřejném sektoru, někteří autoři uvádí, že management je nutné používat hlavně v nepodnikatelských subjektech (Ponikelský a kol., 2012, s. 10).

2.1 Management ve veřejné správě

Manažerské metody začaly do veřejné správy vstupovat až v 80. letech 20. století, a to zejména v západních zemích. Cílem implementace managementu do veřejné správy je zavedení větší flexibility a efektivity do výkonu veřejné správy (Pavlík a kol., 2020, s. 134).

Manažeri ve veřejné správě stojí proti mnoha problémům, které se zabývají zdroji, zaměstnanci, cíli, technologiemi, ale i celkovým fungováním organizace jako celku. Úkolem manažerů ve veřejné správě je utvářet takové prostředí, kde mohou zaměstnanci veřejných institucí dosahovat skupinových cílů organizace a občanů, s minimálními náklady a s efektivním využitím času a minimální nespokojeností. Měli by dodržovat 4E, tedy efektivnost, hospodárnost, účinnost a odpovědnost (Ponikelský a kol., 2012, s.10-11).

Management ve veřejné správě je nazýván jako public management, jeho funkce jsou do jisté míry omezeny právním rámcem státu, kontrolní strukturou organizace a jejími mechanismy. Cílem veřejného sektoru není prodávat produkty, ale zvyšování užítku obyvatelstva, který lze nazvat jako veřejný zájem (Špaček, 2016, s. 9).

Implementováním managementu do veřejné správy dochází k ekonomizaci a zvyšování kvality řízení (Hendrych a kol., 2014). Místo pro management se ve veřejné správě postupně formovalo a bylo vytyčeno až postupnou demokratizací systému.

Řízení ve veřejné správě je zaměřeno na reálné cíle a vize. Řízení změn je závislé na nových společenských, technologických, politických a vědeckých trendech. Očekává se, že do systému veřejné správy přinesou nové trendy. Stále častější koncepcí vládnutí je takzvaný **Good Governanc**, který funguje na principu dobré správy a kreativní společnosti. Tento systémový rámec zavádí principy a postupy implementace managementu do řízení veřejné správy (Krbová, 2017, s.16).

Good Governanc neboli dobrá správa je základním kamenem moderního státu. Utváří koncepty právního státu, demokracie a řádné správy věcí veřejných. Tyto kameny tvoří strukturu státu a jeho institucí, postavení vládních institucí a občanů a normy pro vztah mezi vládou a občany. Demokracie dává právnímu státu hloubku a týká se zejména transparentnosti a participace občanů. Dobrá správa věcí veřejných není jen o dalším rozvoji právního státu a demokracie, ale také zahrnuje prvky odpovědnosti a účinnosti vlády (Addink, 2019, s. 3-4).

Manažerské přístupy a jejich uplatňování ve veřejné správě by měli dodržovat pět principů dobré správy:

- otevřenost,
- participace veřejnosti,
- odpovědnost,
- účinnost
- a soudržnost.

Dobrá správa je vnímána jako otevřená představa pro hledání nových témat a utváření podkladu pro spolupráci občanů zaměstnanců a všech, kteří svými znalostmi, zkušenostmi a dovednostmi chtějí pomoci rozvoji měst, obcí a regionů (Krbová, 2017, s.16).

2.1.1 Strategický management ve veřejné správě

Strategický management (řízení) je hlavní část managementu pro řízení celé organizace. Má tvořit hlavní bod pro sjednocení plánů, projektů a činností pracovníků dané organizace nebo systému. Cílem strategického řízení je:

- zabezpečit dlouhodobé chování pracovníků organizací,
- optimální strategické preference a cíle organizace,
- vymezit si cestu na dosažení těchto cílů,
- informovat pracovníky o dané strategii napříč organizací
- zajistit zařazení strategie a kontrolní mechanismy (Špaček, 2016, s. 159).

Formulování vizí a preferencí musí být v souladu s posláním dané organizace veřejné správy. Z vizí a preferencí se následně zpracovávají strategické cíle, jichž má být dosaženo (Krbová, 2016, s.16).

Cíle ve veřejné správě by měli být specifikovány pomocí pravidla **SMART**. Toto pravidlo obsahuje specifika, která jsou spojovány s dobrými cíli. Správně formulované cíle jsou:

S – specific – konzistentní cíle organizace (státu, měst, obcí, jednotlivých orgánů veřejné správy...), které jsou v souladu s hodnotami organizace a jsou přesně a jasně definované.

M – measurable – stimulují k výkonu a povzbuzují pokrok, cíle se dají vyhodnotit.

A – agreed – dohodnuté či akceptovatelné, smyslem je, aby pracovník daný cíl bral za svůj, a ne za vnucený.

R – realistic – cíle musí být úměrné k dostupným zdrojům, pracovníkům, vnějším i vnitřním faktorům.

T – time related – dosažitelné v čase (Špaček, 2016, s.162-163).

Vzhledem k určitému postavení a právní úpravě veřejné správy se používají převážně dlouhodobé prvky strategického managementu, který rozlišuje a definuje vnitřní a vnější prostředí včetně vazeb a vztahů v něm. Ve veřejné správě vždy hovoříme o kolektivním rozhodování, které je velmi ovlivněno politickými aspekty a volební cyklem. Jednou ze základních kompetencí volených orgánů je rozhodování o strategických a koncepčních plánech, tato fáze budoucího rozvoje náleží právě jim (Krbová, 2016, s.19).

Ve veřejné sektoru jsou vytvářeny orgány nebo pozice pro aplikaci strategického managementu, jedná se o různé pracovní komise, či poradní orgány, kde jsou hlavní představitelé rozvoje daného území. Jsou to zpravidla takový aktéři, kteří se podílejí na dané strategii nebo ji ovlivňují. Proto by regionální management měl definovat v čem tyto orgány strategii ovlivňují a jaká pro ni přináší rizika (Kutscherauer, 2012, s.23).

Strategické řízení má své ambice, pro soukromý sektor je jasným dlouhodobým cílem maximalizace zisku, což ve veřejném sektoru finanční perspektiva je spíše restrikcí než cílem. Vládní orgány a instituce musí snižovat své výdaje v rozmezí rozpočtů. Cílem vládních institucí by mělo být, jak efektivně plnit potřeby občanů (Kaplan a Norton, 2010).

2.1.1.1 Volený a profesionální management

Ve veřejné správě máme dva druhy manažerů, kteří stojí proti sobě. Jsou nimi volený a profesionální management. Volený management většinou nemá zkušenosti, vzdělání ani

přípravu v dané oblasti managementu. Jedná se o volené zástupce (politiky, zastupitele), kteří získají svůj mandát na dané volební období a mají oprávnění rozhodovat o budoucím rozvoji daného území. Naproti nim stojí profesionální manažeři, kteří jsou na tyto pozice dlouhodobě připravováni, tvoří takzvanou stabilizační složku managementu. Profesionální manažeři připravují podklady pro rozpočty, strategie a různé plány, o kterých následně jedná a rozhoduje volený management. Rozhodování voleného managementu bývá často ovlivněno politickými cíli a snahou udržet si mandát na další volební období (Krbová, 2016, s. 19-20).

2.2 Vymezení regionů

Regiony vznikaly na základě regionalizace, jedná se o souhrn aktivit společenských, politických nebo ekonomických, které vedou k vymezení regionu (Čmejrek, 2008, s.29). Ve studiu regionů identifikujeme tradiční a zároveň mimořádně moderní výzvu pro oblast regionalistiky. Termín region či rajón má bohatou historii a byl zahrnut do diskusí mnoho let. Nicméně, snahy odborníků o jednoznačnou definici tohoto pojmu zůstávají neúspěšné, v různých odborných pracích se setkáváme s variabilním využitím tohoto termínu. Region lze chápat jako komplex vznikající regionální odlišností krajinné sféry. Tato perspektiva umožňuje zkoumání regionu nejen jako geografické entity, ale také jako dynamického procesu, který vzniká rozmanitostí krajinných faktorů (Wokoun a Mates, 2011, s. 84).

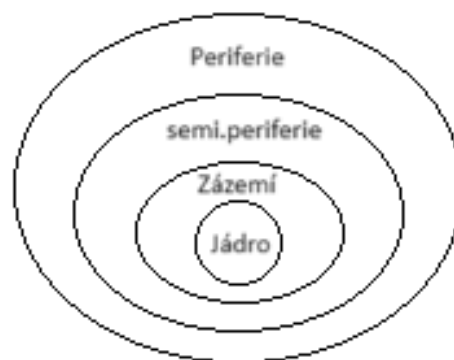
Všeobecně lze regiony dělit dvěma způsoby. První z nich je fyzicko-geografická perspektiva, která zkoumá různé aspekty, jako je poloha, rozloha, klima a další. Tato analýza umožňuje větší porozumění geografických charakteristik daného území. Druhým způsobem je socio-ekonomická perspektiva, která se zaměřuje na společnost a ekonomiku. Analyzuje stav a vývoj obyvatelstva, včetně demografické struktury, ale zkoumá také osídlení, hustotu obyvatelstva a strukturu ekonomiky. Dále zkoumá dopravní infrastrukturu, ale také sociální infrastrukturu, která je zaměřená na sociální začlenění a prevenci sociálního vyloučení (Toušek a kol., 2008, s.373).

2.2.1 Struktura regionu

Na základě podobnosti či rozdílnosti aktivit a jevů daného regionu, lze identifikovat heterogenní a homogenní regiony. **Homogenní regiony** jsou charakterizovány významným rysem, kde stejnorodost převažuje a vnitřní struktura bývá zanedbávána. Jejich vymezení spočívá v nalezení specifického prvku, nikoli ve vazbách uvnitř regionu. Často slouží k potřebám koordinace regionální politiky.

Naopak **heterogenní regiony** zahrnují například spádové, uzlové nebo funkční regiony, které vykazují nesouměrnost základních vlastností, avšak zachovávají funkční jednotnost. Heterogenita vychází z kritéria funkčnosti, které sleduje vazby mezi různými subjekty v daném území, a slouží k podrobnějšímu porozumění dynamiky a interakcí v regionálním prostoru (Wokoun a Mates, 2011, s.86-87).

Strukturu heterogenních regionů můžeme vymezit viz. Obrázek č. 3. **Jádro** (aglomerace) je území, pro které je charakteristické nejen jeho významná ekonomická síla, ale také vyšší aktivita v oblasti výzkumu a vývoje a zvýšená produktivita práce. S tím je také spojené i zvýšené znečištění způsobené dopravou. Jádrové regiony vznikaly jako první a kolem nich se rozrůstalo osídlení. V době očekávaného ekonomického ochlazení je klíčové zajistit, aby se rozdíl mezi regiony nezvětšovaly, a aby tyto oblasti nesklouzávaly pod evropský průměr.

Obrázek č. 3: Struktura heterogenních regionů

Zdroj: vlastní zpracování dle (Toušek a kol., 2008)

Jádro a **zázemí** (aglomerace a zázemí) tvoří podstatnou roli z hlediska stability území a její udržení je dle státu žádoucí. Jejich vývoj se odvíjí dle vzdálenosti od jádra, čím blíže tím rychleji se rozvíjejí. Zázemí, která jsou přímo propojené s jádrem u nich převažují vztahy ke středové oblasti a organizace tohoto území je řešena vzájemnou funkční a technickou závislostí, což reflektuje vzájemné interakce mezi těmito oblastmi. Spádové zázemí je situováno kolem jádra, občané z tohoto území musí dojíždět za občanským vybavením. V oblasti **semi-periferie a periferie** dochází k postupnému poklesu intenzity vztahů v území až na minimum, toto je způsobeno vzdáleností od jádra. S rostoucí vzdáleností dochází ke snižování závislosti na středu (Ministerstvo pro místní rozvoj, 2019, s.7-9).

Periferní území bývají často označována, jako **hospodářsky a sociálně ohrožená území**. Mezi tato území patří jednak ta, která se nacházejí ve výrazné vzdálenosti od regionálních center, ale dále také ta, která zaznamenala pokles hospodářství. V těchto oblastech dochází k dlouhodobému odlivu pracovních sil, což je podstatný faktor zaostávání těchto území. Největším faktorem zhoršení je nízký hospodářský výkon, který je propojen s nízkou produktivitou práce a stárnutím obyvatelstva, vzdělaností a sociální rovinou, V mnoha oblastech je významný problém také sociální vyloučení (Odbor regionální politiky, 2021).

2.2.2 Hierarchie regionu

Hlavním úkonem při analýze regionální struktury je určení hierarchie regionu, která vzniká v důsledku členitosti krajinné sféry. V praxi se většinou využívá jednoduché členění na:

1. **Makroregiony** – nejvyšší úroveň, typicky hlavní město.
2. **Mezoregiony** – tyto regiony mívají centra v krajských městech.
3. **Mikroregiony** – většinou je tvoří obce s rozšířenou působností.

V rámci tohoto členění se mohou používat různé stupně těchto typů regionů (Wokoun a Mates, 2011, s.89)

V praxi se velmi využívá také více stupňová regionalizace, například systém NUTS. Tato hierarchizace poskytuje strukturovaný pohled na regiony, jejich politiku a také slouží k regionální statistice (ČSÚ, 2016).

2.2.3 Hranice regionu

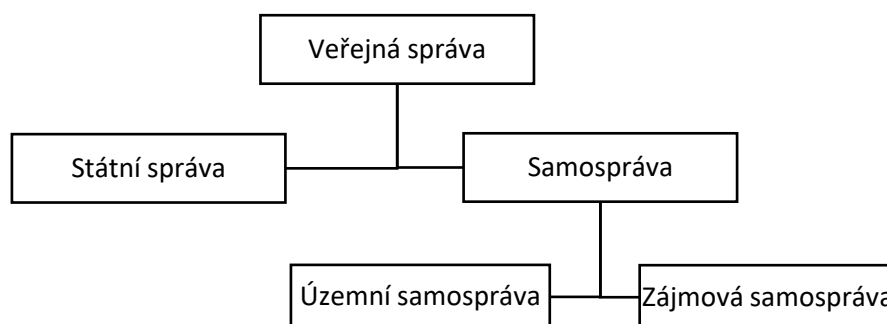
Otázka hranic nenechává geografů lhostejnými, a to zejména kvůli rozmanitosti a diferenciaci území. Geograf zaměřuje svou pozornost na prostorové odlišnosti a různorodost souborů a jevů, které ovlivňují krajinu. Tím se stává hledání a definování hranic klíčovým aspektem pro porozumění komplexního a měnícího se prostorového kontextu.

Hranice regionů jsou většinou tvořeny přírodní, historickou či administrativní formou. Přírodní členění hranic vychází z geografického členění území, která je nejstarší formou. Některé regiony vznikaly na základě historických faktorů a tyto hranice regionů přetrvávají dodnes, například hranice mezi Čechy a Moravou. Posledním způsobem tvorby hranic je administrativní forma, tento typ hranic bývá spíše ostrý, byly utvářeny a jsou tvořeny pro potřeby efektivní správy území a vládnutí. Existují však i území, která nelze jednoznačně zařadit do jedné kategorie, protože jejich charakteristiky, procesy a další faktory se mohou prolínat s okolními oblastmi (Wokoun a Mates, 2011, s.87-89).

2.3 Vymezení měst ve veřejné správě

Veřejná správa je základní kámen správního práva. Jedná se o správu veřejných záležitostí, která je realizována jako projev veřejné moci ve státě. Pojednává o záležitostech ve veřejném zájmu, což znamená, že jedná v zájmu většiny společnosti a koná věci prospěšné pro celou společnost (občany, města, obce, stát). Pojem veřejná správa lze chápat jako organizační pojetí, kterým jsou brány orgány veřejné správy, ale i jako funkční pojetí, kdy se veřejná správa bere jako výkon podzákonné a nařizovací činnosti (Průcha, 2014, s. 9-10).

Struktura veřejné správy se dá dále členit podle toho, zda stát vykonává pomocí svých orgánů státní právu, či deleguje pravomoci na mimo státní organizace. Druhou možností je rozlišit strukturu dle zeměpisného pohledu na ústřední, územní nebo místní správu. Veřejná správa se dělí podle subjektů, které ji zajišťují na státní správu a samosprávu viz **Schéma č. 3** (Provazníková, 2015, s.11).

Schéma č. 3: Rozložení veřejné správy

Zdroj: vlastní zpracování dle (Provazníková, 2015)

Státní správa realizuje ve státě moc výkonnou, provádí zákony a jedná ve veřejném zájmu občanů. Ve státní správě jsou obvyklé vztahy nadřízenosti a podřízenosti orgánů. Státní správa je vykonávána státem v mezích zákona a jiných právních předpisů. Státní správa může být vykonávána buď přímo nebo nepřímo. Přímý výkon státní správy provádí správní úřady nebo orgány státu. Nepřímý výkon provádí pomocí delegace pravomocí kraje, obce a další subjekty správy, na které je tato pravomoc přenesena (Horzinková, Novotný, 2010, s. 14-15).

Samospráva je formou zprostředkování veřejné správy, kdy dochází k její decentralizaci. Státní správa je delegována na jiné veřejnoprávní subjekty. Samospráva může konat záležitosti samostatně, vlastním jménem a pomocí vlastních zdrojů, přičemž musí být

dodržovány zákony a jiné právní předpisy. Samospráva jedná za zájmy občanů v určitém území, nebo za uskupení občanů se společnými zájmy (Provazníková, 2015, s. 11-12).

2.3.1 Územní samospráva

Územní správa se postupně formulovala, nejprve se utvářeli malé zeměpisné útvary, které sdružovali lidi s podobnými potřebami v blízkosti křižovatek obchodníků. Podle McCanna (2013) některá tato sídla velmi rychle zanikala a lidé se přesouvali do větších již vniklých z důvodu neuspokojení některých potřeb. Jednotlivá sídla se postupně rozrůstala a začala se spojovat, a takto začaly vznikat přirozeně regiony (Svoboda a kolektiv, 2017, s. 14). Tyto regiony většinou byly základním kamenem pro vytváření měst. Územní samospráva vznikala:

1. **Přirozeně** – obce, města – jedná se o území s určitou samosprávou (municipalita), s větším či menším počtem obyvatel, kteří se nachází na stejném ohraničeném území. Obec byla, je a bude základem společnosti. Obec sdružuje občany a utváří své ekonomické aktivity. Obce tvoří v ČR základní územní samosprávný celek.
2. **Uměle** – obce města – vznikala z vůle zákonodárce, jako vyšší stupeň územní samosprávy. Obsahuje určité společenství obyvatel více měst a obcí v určité oblasti, které jsou spojovány podobnými potřebami a zájmy. Jedná se o menší území než stát, ale větší území než jedna obec. Vyšší územně samosprávné celky zabezpečují více statků a služeb pro společnost (Peková, 2011, s. 18-19).

Základním článkem územní samosprávy podle Ústavy České republiky (ústavní zákon č.1/1993 hlava VII. Čl. 99) je obec a tvoří takzvaný první stupeň systému. Druhým stupněm jsou vyšší územně samosprávné celky (kraje). Kraje vznikly až 1.1. 2001 podle (zákon č. 347/1997 Sb.) v České republice je území rozčleněno na 14 krajů. U územní samosprávy se nejedná o hierarchickou strukturu, protože každý samosprávný celek má své samostatné pravomoci, do kterých nesmí jiný územní celek zasahovat (Provazníková, 2015, s. 27).

Postavení obcí vedle ústavy je také ukotveno v zákoně o obcích (zákon č. 128/2000 Sb., zákon o obcích (obecní zřízení)). Podle tohoto zákona je obec primárním územním samosprávným společenstvím občanů, který je vytyčen hranicí území obce. Obec je veřejnoprávní korporací a disponuje vlastním majetkem. Jedná na vlastní odpovědnost a v zájmu rozvoje svého území a potřeb občanů.

Dle §7 (zákon č. 128/2000Sb.), o obcích mohou obce vykonávat **samostatnou a přenesenou působnost**. Samostatná působnost znamená, že obce vykonávají své činnosti

samostatně vlastním jménem, na svou vlastní odpovědnost, rozsah samostatné působnosti je omezen zákonem. Do samostatné působnosti obce mohou zasahovat státní orgány a orgány krajů, pokud je to nutné pro ochranu zákona. Obce také vykonávají státní správu, která je svěřena orgánům obce na základě zákona, a tím obce vykonávají přenesenou působnost.

Samostatná působnost obce zahrnuje utváření rozpočtu, hospodaření obce, vytváření finančních fondů obce, vydávání obecně závazných vyhlášek, místní referenda, zřizování obecní policie, ukládání pokut, rozvoj území obce, spolupráci mezi obcemi a další. Pomocí zvláštních zákonů mohou obce vytvářet jednotky dobrovolných hasičů, školy, školky, zdravotnická zařízení. Pokud zákon nestanoví jinak, jedná se vždy o samostatnou působnost obce.

Jak již bylo zmíněno obce vykonávají i **přenesenou působnost**, která jim je stanovena zákonem. Z hlediska přenesené působnosti obce mohou vydávat nařízení, rozhodovat o místních komunikacích, řešit přestupky, spravovat drobné vodní toky, ale jsou také orgánem ochrany přírody (Provazníková, 2015, s. 29-30).

V rámci přenesené působnosti rozlišujeme **obce s pověřeným obecním úřadem a obce s rozšířenou působností (ORP)**. Obce s pověřeným obecním úřadem vykonávají přenesenou působnost dle zákona o obcích a také další přenesenou působnost, která jim je svěřena v rámci správního obvodu prováděcím předpisem. Například mohou rozhodovat v prvním stupni správního řízení, zajišťují volby a další. Obce s rozšířenou působností (ORP), vedle přenesené působnosti pověřených obecních úřadů mohou vydávat cestovní doklady, živnostenské listy, vodoprávní řízení, mohou uzavírat veřejnoprávní smlouvy a další (Ústav územního rozvoje, 2022).

2.3.1.1 Rozpočet územní samosprávy

Příjmy rozpočtu územních samospráv jsou různorodé, ve většině zemí největší položku tvoří daňové příjmy. Nejdůležitější položkou rozpočtu obcí jsou nenávratné příjmy, které jsou využívány pro lokální a regionální potřeby. Utváří vztahy tvorby rozpočtu na principu nenávratnosti, ne ekvivalence a nedobrovolnosti. Obce se snaží získávat příjmy i vlastní činností, aby budovaly určitou míru nezávislosti na státu. Příjmy rozpočtu se klasifikují na běžné a kapitálové (Peková, 2011, s. 237)

Běžné příjmy

Běžné příjmy jsou cyklicky opakující se příjmy rozpočtu, respektive se jedná o příjmy, které obec každý ro získá od státu na financování opakujících se skutečností.

a) Podle charakteru:

- a. Daňové – jedná se o nenávratné příjmy plynoucí do rozpočtu na základě daňové legislativy.
- b. Nedaňové – mohou být stanoveny i zákonem, jsou to převážné pokuty a poplatky (Gregorová, 2015)

b) Podle původu:

- a. Vlastní – příjmy z místních daní, v České republice náleží obcím 100 % výnosu z daně z nemovitosti na základě rozpočtového určení daní, dále se jedná o správní poplatky, ale patří sem i nedaňové příjmy, které obec získá vlastní činností.
- b. Z přerozdělovacích procesů.
- c. Nenávratné transfery – poskytnutí dotace od státních institucí.
- d. Návrtné transfery – sem patří půjčky od bankovních a státních institucí.

Kapitálové příjmy

Tyto příjmy obvykle nejsou opakujícího se charakteru a slouží pro konkrétní investice, jako jsou dotace, které financují dlouhodobé potřeby. Především se využívají pro pořízení investic v místním a regionálním veřejném sektoru, které rozšiřují nabídku veřejných statků a služeb, aby uspokojily budoucí poptávku po nich.

a) Vlastní – příjmy z prodeje nevyužitého majetku a prodej dlouhodobých nehmotných aktiv.

b) Z přerozdělovacích procesů:

- a. Nenávratné transfery – poskytování finančních prostředků účelově z fondů EU nebo ze státního rozpočtu na krytí účelových investic.
- b. Návrtné – střednědobý až dlouhodobý úvěr na financování projektů, nebo různé kapitálové půjčky (Peková, 2011, s. 239-240).

Výdaje obcí představují veškeré finanční prostředky, které obce vynakládají provoz a investice.

a) Běžné výdaje – zahrnují financování běžného chodu obce, ať už jde o provoz územní samosprávy (platy zaměstnanců, energie a další běžné výdaje), nebo provoz přidružených organizací.

- b) Kapitálové výdaje – představují náklady na investice do územní samosprávy, až už se jedná o nákup novou výstavbu, či renovaci (Gregorová, 2015).

Dalším důležitým členěním výdajů dle Pekové (2011) je na plánované a neplánované. Plánované výdaje tvoří největší položku v rozpočtu, jedná se o stabilní každoroční výdaj, se kterým obec počítá. Tyto finanční prostředky jsou vynakládány na provoz škol, sociálních služeb, platy zaměstnanců a další. Neplánované výdaje jsou náhodného charakteru, takové prostředky se vyskytují v průběhu rozpočtového roku. Jejich vyskytnutí a výši nelze odhadnout. Jsou většinou způsobeny přírodními katastrofami, náhlými skutečnostmi, proto je důležité, aby obce vytvářely ke krytí těchto nečekaných nákladů rozpočtové rezervy.

2.4 Nástroje rozvoje měst a regionů

Obce využívají různé prostředky k usnadnění či provádění konkrétních činností. Jedná se o nástroje, které často souvisejí s konkrétními technikami nebo reálnými postupy. Pokud se jednotlivé nástroje ve správném poměru využívají a zohlední se veškeré aspekty, zvyšují rozvoj obcí jejich odolnost a stabilitu, která je klíčová pro dlouhodobý a udržitelný rozvoj (Maier, 2012, s.12).

Podle Maiera (2012) a Rozvoj obcí (2012) existuje šest hlavních kategorií nástrojů rozvoje obcí, přičemž každá kategorie zahrnuje typické nástroje, které se v obcích využívají:

1. **Administrativní nástroje** – sem patří obecně závazné vyhlášky a nařízení obce, jednací řády orgánů obce a postupy pro řešení různých situací.
2. **Koncepční nástroje** – tyto nástroje zahrnují strategie rozvoje, různé detailní koncepty a krizové plány, strategie pro spojení obcí, politická prohlášení o volebních programech, územní plánování a regulační plány a další.
3. **Institucionální nástroje** – zahrnují hlavně účast obcí v určitých spolicích či sdruženích, jejich členství napomáhá v řešení různých druhů problémů.
4. **Věcné nástroje** – do těchto nástrojů řadíme takové, které něco poskytují či budují, jedná se například o budování infrastruktury, poskytování služeb nebo prostoru.
5. **Sociálně psychologické nástroje** – jedná se o metody či postupy, které obce využívají k porozumění či ovlivňování chování, vztahů a pohledů občanů, jedná se například o vzdělávací kurzy, nástroje komunikace, soutěže, společenské a kulturní akce.
6. **Finanční nástroje** – zahrnují poskytování finanční podpory jako jsou příspěvky za narozené dítě, podpora podnikatelské aktivity, pohřby a další.

Tyto nástroje můžeme rozlišit na taková, která ukládají určité restriktce a taková která podporují určité činnosti. Mezi ty restriktivní řadíme administrativní a koncepční nástroje. Jednotlivé nástroje pro rozvoj jsou rozmanité, buď mají široký a obecný charakter, nebo cílí na specifickou skupinu lidí. Důležité je využívat nástroje ve vhodné kombinaci, abychom dosáhly co nejvyšší efektivity při rozvoji dané obce (Rozvoj obcí, 2012).

Podle Šilhánkové (2007), se nástroje nebo procesy rozvoje dělí do třech kategorií, a to na **strategické plánování, územní plánování a ekonomické plánování**. Bez pečlivého porozumění plánovacím procesům, jejich pravidelnostem a výzvám není možné vytvářet skutečné a proveditelné regionální politiky a řídit rozvoj území. Strategickým, územním a ekonomickým plánováním se budu podrobněji zabývat v následujících podkapitolách.

Rozvoj měst a obcí by měl být co nejvíce **udržitelný**, což znamená, že zajišťuje uspokojení potřeb dnešních generací, bez ohrožení budoucích generací uspokojovat své potřeby. Mezi hlavní principy **udržitelného rozvoje** patří navzájem prolnuté oblasti pro bydlení a pracovní aktivity zvyšující efektivitu a produktivitu činností, jehož pozitivním důsledkem je nižší spotřeba přírodních zdrojů a produkování odpadu. S tím souvisí i propojení dopravních systémů, které snižuje závislost na dopravních prostředcích s škodlivými vlivy na životní prostředí. Urbanizovaný prostor podporuje občany se setkávat, spolupracovat a snižuje finanční náklady na dopravu. Zapojení občanů do rozhodování a odpovědnosti za rozvoj území je podporována soudržnost utvářením veřejného prostranství. Využíváním lokálních zdrojů energie minimalizují obce dopady na životní prostředí. Obce zajišťují dostupné bydlení pro různé sociální skupiny a také různé typy obytných prostorů, což přispívá k vyšší obytné hustotě a současně to chrání před přírodními funkcemi a biologickými procesy.

Principy udržitelného rozvoje města obsahují rozmanitou škálu aspektů, které sahají od individuálních staveb až po efektivní využívání přírodních zdrojů, utváření prostoru a jeho praktické využití. Zahrnují také spolupráci, participaci a společnou zodpovědnost obyvatel na rozvoji obce (Maier, 2012, s.13-14).

Nejdůležitějším principem udržitelného rozvoje není sestavovat fixní plány, ale formovat přizpůsobovací systém, který je schopný se v čase zlepšovat s cíli posilovat vazby mezi řešením jednotlivých priorit. Důležité je se oddělit od toho že za rozvoj je odpovědný pouze stát, a brát to jako odpovědnost jednotlivce za dané území (Mezřický, 2005, s. 146-147).

Program rozvoje obcí je zmíněn i v zákoně 128/2000 Sb., předpisy ale neupravují detaily procesu ani samotného rozvoje. Obce obvykle vytvářejí rozvojové programy na čtyřletá volební období, což zpravidla bývá velmi krátké období pro uskutečnění větších a komplexnějších cílů v územním rozvoji. Proto se doporučuje, aby základem programu rozvoje obce sloužil strategický plán (viz níže), který vzniká za aktivní účasti politických představitelů obce a všech rozhodujících aktérů veřejnosti. Lze totiž během volebních období postupně upravovat a konkrétněji rozpracovávat, aniž by byla porušena vize nebo zásadní cíle (Maier, 2012, s.41).

2.4.1 Ekonomické plánování

Ekonomické plánování se zavádí do řízení organizace (např. města, obce, podniky), směřuje k dosažení finančních cílů a zároveň minimalizuje finanční rizika. V soukromém sektoru se obvykle zaměřuje na dosažení zisku, zatímco ve veřejném sektoru je jeho hlavním cílem efektivní hospodaření s dostupnými finančními prostředky a dosahování veřejného zájmu (Šilhánková, 2007, s. 58). Ekonomické plánování je ideální používat v kooperaci se strategickými a územními plány. Cílem je dosáhnout všeobecné rovnováhy mezi soukromými a veřejnými zájmy (Stejskal, Kovárník, 2009 s. 84)

Ekonomické plánování se všeobecně dělí na **přímé a nepřímé**. Z hlediska přímého, jde o případ, kdy stát aktivně intervenuje na trhu jako jeho přímý účastník nebo vydává specifická nařízení s cílem přímo dosáhnout určitého výsledku. V případě nepřímého plánování jde o případy, kdy stát obecné právní normy, které neovlivňují přímo, ale mají vliv na chování ekonomických subjektů s cílem dosáhnout určitého vytyčeného cíle (Šilhánková, 2007, s. 109).

Podle Stejskala a Kovárníka (2009) mezi nejpoužívanější patří mikroekonomické a makroekonomické nástroje ekonomického plánování. **Makroekonomické nástroje** jsou indikovány i ostatními cíli národního hospodářství, kterými například jsou inflace, platební bilance, míra nezaměstnanosti a další. Mezi tyto nástroje řadíme:

1. Fiskální politiku – neboli politika vlády, která ovlivňuje ekonomiku prostřednictvím státního rozpočtu a dalších veřejných rozpočtů. Je zaměřená na redistribuci finančních prostředků v podobě dotací a subvencí.
2. Monetární politika – klíčem této politiky je regulace množství peněz v oběhu a zlepšování přístupu institucí k úvěrům.
3. Protekcionismus – omezování dovozu do regionů, na základě státem stanovených dovozních cel a kvót.

Tyto nástroje nelze ze strany měst, obcí a regionů téměř vůbec ovlivňovat. Jsou vázány na stát jako celek. Makroekonomické nástroje jsou v územně samosprávných celcích uplatňovány jejich zařazením do rozpočtové soustavy státu. Po vstupu ČR do EU a vytvoření celní unie došlo k omezení významu cel.

Mikroekonomické nástroje zahrnují specifické finanční prostředky, které jsou přerozdělovány za konkrétním účelem. Jsou uvolňovány buď z celostátního nebo regionálního rozpočtu s cílem obnovit stabilitu na regionálním trhu práce (Šilhánková, 2007, s. 110).

Jedná se o přesun pracovních sil či kapitálu, která je založená na finanční dotaci s cílem dosáhnout záměrného chování ekonomických subjektů. Tyto finanční prostředky z územních rozpočtů cílí na změnu alokace výrobních faktorů. Podstatné je zacílit na obě skupiny interakcí, a to zároveň jak na nabídku, tak poptávku (Stejskal, Kovárník, 2009 s. 86)

Podle Wokouna a kol. (2006) konkrétními nástroji na změnu alokace výrobního faktoru práce je zcela či z části uhradit náklady na stěhování, nebo odkup nemovitostí, což díky nepřitažlivosti regionu bývá pro územní samosprávy či občany výhodné, na základě nízkých cen nemovitostí, nebo podporovat nákupy nemovitých věcí. Použití těchto nástrojů není jednoduché a záleží na chování jednotlivců a jejich preferencích, podpora nemusí být optimální a může dojít k neefektivnímu využívání finančních prostředků.

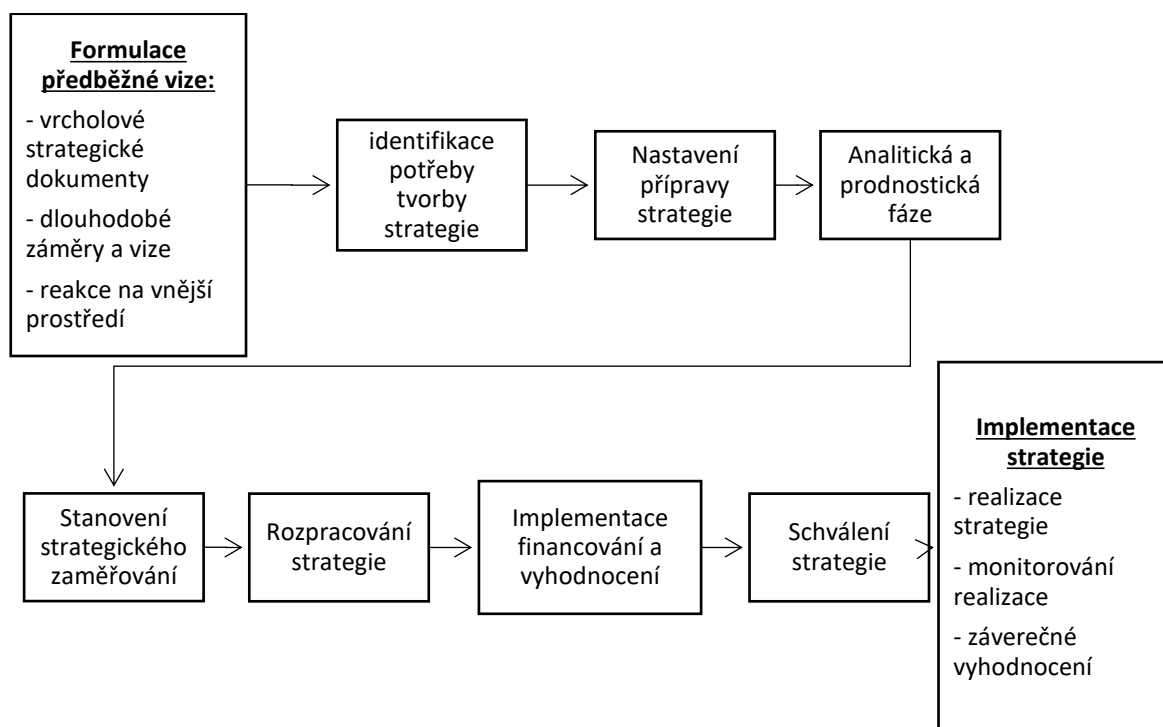
Podpora změny alokace kapitálu je zaměřena na podporu existujících firem a snaha o přilákání nových firem do daného území. Snaha zvyšovat přitažlivost území a podpora zvyšováním či snižováním daňových sazeb. Stát využívá subvence k podpoře regionálního rozvoje pro vytvoření pracovních míst, infrastruktury, výhodné půjčky a další (Šilhánková, 2007, s.110)

2.4.2 Strategické plánování

Strategický plán rozvoje obcí definuje cíle a směřování rozvoje obce v určitém časovém úseku. Je klíčovým strategickým dokumentem, který umožňuje správě obce sladovat důležité aktivity, jež výrazně formují životní podmínky obyvatel v daném území (Řehoř, 2010, s.34).

Strategie je střednědobý až dlouhodobý dokument, který obsahuje komplexní soubor opatření zaměřující se na dosažení cílů v určité sféře. Strategie se vždy skládá ze tří provázaných částí, a to z **analytické, strategické a implementační**. Příprava strategie musí být snadno pochopitelná a nestranná, je v ní zainteresováno mnoho stran, které mají pravomoc ovlivňovat činnosti nebo problémy řešené danou strategií. Provedení strategie je takové, aby

dotčené orgány a orgány schvalující danou strategii mohly objektivně rozhodnout. Jednotlivé strategie jsou zaměřeny na řešení hlavních problémů v území a jsou dodržovány postupy a požadavky na jejich kvalitu. Při strategickém plánování se klade důraz na hodnocení dopadů a přínosů a je brán také ohled na rovnostní a územní dopady. Plánování obsahuje jednotlivé kroky pro vytvoření strategického plánu určitého území viz **Schéma č. 4** (Pavlík, 2020, s. 4-5).

Schéma č. 4: Fáze přípravy strategie

Zdroj: Vlastní zpracování dle (Pavlík, 2020)

Strategické plánování a měření jednotlivých cílů a záměrů s celistvým přístupem je klíčové pro úspěšné řízení udržitelného rozvoje obce. Tento komplexní přístup musí zahrnovat obsáhlé spektrum problémů, sahající od globální až po individuální úroveň. Reálná komplexita současnosti a potřeba dlouhodobého dosahování strategických cílů vedou při strategickém plánování k zjednodušování vztahů a procesů do snazších modelů. Jednotlivé modely se následně zaměřují na hlavní faktory rozvoje území a jejich rozhodující aspekty. Ačkoliv je strategické plánování celistvé, nemůže být všesměrné a zcela zahrnou veškeré problémové oblasti daného území. Strategické plánování poskytuje určitý směr pro efektivní řízení rozvoje na různých úrovních. Veřejná správa je řízena demokratickým způsobem a jednotlivé cíle se rodí z náročného procesu jednání mezi různými subjekty a zúčastněnými skupinami, kde se diskutuje, jak by jednotlivé vize a cíle daného území a komunity měly vypadat. Výstupem by

mělo být porozumění klíčových aktérů, někdy to může znamenat, že některé skupiny musí ustoupit a hledat naplnění svých cílů mimo společný zájem. Dlouhodobý udržitelný růst sebou přináší i určitou míru nejistoty a rizik, které mohou ohrozit úspěšnost plnění plánu. Z tohoto důvodu je strategické plánování flexibilní a schopné se přizpůsobovat okolním podmínkám (Maier, 2012, s.41-43).

Tvorba strategického plánu je velmi časově náročná. Tvorbu dokumentu nejvíce ovlivňuje splnění legislativních požadavků, tvorba veřejných zakázek, spolupráce s dotčenými stranami, projednávání a připomínkování, zapojení veřejnosti, kvalita řízení rizik a personální kapacita. Náročnější strategie se vypracovávají minimálně 18 měsíců, ty méně náročné v průměru zaberou 4-12 měsíců (Pavlík, 2020, s. 8).

Strategický plán by měl být strukturalizován následujícím způsobem:

1. Úvodní slovo hlavy obce, která vysvětlí, proč je strategické plánování důležité a jaký má význam pro obec.
2. Rozložení a postupy strategického plánu.
3. Shrnutí informací o dané obci, jedná se například o vývoj, ekonomiku, obyvatelstvo, kvalitu života a další.
4. Měla by být provedena SWOT analýza.
5. Strategické vize a hlavní aspekty rozvoje obce.
6. Stanovené cíle rozvoje daného území a na které cílové skupiny dopadají.
7. Specifikace opatření, které napomůže k dosahování cílů.
8. Implementace plánu, která zahrnuje kritéria hodnocení, sledování a rozvrh plnění.
9. Závěr specifikuje platnost strategie a kdy byla zastupitelstvem schválena.
10. Obsah příloh.

Strategický plán přináší benefity pro obce, zvyšuje jejich konkurenci schopnost a odolnost pomocí řešení konkrétních rozvojových problémů (Řehoř, 2010, s.36).

2.4.3 Územní plánování

Územní plánování je v české legislativě vymezeno zákonem 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon).

Dle §18 (zákona č.183/2006 Sb.), o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon) a podle nového zákona s účinností 1.1. 2024 podle §38 (zákona č.283/2021 Sb.), stavební zákon je cílem územního plánování vytvářet podmínky pro konstrukci a udržitelný

rozvoj území, který pečlivě zkoumá harmonii mezi podmínkami pro životní prostředí, ekonomický rozvoj a společenskou soudržnost obyvatel. Udržitelný rozvoj území zajistí pomocí systematického a komplexního řešení vhodného využití a upřádání prostoru, tak aby bylo dosaženo souladu obecných a soukromých zájmů. Orgány územního plánování koordinují veřejné i soukromé plány změn v území a upřesňují ochranu veřejných zájmů. Jedním z cílů také je využívat území co nejvíce hospodárně a zabezpečit nezastavěné a nezastavitelné území.

Územní plánování by krom naplňování cílů mělo také provádět určité úkoly. Mezi které patří účelné využití a organizace území, analýzy a hodnocení stavu vývoje území, kontrola a sledování ekonomického potenciálu. Dalšími úkoly je posouzení potřeb a zájmů ohledně změn v území, podpora snižování rizik a odstraňování dopadů náhlých ekonomických změn (Tušer, 2019, s.3-4).

Nástroje územního plánování dle §61 (zákona č. 283/2021 Sb.), stavební zákon:

- a) územně plánovací podklady,
- b) politika územního rozvoje,
- c) územně plánovací dokumentace,
- d) vymezení zastavěného území,
- e) územní opatření.

Územně plánovací podklady se skládají z územně analytických podkladů a územní studie. Územně analytické podklady se vytváří pro území kraje a pro jednotlivá ORP. Vytváří je úřad územního plánování ORP nebo krajský úřad, pro jejich zpracování jsou najímáni i experti mimo úřad, pro úplnost a odbornost podkladů. Územně analytické podklady obsahují vztahy v území, strukturu osídlení, ochranu přírody a krajiny, zemědělský půdní fond a další. Tyto podklady následně slouží pro tvorbu územně plánovací dokumentace, kde se podrobněji řeší a formulují problémy území (Maier, 2012, s. 48-50). Územní studie zkoumá možnosti a omezení pro změny v daném území. Zejména se zaměřuje na řešení konkrétních problémů či úprav, jejich posuzování a testování. Dále také cílí na rozvoj specifických systémů v daném prostoru, jedná se například o dopravní infrastrukturu (Tušer, 2019, s.8).

Dalším z nástrojů je **politika územního rozvoje**, která souvisí se strategickými cíli území. Pro územní plánování je velmi důležité odčlenit rozvojové a specifické oblasti (Maier, 2012, s. 48-50).

Dle stavebního zákona (zákon č. 283/2021 Sb.) do **územně plánovací dokumentace** patří územně rozvojový plán, zásady územního rozvoje, územní plán a regulační plán. Územně rozvojový plán konkretizuje záměry definované v politice územního rozvoje tak, aby odpovídali cílům a úkolům územního plánování. Navíc stanovuje další záměry, beroucí v úvahu požadavky vyplývající ze strategických koncepcí České republiky a mezinárodních závazků a přispívá k jejich realizaci. Dalším dokumentem jsou zásady územního rozvoje, které v širších souvislostech detailizují a rozvíjejí cíle a úkoly územního plánování v souladu s celkovou politikou a plánem pro územní rozvoj. Tato pravidla stanovují strategii pro jejich uskutečňování a představují základní strategický dokument pro směřování územního rozvoje a ochranu jeho hodnot.

Územní plán je hlavním dokumentem obce, který směřuje a řídí její rozvoj. Detailně upřesňuje a rozvíjí cíle a úkoly územního plánování v kooperaci se zásadami a politikou územního rozvoje. Územní plán určuje urbanistickou koncepci, koncepci uspořádání krajiny a veřejné infrastruktury. Definiuje zastavěná území a různé specifické plochy a koridory a zároveň určuje pravidla pro využití těchto ploch, může vyčlenit některé plochy, kdy jejich podmínky mohou být zatíženy územní studií nebo regulačním plánem. Regulační plán je dalším nástrojem územního plánování, který detailněji vymezuje požadavky pro využití pozemku, uspořádání staveb, tato regulace se utváří z důvodu ochrany území, životního prostředí a například i památkových zón (Tušer, 2019, s. 22).

Zastavěné území v obcích se ohraničují území, jedná se o hranice pozemků, nemovitosti, ze kterých se vyjímají vinice, chmelnice, zemědělské a lesní pozemky. Jedná se o urbanizované prostředí, které se využívá pro bydlení průmysl a jiné lidské činnosti. **Územní opatření** se vydává buď ke stavební uzávěře nebo k asanaci území, jednotlivé podmínky a postupy jsou specifikované ve stavebním zákoně (zákon č. 283/2021 Sb.).

3 INDIKÁTORY EKONOMICKÉ RESILIENCE

Dopady ekonomického otřesu jsou ovlivňovány do jisté míry místními samosprávami jednotlivých regionů, které se podílejí na strategii rozvoje, obnovy území a dalších opatřeních. Ekonomickou resilienci do značné míry ovlivňuje veřejná správa, jejíž postoj k řešení regionálních problémů má vliv na proces adaptace, či zotavení. Jak již bylo zmíněno v kapitole číslo jedna, někteří autoři poukazují na to, že jednotlivé systémy se neustále vyvíjejí. Rozvoj a inovace mají pozitivní vliv na tento proces adaptace. Ekonomická resilience je klíčovým faktorem pro udržení a rozvoj stabilního hospodářství v různých oblastech.

Tato diplomová práce se zaměřuje na analýzu několika důležitých indikátorů ekonomické resilience a jejich vlivu na vybrané socioekonomické faktory. Nezaměstnanost je jedním z hlavních ukazatelů ekonomického zdraví a resilience. V obdobích ekonomické nestability může být úroveň nezaměstnanosti vystavena významným výkyvům. Analýza vztahů mezi nezaměstnaností a ekonomickou resiliencí je klíčovým krokem k porozumění schopnosti ekonomiky odolat vnějším tlakům a přizpůsobovat se změnám. Poskytuje důležité informace o stabilitě pracovního trhu a schopnosti jednotlivců se rychle vrátit do zaměstnání po období recese ekonomiky. Dalším faktorem, který vypovídá o ekonomické odolnosti měst a regionů je výstavba bytů, která hraje významnou roli v ekonomice, a to nejen jako indikátor růstu, ale také jako prostředek pro příliv nových obyvatel a pracovních sil. Mezi faktory se také řadí podíl ekonomických subjektů v různých odvětvích, který ovlivňuje odolnost regionů. Diversifikovaná ekonomika s širokým spektrem ekonomických subjektů má obvykle vyšší míru resilience než ekonomika závislá na jediném odvětví.

Demografické faktory, zejména index stáří, hraje klíčovou roli v hodnocení ekonomické resilience. Starší a mladší populace má vliv na produktivitu práce a sociální systémy, což je důležité zohlednit při plánování ekonomických politik. Statistiky týkající se přirozeného přírůstku obyvatel, sňatků a rozvodů mohou poskytnout další pohled na ekonomickou situaci a sociální stabilitu. V období nejistoty může dojít k výkyvům ve struktuře rodin a vztahů.

Sledování a analýza jednotlivých ukazatelů ekonomické odolnosti jsou důležitými nástroji pro hodnocení odolnosti ekonomiky vůči vnějším vlivům. Pochopení vztahů mezi těmito indikátory a klíčovými socioekonomickými faktory může jednotlivým regionům poskytnout dodatečné informace při tvorbě strategií, nebo jednotlivých politik k udržení hospodářského růstu.

3.1 Cíl a Metodika

Hlavním cílem diplomové práce je vyhodnocení ekonomické resilience vybraných mikroregionů. V posledních dvou desetiletích probíhaly rozsáhle ekonomické výzvy. Po hospodářské krizi a následné ekonomické recesi na prahu první dekády 21. století následovala o deset let později série ekonomických otřesů spojených s opatřeními proti pandemii čínské chřipky. Při řešení těchto výzev se mikroregiony setkávaly s rozdílnými předpoklady, a to vedlo k různým dopadům těchto událostí na jednotlivé oblasti.

K naplnění cíle diplomové práce byly stanoveny tři hypotézy:

H1: Mikroregiony závislé převážně na jediném ekonomickém odvětví jsou více náchylné na působení vnějších vlivů.

H2: Existuje rozdíl v míře resiličních schopností mezi hospodářsky a sociálně ohroženými mikroregiony a jádrovými mikroregiony.

H3: Neexistuje spojení mezi mírou resiličních schopností mikroregionů a trendem vývoje státu či kraje.

K ověření stanovených hypotéz byl vymezen region, který se skládá z Pardubického a Královehradeckého kraje. V rámci těchto krajů byly analyzovány jednotlivé mikroregiony, konkrétně obce s rozšířenou působností (ORP). Celkový vzorek zahrnuje 30 ORP.

Pro vyhodnocení hypotézy číslo jedna jsou mikroregiony rozděleny na specializované a diverzifikované z hlediska ekonomických odvětví. Mezi specializované jsou zařazena ta ORP, kde jedno z odvětví převládá více, a to alespoň o 10 %. Naopak mezi diverzifikované jsou zařazena ta ORP, kde převládá více odvětví a tyto mikroregiony jsou poměrně vyvážené svou ekonomickou strukturou.

Dále jsou v rámci analýzy a vyhodnocení hypotézy číslo 2 rozděleny mikroregiony podle Ministerstva pro místní rozvoj (2019) na Metropole včetně zázemí, Aglomerace a zázemí, Regionální centra a jejich venkovské zázemí vyššího a nižšího řádu a na Hospodářsky a sociálně ohrožená území. V rámci specifikovaného regionu, který se skládá z Pardubického a Královehradeckého kraje, se v této oblasti nacházejí pouze Aglomerace a zázemí, Regionální centra a jejich venkovské zázemí vyššího a nižšího řádu a Hospodářsky a sociálně ohrožená území. Pro účely analýzy a ověření hypotézy č. 2 je použit vzorek mikroregionů skládající se z hospodářsky a sociálně ohrožených území a jádrových mikroregionů a jejich zázemí neboli aglomerací a jejich zázemí. Zázemí aglomerací je určeno na základě mapy poskytnuté

Ministerstvem pro místní rozvoj (2019), a do vzorku jsou zařazeny pouze ty Obce s rozšířenou působností (ORP), které jsou alespoň z 50 % součástí daného území.

Hypotéza číslo 3 zkoumá resilientní schopnosti celého souboru 30 mikroregionů a sleduje trendy ve vývoji jak na úrovni krajů, tak i celostátně. Pro analýzu a vyhodnocení jsou využita data nejen z celkového souboru ORP, ale také informace získané a týkající se Pardubického a Královéhradeckého kraje a samotného státu jako celku.

Pro provedení analýz jsou klíčová data získaná z Českého statistického úřadu, která jsou rozdělena do dvou časových období. První část zkoumá resilienci vybraných mikroregionů během období hospodářské krize, zatímco druhá se zaměřuje na odolnost mikroregionů v době výskytu čínské chřipky. Pro ORP jsou z Českého statistického úřadu získány relevantní indikátory, zahrnující:

- podíl nezaměstnaných osob (%),
- osoby s délkou evidence na úřadu práce nad 12 měsíců (%),
- pracovní místa v evidenci úřadu práce,
- počet uchazečů na 1 pracovní místo v evidenci ÚP,
- dokončené byty na 1 000 obyvatel,
- přirozený přírůstek obyvatel (narození – zemřelí),
- přírůstek obyvatel stěhováním (přistěhovalí – vystěhovalí),
- sňatky,
- rozvody,
- index stáří (počet osob ve věku 65 a více let na 100 dětí ve věku 0–14 let).

Z hlediska porovnání vývoje a vyhodnocení třetí hypotézy jsou rovněž z Českého statistického úřadu získána data i pro kraje a celý stát. Tato data jsou klíčová pro potřeby hodnocení hypotézy č. 3 a zahrnují:

- podíl nezaměstnaných osob (%),
- pracovní místa v evidenci úřadů práce,
- dokončené byty na 1 000 obyvatel,
- přirozený přírůstek obyvatel (narození – zemřelí),
- index stáří (počet osob ve věku 65 a více let na 100 dětí ve věku 0–14 let).

Jednotlivá data jsou analyzována v programu Excel. V rámci jednotlivých tabulek, uspořádaných podle indikátorů, je nejprve identifikováno minimum nebo maximum

(dle indikátoru) v daném časovém období. Následně je vypočtena vzdálenost mezi hodnotami v jednotlivých letech. Nejdůležitějším výstupem je identifikace roku, kdy byla dosažena úroveň předkrizové stability. Tento výstup je získáván pomocí funkce SVYHLEDAT, která vyhledává hodnoty v datovém souboru z období krize a částečně i po ní, aby identifikovala rok, ve kterém se daný mikroregion vrátil do stavu před krizí. Tyto informace poskytují vhled do odolnosti vybraných mikroregionů – do jaké míry se dokázaly zotavit z jednotlivých krizí a s jakou rychlostí. Ty mikroregiony, které se zvládnou zotavit rychleji jsou zpravidla odolnější než ty více a dlouhodoběji postižené krizí.

Jak již bylo zmíněno tato práce je zaměřena na hodnocení ekonomické odolnosti mikroregionů vůči dvěma klíčovými událostem, a to hospodářské krizi a pandemii čínské chřipky. Pro kvantifikaci změn v ekonomických indikátorech je použit vzorec procentuální změny.

$$\text{změna (\%)} = \left(\frac{\text{Hodnota po krizi} - \text{Hodnota před krizí}}{\text{Hodnota před krizí}} \right) \times 100$$

Procentuální změna pomáhá porozumět relativnímu dopadu krize na danou hodnotu nebo ukazatel. Tento vzorec umožňuje analyzovat rozdíl mezi hodnotami před a po krizových událostech. Výsledná procentuální změna znázorňuje kvantitativní přehled o relativním úspěchu, nebo neúspěchu jednotlivých mikroregionů v procesu zotavení. Pozitivní hodnota indikuje zvýšení, zatímco negativní hodnota znamená pokles, proto vždy z hlediska interpretace záleží na daném indikátoru. Je třeba poznamenat, že u některých indikátorů mohou být přítomny záporné hodnoty, což může mít významný vliv na výpočet procentuální změny. Z tohoto důvodu jsou u některých indikátorů využity absolutní hodnoty, aby byl zajištěn správný výpočet a interpretace procentuální změny. Tento přístup umožňuje porovnání ekonomické odolnosti a poskytuje objektivní základ pro analýzu a vyhodnocení jednotlivých hypotéz. Tato data jsou poté seskupena do jedné výstupní tabulky pro každý indikátor zvlášť (viz **Tabulka č. 1**).

Tabulka č. 1: Vzor výstupní tabulka

Region	před krizí	Dno	Dno / Před krizí	Úroveň na konci časové řady	změna (%)	Vzdálenost v procentních bodech od nejbližší hodnoty před krizí	Kdy byla dosažena před krizová úroveň
x	HODNOTA	HODNOTA	HODNOTA	HODNOTA	%	HODNOTA	ROK

Zdroj: Vlastní zpracování (2024)

Tato tabulka poté slouží jako základ pro hodnocení resilience a pro vizualizaci odolnosti. Získaná data jsou dále vizualizována v jednotlivých grafech a tabulkách podle indikátorů a jsou také využita pro analýzu jednotlivých hypotéz. Kromě toho jsou vytvářeny mapy celkového regionu (kartogramy) pomocí programu qGIS, které znázorňují míru odolnosti jednotlivých ORP ve vizuální podobě, dle vybraných indikátorů. Představení a vyhodnocení těchto indikátorů napomáhá k porozumění struktury a dynamiky resilience mikroregionů a k formulaci závěrů.

3.2 Vymezení regionu

Pro potřeby diplomové práce, byl definován zkoumaný region, který zahrnuje Pardubický a Královéhradecký kraj. V rámci těchto krajů se následně práce zaměřuje na detailní analýzu jednotlivých mikroregionů, označovaných též jako Obce s rozšířenou působností (ORP). Královéhradecký kraj se nachází v severovýchodní části Čech a Pardubický kraj je situován východně od něj, společně vytvářejí významný regionální celek s bohatým kulturním dědictvím a ekonomickou rozmanitostí. Oba kraje mají společnou hranici.

Královéhradecký kraj je situovaný v severovýchodní části České republiky. Vyznačuje se svou pestrou krajinou, která se táhne od malebného pohoří Krkonoš a Orlických hor na severu a severovýchodě až po úrodnou Polabskou nížinu na jihu a jihozápadě. Pohoří jsou spojena Broumovským výběžkem. Mezi významné geologické útvary patří Teplické a Adršpašské skály či Broumovské stěny, které poskytují fascinující pohled na rozmanitost přírody a zároveň je tato oblast zásobárnou vysoce kvalitní pitné vody pro celou republiku. Královéhradecký kraj má poměrně rozvinutý zemědělský a průmyslový sektor a vyniká i turistickým ruchem. Průmyslové aktivity jsou převážně situované ve velkých městech, zatímco zemědělství je významné v oblasti Polabí. Táhlem regionu jsou Krkonoše, které jsou národním parkem a poskytují velké rekreační vyžití. Turistický ruch je zejména v této oblasti významný. Tato oblast přitahuje mnoho návštěvníků z Česka i ze zahraničí, kteří přispívají k ekonomickému rozvoji regionu. Význam kraje pro českou ekonomiku se odráží v jeho podílu na hrubém domácím produktu, přestože se kraj nemůže řadit mezi hlavní průmyslové oblasti v zemi, jeho význam je podstatný. Zemědělská produkce regionu zahrnuje především pěstování obilovin, cukrovky, ovoce a zeleniny, ale také chov skotu a prasat (Krajská správa ČSÚ v Hradci Králové, 2024).

Naopak Pardubický kraj se nachází ve východní části České republiky s rozlohou patřící k pátému nejmenšímu kraji v České republice, nabízí kontrastní krajinu od vrcholku Kralického

Sněžníku na severovýchodě až po úrodnou Polabskou nížinu na západě. Pohoří Orlické hory, Ždárské vrchy a Železné hory zde dominují, přičemž některé části jsou chráněnými krajinnými oblastmi. Kromě toho je Pardubický kraj známý svými rozsáhlými lesy, které pokrývají téměř třetinu jeho rozlohy. Pardubický kraj se vyznačuje bohatstvím a rozmanitostí přírodních podmínek, přičemž ne každá oblast je osídlená či využívána průmyslem a zemědělstvím stejně. Různorodost v osídlení a průmyslové výrobě ovlivňuje kvalitu životního prostředí v jednotlivých částech kraje. Pardubická aglomerace čelí výzvám spojených s průmyslovou činností a energetikou, což vede k většímu zatížení životního prostředí, zejména v oblasti chemického průmyslu. V oblasti bytové výstavby, prošel Pardubický kraj v minulých letech určitými změnami. Nicméně v roce 2019 a 2020 byl zaznamenán nárůst dokončených bytů, což naznačuje pozitivní vývoj v této oblasti. Rozvoj kraje je také podpořen jeho strategikou polohou v dopravním systému praset (Krajská správa ČSÚ v Pardubicích, 2024).

Oba kraje mají významný podíl průmyslu, zejména v potravinářství, strojírenství a chemickém průmyslu, což ovlivňuje ekonomickou strukturu a životní podmínky obyvatel. Regiony jsou propojeny silnými hospodářskými, kulturními a historickými vazbami, což poskytuje bohatý rámec pro komplexní analýzu ekonomické resilience jednotlivých mikroregionů tohoto geograficky vymezeného území s nízkou hustotou obyvatelstva a vysokou kvalitou života.

4 ANALÝZA A VYHODNOCENÍ EKONOMICKÉ RESILIENCE VYBRANÝCH MIKROREGIONŮ

Ekonomická odolnost je podstatná pro regiony a jejich schopnost se přizpůsobit a zotavit se z různých ekonomických výzev. Tato analýza se soustředí na zkoumání a vyhodnocení resilience ve vybraném regionu, který tvoří Pardubický a Královehradecký kraj. Cílem této analýzy je detailní porozumění tomu, jak se jednotlivé mikroregiony ve vybraných krajích dokážou vyrovnat s dopady hospodářské krize a pandemie čínské chřipky.

V následujících podkapitolách se práce zaměřuje na jednotlivé aspekty ekonomické odolnosti, analýzu a vyhodnocení vlivu hospodářské krize na mikroregiony a jejich odolnost a také na jejich odolnost v době pandemie čínské chřipky.

4.1 Hospodářská/Finanční krize

V letech 2008 a 2009 došlo k zpomalení růstu světové ekonomiky v důsledku finanční krize, která začala redukcí kapitálových trhů v roce 2008. Tato krize měla globální dopad, vyvolala paniku a omezení úvěrových aktivit, což nakonec vedlo k celosvětové ekonomické krizi. Česká ekonomika vyšla z této krize relativně dobře, přestože byla taktéž postižena poklesem zahraniční poptávky. HDP České republiky v roce 2009 kleslo zhruba stejně jako v zemích EU, avšak dynamika tohoto propadu byla nižší.

Trh práce zaznamenal pokles zaměstnanosti, s většími dopady ve zpracovatelském průmyslu. Mzdy a platy klesly, zisky z podnikání prošly propadem a ceny pro spotřebitele se stabilizovaly na mírném vzestupu. Česká koruna oslabil a zahraniční obchod utrpěl. Obrat zahraničního obchodu ČR v roce 2009 meziročně klesl, což bylo způsobeno citlivostí ČR na globální ekonomiku a otevřeností ve sféře zbožových a kapitálových toků.

V roce 2009 začal vývoz osobních automobilů růst, čímž byl výrazně eliminován dopad krize na automobilový průmysl. Ovlivněna byla také bilance služeb, zejména vývojem příjmů z cestovního ruchu již v roce 2008. Kapitálové toky byly významně ovlivněny, přímé zahraniční investice do České republiky v roce 2009 klesly, příliv ostatního kapitálu se zastavil. Portfoliové investice zažily obrovský příliv v důsledku emisí vládních dluhopisů, což bylo ovlivněno důvěrou ve stabilitu České republiky. Rovněž zájem o nákup zahraničních dluhopisů ze strany českých rezidentů vzrostl, zatímco akciový trh v ČR nebyl pro zahraniční investory v roce 2009 příliš atraktivní. Tuzemští investoři však projevíli zvýšenou chuť investovat do zahraničních akcií (ČSÚ, 2011).

4.2 Čínská chřipka

Pandemie čínské chřipky neboli onemocnění COVID-19 zasáhlo Českou republiku 1. března 2020. Měla poměrně výrazný vliv na všechny oblasti společnosti včetně ekonomiky. První prokázané případy onemocnění vedly k přijetí mimořádných opatření vládou, včetně uzavření hranic, zavedení omezeného pohybu obyvatelstva a uzavření obchodů, škol, restaurací a služeb a vyhlášení nouzového stavu, který byl vyhlášen mezi lety 2020 a 2021 pětkrát.

Dopady těchto opatření způsobily značný pokles ekonomické aktivity a vedlo to k hospodářské recesi. Jedním z hlavních dopadů bylo zhoršení podnikatelského prostředí a snížení poptávky spotřebitelů. Mnoho firem bylo nuceno ukončit svou činnost nebo uzavřít své provozovny, ať již na základě snížení poptávky spotřebitelů, či na základě vládních opatření. Některá odvětví, jako je například cestovní ruch, gastronomie a maloobchod, byla tvrdě zasažena a čelila velkým ekonomickým problémům. Vláda reagovala na ekonomickou krizi řadou opatření na podporu podnikání a zaměstnanosti. Byly zavedeny programy podpory pro malé a střední podniky, jednalo se o dotace, úvěry odklady plateb daní a odvodů. Zároveň byly zvýšeny dávky pro sociálně slabší obyvatele (Slabá, 2022).

Naprostá většina odvětví se musela přizpůsobit novým podmínkám a hledat možnosti, jak provozovat svá podnikání v době pandemie, která sebou nesla mnoho omezení. Digitalizace a práce na dálku se stala hlavními prvky mnoha firem. Některá odvětví z pandemie ale profitovala, jako například online služby, e-shopy a další typy internetového podnikání. (ČSÚ,2021)

4.3 Analýza a vyhodnocení hypotézy č.1

H1: Mikroregiony závislé převážně na jediném ekonomickém odvětví jsou více náchylné na působení vnějších vlivů.

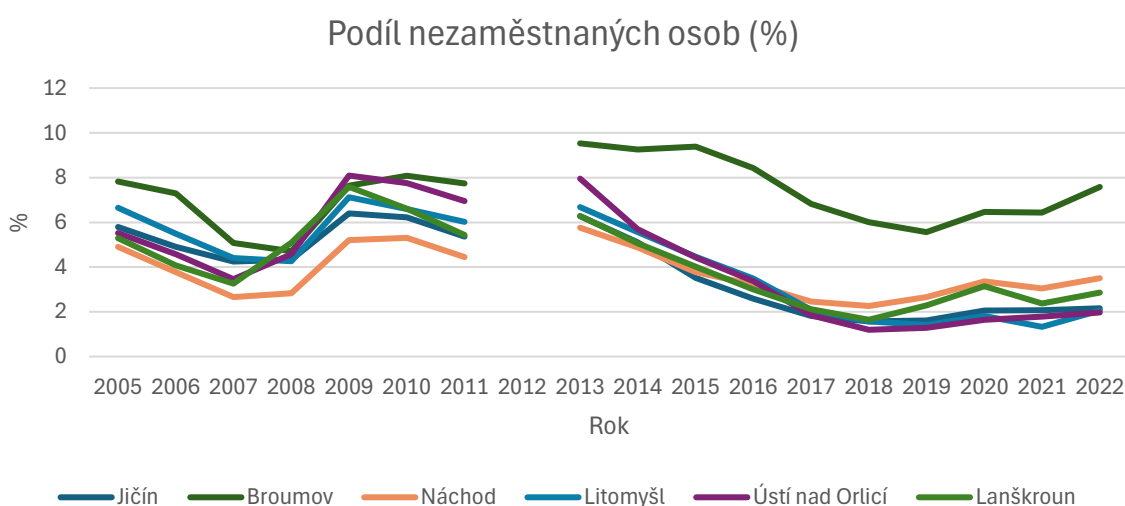
V této části analýzy je práce zaměřena na jednotlivé mikroregiony neboli ORP, které jsou rozčleněny do dvou skupin viz. Tabulka č. 2. V první skupině mikroregionů výrazně dominuje jediné odvětví a druhá skupina má poměrně vyváženou strukturu. Cílem je identifikovat jejich odolnost vůči vlivu hospodářské krize a pandemii čínské chřipky. Hypotéza tvrdí, že mikroregiony, které jsou převážně závislé na jediném ekonomickém odvětví, jsou více náchylné k negativním dopadům změn.

Tabulka č. 2: Rozdělení mikroregionů na diverzifikované a specializované

Diverzifikované mikroregiony	Specializované mikroregiony
Nový Bydžov, Polička, Hořice, Přelouč, Králíky, Chrudim, Hlinsko	Litomyšl, Dvůr Králové nad Labem, Rychnov nad Kněžnou, Jičín, Lanškroun, Nová Paka, Kostelec nad Orlicí, Vrchlabí, Ústí nad Orlicí, Hradec Králové, Svitavy, Trutnov, Žamberk, Broumov, Nové Město nad Metují, Holice, Moravská Třebová, Dobruška, Česká Třebová, Jaroměř, Vysoké Mýto, Pardubice, Holice

Zdroj: vlastní zpracování (2024)

V období hospodářské krize podle ukazatele procentuální nezaměstnanosti lze identifikovat ORP s negativními hodnotami, přičemž čím nižší je tato hodnota, tím více se situace zlepšila. Některé obce vykazují hodnoty 0 nebo kladné, což svědčí o zhoršení situace i po krizi. Teprve v roce 2019 některé z těchto ORP, konkrétně ORP Broumov a Náchod, dosáhly hodnot blízkých těm před krizí viz. **Graf č. 1**. Naopak ORP s nejlepším výkonem zvládla krizi s hodnotou kolem -60 %, tento výstup znamená, že došlo k významnému snížení nezaměstnanosti o 60 % oproti předkrizové hodnotě. Výsledek naznačuje pozitivní trend na trhu práce a zlepšení ekonomických podmínek. Z výsledků vyplývá, že Litomyšl vyniká jako jedno z nejdolnějších ORP z hlediska tohoto indikátoru v době hospodářské krize.

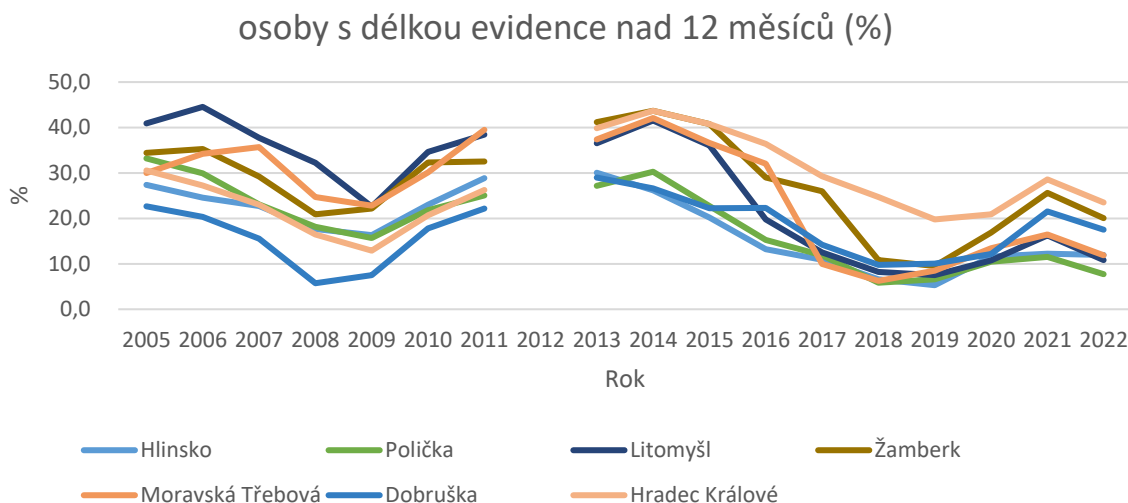
Graf č. 1: Podíl nezaměstnaných osob (%) – H1

Zdroj: vlastní zpracování dle ČSÚ (2024)

Mezi další úspěšné mikroregiony, které se podobně vypořádaly s obtížnými podmínkami patří Jičín a Ústí nad Orlicí. Pokud se zaměříme v období hospodářské krize na rozdělení obcí podle diverzifikace odvětví, ukazuje se, že mikroregiony s vyšší rozmanitostí odvětví jsou odolnější. Průměrně jsou tato diverzifikovaná území odolnější a navracejí se do předkrizového stavu o rok dříve. Z hlediska změny se diverzifikované mikroregiony zlepšily oproti předkrizové hodnotě v průměru o 8 %. Tuto analýzu znázorňuje **Příloha č. 1**.

V souvislosti s pandemií čínské chřipky nebylo v žádném z vybraných mikroregionů dosaženo snížení podílu nezaměstnaných na úroveň před krizí, ale zvýšení v této situaci nebylo tak výrazné, jako během hospodářské krize. Mezi nejlépe prosperující mikroregiony patřily Holicе, Nový Bydžov a Moravská Třebová, kde se situace změnila k horšímu oproti před krizí o 1-9 % viz **Příloha č. 2**. Naopak největší obtíže byly zaznamenány v ORP Lanškroun, kde došlo výraznému zhoršení v roce 2020 viz **Graf č. 1**. Například u ORP Broumov bylo zaznamenáno zhoršení oproti předkrizové hodnotě o 26 %, přičemž nezaměstnanost již před krizí přesahovala 6 % a i během krize a po ní dále rostla. Mikroregiony s diverzifikovanou ekonomikou dosáhly v průměru o 8 % nižšího zhoršení situace oproti předkrizovým hodnotám ve srovnání se specializovanými mikroregiony. V období pandemie se diverzifikované a specializované mikroregiony zotavovali téměř totožně.

Mikroregiony, resp. obce s rozšířenou působností (ORP), lze dále v období hospodářské krize posoudit na základě indikátoru počtu osob, které jsou déle než 12 měsíců v evidenci úřadu práce. Vysoké číslo tohoto indikátoru naznačuje strukturální problémy na trhu práce a potřebu specifických opatření pro rekvalifikaci a podporu aktivního hledání zaměstnání. Mezi jednotlivými mikroregiony dosáhl nejnižšího zlepšení oproti předkrizové hodnotě Hradec Králové, který se pouze zlepšil o 14 % a k obnovení předkrizového stavu se dostal až v roce 2018. Naopak Litomyšl vyniká, zlepšila svůj stav oproti stavu před krizí o 80 % a již v roce 2011 prokázala své resilientní schopnosti a zotavila se z dopadů krize. Mezi mikroregiony, které úspěšně zvládly krizové období, patří například také Chrudim, Hlinsko a Ústí nad Orlicí viz **Graf č. 2**.

Graf č. 2: Osoby s délkou evidence nad 12 měsíců (%) – H1

Zdroj: vlastní zpracování dle ČSÚ (2024)

Z výsledků v období hospodářské krize vyplývá, že mikroregiony s vyšší mírou diverzifikace ekonomiky zaznamenávají větší zlepšení o 64 % oproti předkrizovému stavu, na rozdíl od specializovaných mikroregionů, kde toto zlepšení činí 59 %. Rozdíl v míře změny stavu naznačuje že diverzifikované mikroregiony jsou na tom lépe. Z hlediska návratnosti do předkrizového stavu výrazně vynikají diverzifikované mikroregiony, které vykazují v průměru více než o dva roky rychlejší zotavení než mikroregiony specializované viz. **Příloha č. 3**.

Během období pandemie čínské chřipky téměř žádný ze zkoumaných mikroregionů nevykázal zlepšení oproti předkrizovým hodnotám viz. **Příloha č. 4**. Nejlepších výsledků v této době dosáhl Hradec Králové, Jičín, Kostelec nad Orlicí a Dvůr Králové nad Labem, u kterých došlo k mírnému zlepšení o 5-9 % oproti předkrizovému stavu. Dvůr Králové nad Labem byl již před krizí ve špatné situaci, během pandemie došlo k zhoršení o 4 % a návrat k předkrizové úrovni se uskutečnil až v roce 2022. Mikroregiony s předchozím špatným postavením před pandemií čínské chřipky nezaznamenaly tak výrazné zhoršení jako mikroregiony, které měly lepší výchozí hodnoty. Mezi nejvíce postižené ORP patří Dobruška, Žamberk a Moravská Třebová, kde se hodnoty v nejtěžším období krize zdvojnásobily a dosud nedosáhly předkrizových hodnot viz. **Graf č. 2**. Celkově vzato diverzifikované mikroregiony vykazovaly během této krize průměrné zhoršení oproti předkrizové situaci o 40 %, zatímco specializované mikroregiony dosáhly o 9 % lepších výsledků než mikroregiony diverzifikované. Doba zotavení byla téměř totožná lišila se v průměru jen několika měsíci.

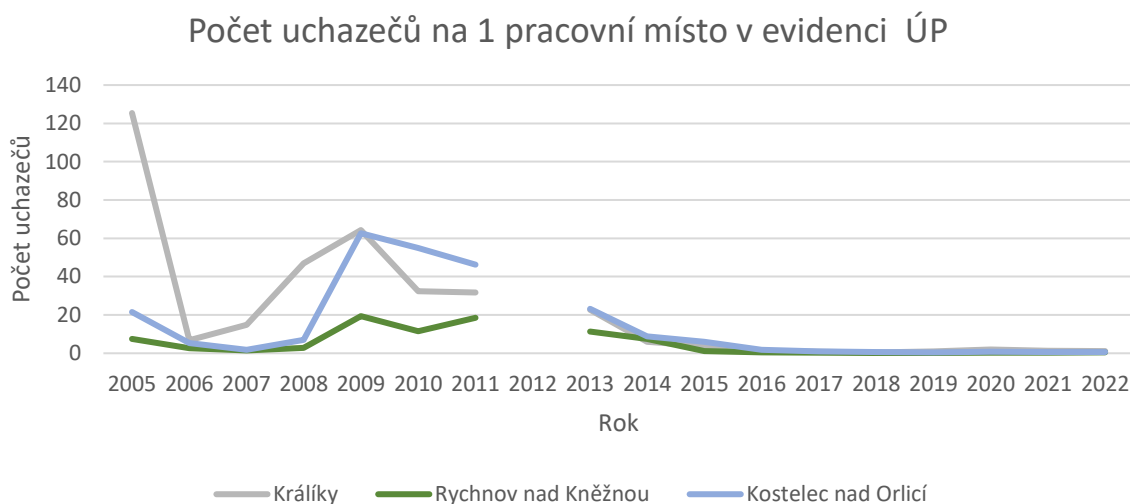
Podle indikátoru volných pracovních míst lze pozorovat v období hospodářské krize významné zlepšení v diverzifikovaných mikroregionech, kde došlo průměrně k nárůstu oproti před krizovému stavu o 248 %. V kontrastu k tomu specializované oblasti zaznamenaly zlepšení v průměru jen o 137 %. Je však zajímavé, že i přes vyšší procentuální zlepšení diverzifikovaných mikroregionů je doba návratnosti k normálu u těchto oblastí jen o půl roku kratší než u specializovaných mikroregionů. Zvláště vyniká mikroregion Králíky, který zvýšil nabídku pracovních míst o imponující 584 % oproti předkrizovému stavu. Před krizí vykazovalo ORP Králíky 25 volných pracovních míst, v nejhorší fázi krize pouze 8 volných míst, což znamená, že došlo k poklesu nabídky pracovních míst o 32 %. Tento mikroregion se ukazuje jako výrazně odolnější vůči vlivům krize, což může signalizovat růst ekonomiky, investice do nových odvětví nebo nové pracovní příležitosti. Tuto analýzu znázorňuje **Příloha č. 5**.

V období čínské chřipky se také ukázalo, že diverzifikované mikroregiony dosahovaly lepších výsledků než mikroregiony specializované. Průměrně se diverzifikované mikroregiony zhoršily o pouhé 1 % oproti předkrizovým hodnotám, zatímco specializované mikroregiony zaznamenaly výraznější pokles a to o 25 %. Diverzifikované mikroregiony se v průměru z dopadů krize zotaví o půl roku dříve. Mezi diverzifikovanými mikroregiony se jako nejúspěšnější ukázaly Polička a Nový Bydžov, které zaznamenaly výrazné navýšení nabídky pracovních míst. U mikroregionu Polička nenastalo dno, naopak ještě pracovní místa vzrostla, a to o polovinu. Naopak největší úpadek v počtu pracovních míst zaznamenala ORP Pardubice a Holic, kde došlo k propadu o více než 65 % oproti předkrizové hodnotě. Diverzifikované mikroregiony mají dobu návratnosti v průměru o půl roku kratší než mikroregiony specializované viz. **Příloha č. 6**.

Z hlediska ukazatele počtu uchazečů na jedno pracovní místo evidované na úřadech práce excelují diverzifikované mikroregiony, kde došlo k pozoruhodnému zlepšení oproti předkrizovému stavu o 80 %, naopak specializované mikroregiony zaznamenaly průměrné zlepšení o 68 %. Doba návratnosti v obou případech zůstává téměř identická mezi lety 2015 a 2016 viz **Příloha č. 7**. Před krizí se situace nejhůře vyvíjela v ORP Králíky, kde v nejhorší fázi krize připadalo téměř 65 uchazečů na jedno pracovní místo, avšak již v roce 2013 se dokázalo vrátit na předkrizovou úroveň viz. **Graf č. 3**.

Nejlepší situaci před krizí měl Rychnov nad Kněžnou, kde v nejtěžším období krize připadalo téměř 20 uchazečů na jedno pracovní místo. Tato lokalita však úspěšně odolala

krizovým vlivům a v roce 2015 zaznamenala zlepšení o 90 % oproti předkrizovému stavu. Podobně si vedl i Kostelec nad Orlicí, který zaznamenal 3x vyšší zhoršení, tedy téměř 63 uchazečů na jedno pracovní místo, ale zotavil se jen o rok později.

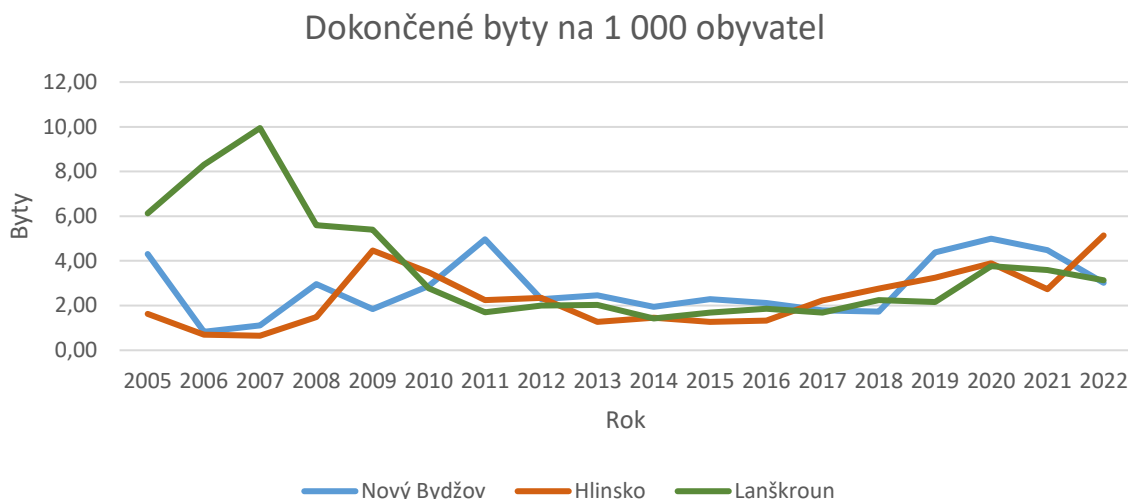

Graf č. 3: Počet uchazečů na jedno pracovní místo v evidenci ÚP – H1

Zdroj: vlastní zpracování dle ČSÚ (2024)

Jak již bylo naznačeno, v období čínské chřipky došlo k významnému poklesu nabídky pracovních míst v obou typech mikroregionů, což se projevilo i na ukazateli počtu uchazečů na jedno pracovní místo. Největší zhoršení oproti předkrizové hodnotě bylo zaznamenáno v oblasti ORP Hořice, kde došlo k nárůstu o 340 %, zatímco v Novém Bydžově došlo k zlepšení o 27 % viz. **Příloha č. 8**. Průměrně jsou na tom diverzifikované mikroregiony lépe než regiony specializované, kde bylo zhoršení oproti předkrizové hodnotě v průměru o 50 % vyšší. Doba zotavení je u obou typů mikroregionů téměř totožná.

Diverzifikované mikroregiony prokázaly vyšší zlepšení vůči hospodářské krizi na základě indikátoru dokončených bytů na 1000 obyvatel viz. **Příloha č. 9** Jejich míra zlepšení oproti předkrizovému období v průměru činí 161 %. Z nich zvláště vynikají mikroregiony jako Hlinsko a Nový Bydžov, které dosáhly zlepšení o úctyhodných 390 % oproti předkrizovému stavu. Byť u diverzifikovaných mikroregionů došlo k výraznému zlepšení, specializované mikroregiony se do předkrizového stavu navracejí v průměru o půl roku rychleji.

Graf č. 4: Dokončené byty na 1 000 obyvatel – H1

Zdroj: vlastní zpracování dle ČSÚ (2024)

Specializované mikroregiony vykázaly zlepšení v průměru necelých 100 procent oproti předkrizové hodnotě. Některé specializované mikroregiony však již před krizí vykazovaly dobré výsledky, jako například Lanškroun, který před krizí měl necelých 10 bytů na 1000 obyvatel, v době krize výrazně poklesl viz. **Graf č. 4**. Na předkrizovou úroveň se ale již nenavrátil. Vysoká míra zlepšení v diverzifikovaných mikroregionech ve srovnání s předkrizovým obdobím naznačuje jejich větší ekonomickou odolnost vůči hospodářské krizi. Na druhou stranu specializované mikroregiony nedosahují tak velkého zlepšení, ale návratnost na před krizovou úroveň je o půl roku kratší. Tyto mikroregiony se zdají být schopné lépe absorbovat negativní dopady krize a rychleji se z nich zotavit. Naproti tomu, i když specializované mikroregiony zaznamenaly určité zlepšení, jejich výkonnost nebyla tak výrazná jako u diverzifikovaných mikroregionů. To naznačuje, že specializované mikroregiony byly více zranitelné v době krize a měly obtížnější cestu k obnovení ekonomické stability. Tato analýza ukazuje, že diverzifikace ekonomiky může hrát klíčovou roli při zvyšování ekonomické resilience.

Během období onemocnění covidem-19 se z hlediska dokončených bytů na 1000 obyvatel situace ve zhruba 50 % obcí zlepšila, zatímco ve zbývajících 50 % se zhoršila. Průměrně se diverzifikované mikroregiony zlepšily o 47 % oproti předkrizovým hodnotám, zatímco specializované mikroregiony o 86 %. Mezi ORP s největším nárůstem dokončených bytů patří Broumov a Česká Třebová, které zaznamenaly nárůst oproti předkrizové hodnotě o více než 490 % viz. **Příloha č. 10**. Po vyfiltrování těchto dvou ORP se ve specializovaných

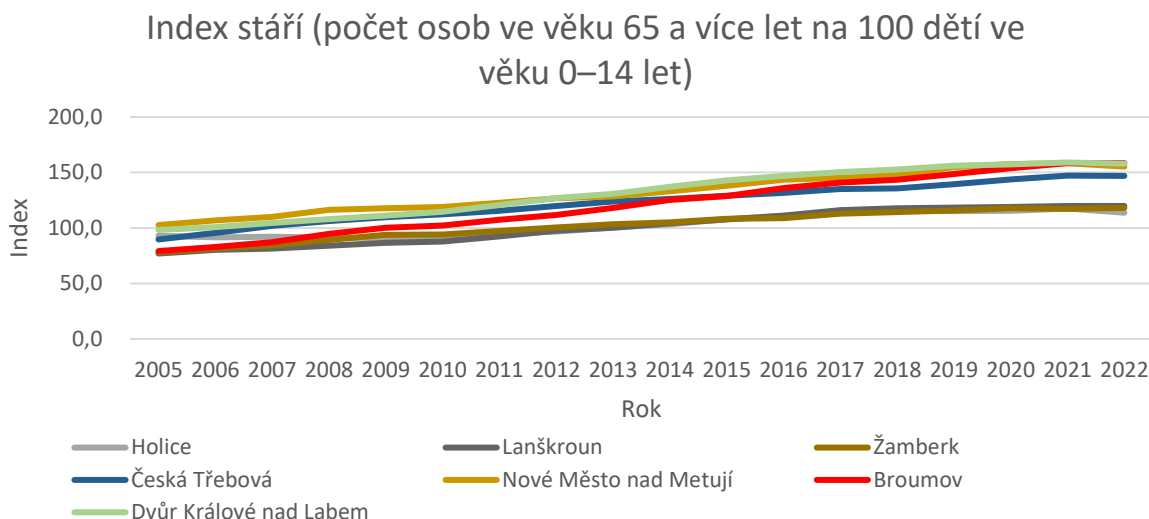
mikroregionech průměrné zlepšení oproti předkrizovému období pohybuje kolem 46 %. Diverzifikované i specializované mikroregiony mají v průměru dobu návratnosti k předkrizovému stavu téměř totožnou.

Z hlediska analýzy socioekonomických indikátorů, sledujeme několik klíčových ukazatelů, mezi něž patří sňatky, rozvody, index stáří, přirozený přírůstek a přírůstek stěhováním.

U indikátoru sňatky došlo po hospodářské krizi ke zhoršení oproti předkrizové situaci o 8 % u diverzifikovaných mikroregionů, zatímco u specializovaných jen o 5 %. Specializované mikroregiony nezaznamenaly tak velké zhoršení, do předkrizového stavu se v průměru navrátily v ten samý rok jako mikroregiony diverzifikované. Největší pokles zaznamenala ORP Přelouč, Králíky a Svitavy. Pokud jde o rozvodovost, diverzifikované mikroregiony dosáhly zlepšení oproti předkrizové situaci neboli poklesu rozvodů o 27 % u specializovaných byl pokles o 10 % nižší. K největšímu nárůstu v době krize došlo u ORP Dobruška, kde narostla rozvodovost o 40 %, naopak nejlépe je na tom ORP Králíky, kde poklesla o 72 %. Analýzu těchto indikátorů znázorňují **Příloha č. 11 a Příloha č. 13.**

Během pandemie se vyvíjela situace rozvodů a sňatků opačně než v době hospodářské krize. Sňatky v období krize téměř nenarostly a ve většině zkoumaných mikroregionů klesaly, což může být důsledkem vládních opatření zavedených v době pandemie. Návratnost k předkrizovému stavu je v průměru o půl roku kratší u mikroregionů specializovaných. Rozvodovost v době krize mírně vzrostla, což může být způsobeno jak vládními opatřeními, tak i větším množstvím času stráveným společně, což mohlo vést k napětí v některých vztazích. K zotavení u obou typů mikroregionů došlo v průměru ve stejný čas. Analýzu těchto indikátorů znázorňují **Příloha č. 12 a Příloha č. 14.**

Z hlediska indexu stáří v období hospodářské krize lze pozorovat rostoucí trend indexu u obou typů mikroregionů viz **Příloha č. 15**, který naznačuje stárnoucí populaci, zvyšování nákladů na zdravotní péči a vyšší tlak na sociální systém. Průměrná hodnota indexu po krizi činí 135,1, zatímco v období před krizí se jednotlivé mikroregiony pohybovaly okolo hodnoty 100. Nicméně existují výjimky, jako jsou ORP Holice, Lanškroun a Žamberk, kde trend stárnutí populace neprobíhá tak rychle, jako například v Broumově, kde došlo ke zhoršení oproti předkrizové hodnotě indexu o 71 % viz. **Graf č. 5.**

Graf č. 5: Index stáří – H1

Zdroj: vlastní zpracování dle ČSÚ (2024)

I v období pandemie covid-19 tento trend růstu pokračuje. Výjimkou z rostoucího trendu jsou ORP Pardubice, Holice, Litomyšl a Nový Bydžov. Naopak nejhůře na tom je opět Broumov s hodnotou 158,4 viz. **Příloha č. 16**. S podobně vysokými hodnotami indexu se potýkají také například ORP jako Dvůr Králové nad Labem, Česká Třebová a Nové Město nad Metují viz. **Graf č. 5** V průměru jsou na tom diverzifikované mikroregiony o 0,9 % lépe oproti předkrizovému stavu než mikroregiony specializované.

Přirozený přírůstek naznačuje dynamiku demografického vývoje v daném mikroregionu. Diverzifikované mikroregiony zaznamenaly pokles o 106 % oproti období před hospodářskou krizí a specializované zaznamenaly tento pokles ještě o 20 % vyšší, ale mají dobu návratnosti v průměru o 3 roky kratší než region diverzifikované viz. **Příloha č. 17**.

Během pandemie covidu-19 v některých mikroregionech došlo k extrémnímu poklesu přirozeného přírůstku obyvatelstva. Tento jev lze částečně přičíst zvýšené míře úmrtí v důsledku nákazy, ale také omezené možnosti sociálního kontaktu a zvýšené úzkosti, které mohly vést k menší ochotě k plánování rodiny. Specializované mikroregiony zaznamenaly dvojnásobně vyšší snížení přírůstku obyvatel než mikroregiony diverzifikované viz. **Příloha č. 18**. I po vyfiltrování extrémních hodnot je tato situace velmi podobná. Tento trend naznačuje, že specializované oblasti byly možná citlivější na dopady pandemie, zejména pokud jde o rozhodnutí o plánování rodiny a dalších životních změn, ale v roce 2021 se situace spojená s pandemií ustálila u obou typů mikroregionů, což naznačuje určitou míru stabilizace a adaptace na nové podmínky.

Přírůstek stěhováním poskytuje důležitý náhled na ekonomickou odolnost mikroregionů. Mikroregiony s pozitivním přírůstkem stěhování obvykle indikují atraktivní faktory, jako jsou lepší pracovní příležitosti, vyšší životní úroveň nebo kvalitnější infrastruktura. Z tohoto pohledu v období hospodářské krize jsou diverzifikované mikroregiony, které vykazují v průměr zlepšení přírůstku stěhování v průměru o 112 % oproti předkrizové situaci, a jsou výrazně odolnější než specializované mikroregiony, jejichž zhoršení je v průměru až 130 %. Nicméně je třeba poznamenat, že i přes tento poměrně velký rozdíl, ve stabilizaci přírůstku stěhování mají diverzifikované mikroregiony výhodu rychlejší doby návratnosti, a to jen o rok viz. **Příloha č. 19**. To znamená, že diverzifikované mikroregiony se mohou rychleji přizpůsobit změnám a obnovit svůj předkrizový stav.

Během období čínské chřipky došlo v obou typech mikroregionů k nárůstu počtu přistěhovalých osob viz **Příloha č. 20**. Nicméně, v období krize tento růst zpomalil a u diverzifikovaných mikroregionů se navrátil na předkrizovou úroveň o rok dříve než u specializovaných mikroregionů. Tento trend ukazuje na odlišné reakce a míru adaptace obou typů mikroregionů na ekonomické výkyvy a podmínky na trhu práce.

H1: Mikroregiony závislé převážně na jediném ekonomickém odvětví jsou více náchylné na působení vnějších vlivů.

Tato hypotéza byla zkoumána z hlediska rozdělení jednotlivých mikroregionů do dvou skupin. Výsledky zkoumání naznačují, že mikroregiony specializované, u kterých převládá některé z ekonomických odvětví, jsou obecně náchylnější k dopadům krizí.

V rámci hospodářské krize se diverzifikované mikroregiony ukázaly jako odolnější s rychlejším návratem do předkrizového stavu, a také u nich došlo k většímu zlepšení oproti předkrizovému stavu. Tato analýza ukazuje, že diverzifikace ekonomiky může hrát velkou roli při zvyšování ekonomické resilience, neboť diverzifikované mikroregiony mají tendenci lépe pohltnout negativní vlivy a rychleji se z nich zotavit.

V období pandemie nebyl rozdíl tak výrazný viz. **Příloha č. 39**, ale i tak se diverzifikované mikroregiony ukázaly jako odolnější oproti mikroregionům specializovaným.

Diverzifikované mikroregiony i přes určité výjimky se obecně jeví jako odolnější a lépe připravené na šoky. Celkově lze tedy konstatovat, že analýza potvrzuje hypotézu, že mikroregiony závislé převážně na jediném ekonomickém odvětví jsou více náchylné na

negativní dopady změn. Diverzifikace ekonomiky může být jedním z důležitých faktorů k zvyšování odolnosti regionálních ekonomik vůči vnějším vlivům.

Hypotéza H1 byla potvrzena.

4.4 Analýza a vyhodnocení hypotézy č.2

H2: Existuje rozdíl v míře resilienčních schopností mezi hospodářsky a sociálně ohroženými mikroregiony a jádrovými mikroregiony.

Regionální rozdíly ve společensko-ekonomických charakteristikách jsou důležitými faktory ovlivňující schopnost jednotlivých oblastí odolávat krizím a adaptovat se. V této analýze se zaměřuji na porovnání míry resilienčních schopností mezi dvěma odlišnými skupinami mikroregionů. Pro analýzu a vyhodnocení hypotézy č. 2 jsou mikroregiony rozčleněny do těchto kategorií dle Ministerstva pro místní rozvoj (2019):

1. **Aglomerace včetně zázemí** – Hradec Králové, Pardubice, Přelouč, Kostelec nad Orlicí, Holice, Chrudim
2. **Regionální centra a jejich venkovské zázemí vyššího řádu**– Náchod, Trutnov, Jičín, Rychnov nad Kněžnou, Dvůr Králové nad Labem, Vrchlabí, Chrudim, Svitavy, Česká Třebová, Ústí nad Orlicí, Vysoké Mýto.
3. **Regionální centra a jejich venkovské zázemí nižšího řádu** – **Hořice**, Jaroměř, Nové město nad Metují, Dobruška, Nový Bydžov, Hlinsko, Litomyšl, Lanškroun, Polička, Nová Paka, Žamberk.
4. **Hospodářsky a sociálně ohrožená území.** - Broumov, Dvůr Králové nad Labem, Moravská Třebová, Česká Třebová, Svitavy, Králíky

Z těchto kategorií budou využity pouze dvě hlavní skupiny mikroregionů, které budou zkoumány, skupina 1 zahrnuje hospodářsky a sociálně ohrožené mikroregiony, a skupina 2, představuje jádrové mikroregiony a jejich zázemí (Agglomerace včetně zázemí). Základní hypotézou této analýzy je, že existuje rozdíl v míře resilience mezi těmito dvěma skupinami mikroregionů.

Během hospodářské krize došlo v jádrových mikroregionech k významnému zlepšení podílu nezaměstnaných v průměru o 32 % oproti předkrizovému stavu, přičemž největší pokrok byl zaznamenán v mikroregionu s nejnižším podílem nezaměstnaných před krizí, konkrétně v oblasti ORP Kostelec nad Orlicí. Před krizí měl Kostelec nad Orlicí nezaměstnanost pouhých 1,9 %, ale během nejhorší fáze krize se tato situace zhoršila na 6,16 %. Avšak již v roce 2016

se míra nezaměstnanosti vrátila na hodnotu 1,55 %, což naznačuje rychlé zotavení této oblasti viz. **Tabulka č. 3**. Naopak hospodářsky a sociálně ohrožená území zaznamenala zlepšení o 41 % oproti předkrizovým hodnotám, přičemž doba zotavení byla v průměru jen o několik měsíců kratší než u jádrových mikroregionů. Před krizí se tato území potýkala s vysokou mírou nezaměstnanosti nad 5 %, přičemž nejhorší situace byla zaznamenána v ORP Moravská Třebová, kde míra nezaměstnanosti dosahovala více než 8 %. I když všechna ORP zažila významné zhoršení během krize, jejich zotavení bylo rychlejší, přičemž míra zotavení u hospodářsky a sociálně ohrožených mikroregionů byla ještě lepší.

Tabulka č. 3: Podíl nezaměstnaných osob – H2 analýza hospodářská krize

Podíl nezaměstnaných osob (%)									
	před krizí (2007)	Dno	Dno / Před krizí	Úroveň na konci časové řady (2019)	(2019-2007) /2007	Vzdálenost v procentních bodech od nezaměstnanosti nejbliž hodnoty před krizí	Kdy byla dosažena před krizová úroveň	Hodnota nejbliž předkrizové hodnotě	
Přelouč	4,28	7,31	1,71	2,63	-38 %	0,16	2016	4,44	
Chrudim	4,27	8,21	1,92	2,50	-42 %	0,10	2016	4,36	
Holice	2,14	5,83	2,73	1,66	-22 %	0,32	2017	2,46	
Pardubice	2,72	6,35	2,34	1,95	-28 %	0,36	2017	2,35	
Kostelec nad Orlicí	1,96	6,16	3,14	1,11	-43 %	0,41	2016	1,55	
Hradec Králové	2,85	7,62	2,67	2,34	-18 %	0,02	2017	2,87	
Králíky	5,36	8,92	1,66	2,61	-51 %	0,65	2015	6,01	
Česká Třebová	5,13	10,45	2,04	2,22	-57 %	0,15	2015	5,28	
Svitavy	6,74	10,74	1,59	2,66	-61 %	0,73	2016	6,00	
Moravská Třebová	8,45	12,85	1,52	4,40	-48 %	0,09	2016	8,36	
Broumov	5,07	9,53	1,88	5,57	10 %	0,50	2019	5,57	
Dvůr Králové nad Labem	5,04	9,35	1,86	2,99	-41 %	0,20	2016	5,24	

Zdroj: vlastní zpracování (2024)

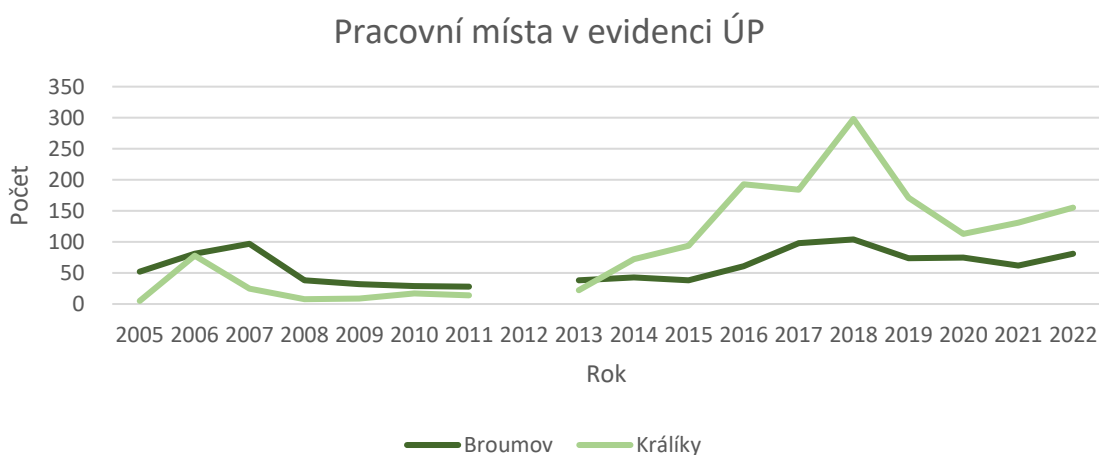
V době pandemie čínské chřipky na tom byly jádrové mikroregiony v průměru lépe, neboť zaznamenaly zhoršení o 28 % ve srovnání s předkrizovým stavem, zatímco hospodářsky a sociálně ohrožené mikroregiony se zhoršily v průměru o 31 %. Doba zotavení z krizového stavu byla u obou typů mikroregionů téměř identická viz. **Příloha č. 21**.

Podle indikátoru osob s délkou evidence nad 12měsíců na úřadu práce byla situace opět příznivější pro hospodářsky a sociálně ohrožená území. V průběhu hospodářské krize se zde míra zlepšení vyšplhala v průměru na 60 % ve srovnání s předkrizovými hodnotami, přičemž mezi těmito HSOÚ si vedly nejlépe ORP Česká a Moravská Třebová a Svítavy viz. **Příloha č.**

22. Naopak jádrové mikroregiony a jejich zázemí zaznamenaly zlepšení v průměru jen o 50 % ve srovnání s předkrizovým stavem, přičemž Hradec Králové byl nejméně odolným mikroregionem, kde míra zlepšení poklesla na pouhých 14 % a k zotavení došlo v roce 2014. V průměru jsou HSOÚ v době hospodářské krize odolnější a jejich čas, který potřebují na zotavení je o rok kratší.

V době pandemie tomu však bylo jinak, tuto krizi nezvládly HSOÚ, u těchto mikroregionů došlo k zhoršení v průměru oproti předkrizovému stavu o 30 %, naopak jádrové mikroregiony a jejich zázemí se zlepšily o 5 %. Nejhorší situaci zažila Moravská Třebová, kde došlo k zhoršení o 90 % oproti předkrizovému stavu a nepodařilo se jí zotavit a dosáhnout předkrizových hodnot. Mezi jádrovými mikroregiony se nejhůře umístilo ORP Přelouč, kde došlo k 55 % zhoršení oproti předkrizovému stavu, ale k zotavení došlo již v roce 2020 viz. **Příloha č. 23**. Z hlediska resilience byly jádrové mikroregiony odolnější a potřebná doba návratu do před šokového stádia byla o rok kratší.

Během hospodářské krize vynikaly hospodářsky a sociálně ohrožené mikroregiony v oblasti zlepšení nabídky pracovních míst v evidenci úřadu práce. U těchto mikroregionů došlo v průměru ke zlepšení o 170 % oproti stavu před krizí. Tento úspěch je výrazně ovlivněn vynikajícím výkonem ORP Králíky, které dosáhlo míry zlepšení vůči předkrizovému stavu ve výši 570 %. Přestože tyto oblasti čelily extrémnímu zhoršení během krize, dokázaly se v průměru zotavit již v roce 2015 viz. **Příloha č. 24**. Například ORP Králíky, které před krizí disponovalo 25 pracovními místy, během krize tato hodnota poklesla na 8. Avšak díky rychlému zotavení ukázaly svou odolnost v tomto ohledu již v roce 2013 viz. **Graf č. 6**.

Graf č. 6: Pracovní místa v evidenci ÚP – H2

Zdroj: vlastní zpracování dle ČSÚ (2024)

Naopak u ORP Broumov došlo k zhoršení situace i po krizi, toto ORP se z hlediska tohoto indikátoru řadí k nejméně odolným, protože k zotavení došlo až v roce 2017. Jádrové mikroregiony zaznamenaly zlepšení nabídky pracovních míst oproti předkrizové hodnotě o 110 % a k návratu ke stavům před krizí došlo v průměru o rok později než u hospodářsky a sociálně ohrožených oblastí. ORP Pardubice bylo však v rámci jádrových mikroregionů nejvíce postiženo, když jejich nabídka pracovních míst klesla během krize o desetinásobek, nicméně se dokázalo zotavit v roce 2016.

V období pandemie COVID-19 došlo k zhoršení situace u 60 % zkoumaných mikroregionů. Jádrové mikroregiony zaznamenaly zhoršení o 24 % oproti předkrizové situaci a hospodářsky a sociálně ohrožené oblasti o procento více. Nicméně doba zotavení se výrazně liší. Jádrové mikroregiony dosahují doby návratu k normálu v průměru o rok a půl dříve než hospodářsky a sociálně ohrožené území. Tuto analýzu znázorňuje **Příloha č. 25**.

Z hlediska indikátoru počtu uchazečů na jedno pracovní místo došlo v jádrových mikroregionech během hospodářské krize k významnému zlepšení o průměrných 68 % ve srovnání s předkrizovým stavem. Mikroregion Kostelec nad Orlicí vynikal. V nejtěžší fázi krize zde připadalo na jedno pracovní místo téměř 63 uchazečů. I když se tento mikroregion z této obtížné situace zotavil až v roce 2018, dosáhl mnohem příznivějšího poměru a to 1,8 uchazeče na jedno místo viz. **Příloha č. 26**. U hospodářsky a sociálně ohrožených území došlo v průměru ke zlepšení o 64 % oproti hodnotě před krizí. Opět zde vynikal Broumov, který již před krizí vykazoval nejhorší hodnoty z celkového vzorku. Předkrizového stavu dosáhl již v roce 2013, byť tato hodnota není ideální, je alespoň o polovinu menší než před krizí. Doba zotavení u jádrových mikroregionů je o rok delší než u hospodářsky a sociálně ohrožených území.

V době pandemie došlo k výraznému zhoršení situace téměř u všech zkoumaných mikroregionů viz. **Příloha č. 27**. Jádrové mikroregiony byly postiženy ještě více, ukázalo se, že se zhoršily průměrně o 135 % ve srovnání s předkrizovým stavem. Naopak u hospodářsky a sociálně ohrožených oblastí byl tento pokles nižší, a to o 85 %. Nicméně doba potřebná k zotavení je pro oba typy mikroregionů téměř identická.

Z hlediska indikátoru dokončené byty na 1000 obyvatel během období hospodářské krize došlo k významnému zlepšení hospodářsky a sociálně ohrožených území po krizi oproti předkrizovým hodnotám, a to o 205 %. Nejvyšší míru zlepšení předkrizového stavu zaznamenalo ORP Dvůr Králové nad Labem, které před krizí disponovalo pouze

0,4 dokončenými byty na 1000 obyvatel, zatímco po krizi to bylo již 2,8 bytů na 1000 obyvatel, což představuje zlepšení o 648 %, oproti předkrizové hodnotě. Avšak plné zotavení a návrat k předkrizovým úrovním se podařil až v roce 2016, což je o něco déle než průměrná doba zotavení. Tyto hospodářsky a sociálně ohrožené mikroregiony prokázaly svou schopnost resilience až o rok později ve srovnání s jádrovými mikroregiony. U jádrových mikroregionů došlo oproti stavu před krizí ke zlepšení pouze o 48 %, přičemž před krizí se již většina těchto mikroregionů pohybovala v pozitivních číslech viz. **Tabulka č. 4** a nezaznamenala výrazné výkyvy s výjimkou několika málo případů.

Tabulka č. 4: Dokončené byty na 1 000 obyvatel – H2 analýza hospodářská krize

Dokončené byty na 1 000 obyvatel								
		MIN						
	před krizí (2007)	Dno	Dno / Před krizí	Úroveň na konci časové řady (2019)	(2019-2007)/2007	vzdálenost v procentních bodech od Dokončených bytů na 1 000 obyvatel nejbliž hodnoty před krizí	Kdy byla dosažena před krizová úroveň	hodnota nejbliž předkrizové hodnotě
Přelouč	3,4	1,9	0,6	3,8	12 %	0,0	2 011	3,4
Chrudim	2,0	2,1	1,1	3,7	91 %	0,1	2 017	2,1
Holice	5,2	2,5	0,5	4,0	-23 %	0,8	2 018	4,4
Pardubice	6,2	2,4	0,4	4,3	-32 %	1,0	2 018	5,2
Kostelec nad Orlicí	1,7	1,2	0,7	3,2	188 %	0,1	2 010	1,8
Hradec Králové	5,2	1,8	0,3	2,8	53 %	0,1	2 010	5,3
Králíky	2,5	1,1	0,4	6,8	172 %	0,0	2 013	2,5
Česká Třebová	2,0	1,0	0,5	2,0	2 %	0,0	2 019	2,0
Svitavy	2,0	0,3	0,2	1,7	-15 %	0,3	2 019	1,7
Moravská Třebová	1,7	1,0	0,6	2,5	45 %	0,0	2 011	1,7
Broumov	0,3	0,3	0,8	1,3	379 %	0,1	2 010	0,3
Dvůr Králové nad Labem	0,4	0,7	1,6	2,8	648 %	0,3	2 016	0,7

Zdroj: vlastní zpracování (2024)

V období pandemie byla situace téměř totožná, kdy hospodářsky a sociálně ohrožená území dosáhla ještě výraznějšího zlepšení oproti předkrizovým hodnotám, a to o 248 % oproti jádrovým mikroregionům, kde průměrné zlepšení činilo pouze 32 %. Pokud jde o dobu zotavení a projevení svých resilienčních schopností, hospodářsky a sociálně ohrožená území byla v průměru o pár měsíců rychlejší viz. **Příloha č. 28**.

Z hlediska socioekonomických indikátorů, jako jsou sňatky a rozvody, se situace v období pandemie a hospodářské krize mezi jádrovými a hospodářsky a sociálně ohroženými územími lišila. Během hospodářské krize se jádrové mikroregiony v oblasti sňatkovosti

zlepšily, zatímco u HSOÚ došlo ke zlepšení u indikátorů rozvodovosti viz. **Příloha č. 33 a Příloha č. 35**. Co se týká doby návratnosti k předkrizovému stavu u indikátoru rozvodů na tom byly oba typy mikroregionů téměř totožně. Nicméně pokud se jedná o indikátor sňatků, zde HSOÚ prokázala vyšší resilienční schopnost, kdy doba zotavení z šoku byla o dva roky kratší, než u mikroregionů jádrových.

V období pandemie byla situace opačná viz. **Příloha č. 34 a Příloha č. 36**. Z hlediska sňatkovosti se HSOÚ prokázala jako odolnější s průměrným nárůstem oproti předkrizové úrovni o 23 % a s návratem do předkrizového stavu o rok dříve. Tyto mikroregiony na tom byly lépe i v případě rozvodovosti, avšak zde se doba zotavení téměř nelišila.

Co se týká dalších socioekonomických faktorů, jako je přirozený přírůstek a přírůstek stěhováním, lze pozorovat významné rozdíly mezi oběma typy mikroregionů v období hospodářské krize i pandemie. Během hospodářské krize došlo u obou typů mikroregionů k výraznému zhoršení situace z hlediska přirozeného přírůstku viz. **Příloha č. 29**. Nicméně doba návratu k předkrizovým hodnotám u jádrových mikroregionů trvala o 3 roky déle než u hospodářsky a sociálně ohrožených území. V období pandemie, po vyfiltrování abnormálního zhoršení u ORP Holice viz. **Příloha č. 30**, bylo zhoršení obou typů mikroregionů z hlediska tohoto ukazatele téměř totožné, a to i z hlediska doby zotavení.

V období hospodářské krize a ukazatele přírůstku stěhováním, byla situace podobná. U obou typů mikroregionů došlo k výraznému zhoršení. Opět však jádrové mikroregiony měly výrazně delší dobu zotavení, a to v průměru o čtyři a půl roku delší viz. **Příloha č. 31**. Avšak v době pandemie došlo k výraznému zlepšení, které je do jisté míry způsobeno válečnou situací na Ukrajině a přílivem válečných uprchlíků viz. **Příloha č. 32**.

V jádrových mikroregionech dochází k pomalejšímu stárnutí populace, to může být způsobeno stabilnějším ekonomickým prostředím, většími možnostmi rozvoje a přílivem nových obyvatel. U těchto mikroregionů nenastává tak rychlé stárnutí obyvatel, jako u HSOÚ v obou zkoumaných krizích. Tuto analýzu znázorňuje **Příloha č. 37 a Příloha č. 38**.

H2: Existuje rozdíl v míře resilienčních schopností mezi hospodářsky a sociálně ohroženými mikroregiony a jádrovými mikroregiony.

Pro vyhodnocení hypotézy číslo dvě byly opět mikroregiony rozděleny do dvou skupin. Zkoumání ukazuje rozdílné chování HSOÚ a jádrových mikroregionů včetně jejich zázemí, jak v období hospodářské krize, tak v období pandemie čínské chřipky. HSOÚ prokazují rychlejší

zotavení, a i větší zlepšení situace oproti předkrizové hodnotě viz. **Příloha č. 40**. To ukazuje jejich vyšší resilientní schopnosti v období hospodářské krize. Naopak jádrové mikroregiony vykázaly nižší míru zlepšení a delší dobu zotavení, což naznačuje menší odolnost vůči změnám způsobených hospodářskou krizí.

Ve sledovaném období pandemie došlo k zhoršení situace u obou typů mikroregionů. Tato situace naznačuje, že pandemie měla podobný dopad na obě skupiny mikroregionů, což může být důsledkem ekonomického a sociálního tlaku vyvolaného pandemií. Nicméně není možné jednoznačně tvrdit, že během pandemie nedošlo k rozdílu v míře resilientních schopností mezi jádrovými mikroregiony a hospodářsky a sociálně ohroženými územími. I přesto, že oba typy mikroregionů čelily podobným výzvám a některé ukazatele resilience byly srovnatelné, zdá se, že jádrové mikroregiony projevily mírně vyšší ekonomickou odolnost a schopnost návratu k normálu.

Celkově lze tedy konstatovat, že existuje rozdíl v odolnosti mezi hospodářsky a sociálně ohroženými mikroregiony a jádrovými mikroregiony. Tyto rozdíly se mohou projevovat různě v závislosti na konkrétní krizové situaci.

Hypotéza č. 2 byla potvrzena.

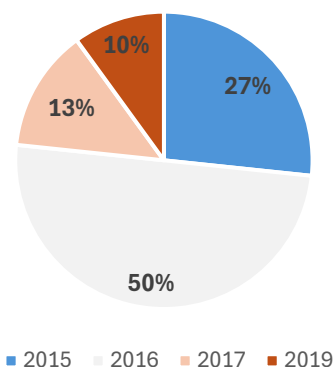
4.5 Analýza a vyhodnocení hypotézy č.3

H3: Neexistuje spojení mezi mírou resilientních schopností mikroregionů a trendem vývoje státu či kraje.

Resilience mikroregionů je klíčovým faktorem pro udržení udržitelného ekonomického a sociálního rozvoje mikroregionů. Tato analýza se zaměřuje na zkoumání hypotézy, která se zabývá tím, zda neexistuje spojení mezi mírou resilientních schopností mikroregionů a trendem vývoje státu či kraje. Analýza se zaměřuje na zkoumání této hypotézy s ohledem na 30 vybraných mikroregionů a vztah mezi resilientními schopnostmi státu, Pardubického a Královehradeckého kraje.

Z hlediska prvního sledovaného indikátoru podíl nezaměstnaných osob ukazuje analýza, že během hospodářské krize došlo k zotavení u jednotlivých krajů a na úrovni státu v roce 2016 viz. **Příloha č. 41**. Tento trend zotavení se dá pozorovat i u většiny zkoumaných mikroregionů v Pardubickém kraji, které prokázaly své resilientní schopnosti také v roce 2016. Z celkového vzorku 30 mikroregionů se v tomto roce zotavila polovina sledovaných mikroregionů viz. **Graf č. 7**.

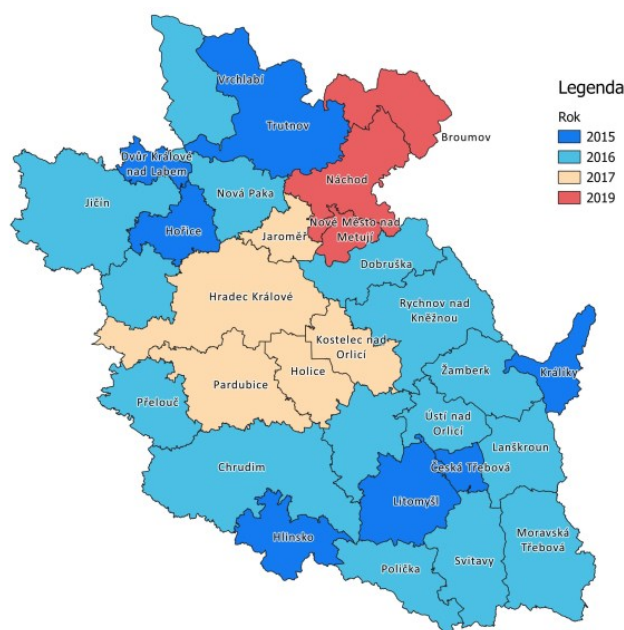
Zotavení mikroregionů - Hospodářská krize dle podílu nezaměstnaných osob

Graf č. 7: Zotavení mikroregionů – hospodářská krize dle indikátoru podíl nezaměstnaných osob

Zdroj: vlastní zpracování (2024)

Nicméně jsou zde i rozdíly, které lze pozorovat. Konkrétně mikroregiony Holice a Pardubice vykazují delší dobu trvání cesty k adaptaci v rámci Pardubického kraje, neboť jejich obnovení z hlediska tohoto indikátoru nastalo až v roce 2017 viz. **Obrázek č. 4**.

Obrázek č. 4: Mapa zotavení mikroregionů Hospodářská krize – dle podílu nezaměstnaných osob

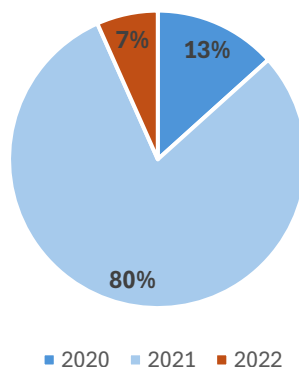
Zdroj: vlastní zpracování (2024)

Naopak mikroregiony jako Hlinsko, Králíky, Litomyšl a Česká Třebová prokázaly větší odolnost vůči hospodářské krizi, neboť dosáhly zotavení již o rok dřív než kraj a stát. Pokud

jde o trendy zlepšení v porovnání s předkrizovými hodnotami na úrovni státu, došlo ke snížení podílu nezaměstnaných osob o 36 %. Tento trend zlepšení však není jednotný a výrazně se liší v jednotlivých mikroregionech. S tímto trendem koresponduje jen ORP Přelouč, ve kterém došlo ke zlepšení oproti předkrizové hodnotě o 38 %. I z hlediska Pardubického kraje jsou zde jen 4 výjimky které korespondují se zlepšením kraje, mezi ně se řadí ORP Hlinsko, Chrudim, Polička a Moravská Třebová.

V Královeshradeckém kraji je situace kontrastnější v porovnání se zotavením na úrovni státu a mikroregionů, zde valná většina s tímto trendem nekoresponduje. Mikroregiony Hořice, Jičín, Nová Paka a Trutnov dosáhly zotavení o rok dříve než stát. Naopak zde bylo zaznamenáno, že pět mikroregionů dosáhlo zotavení výrazně později, některé dokonce až v roce 2019 a tyto mikroregiony nedosáhly ani svých předkrizových hodnot viz. **Obrázek č. 4**. Pokud jde o trend zlepšení předkrizových hodnot v porovnání se státem, pouze ORP Dobruška koresponduje s tímto vývojem, u které došlo ke zlepšení situace o 38 %. Královeshradecký kraj jako celek se zlepšil o 32 % oproti předkrizové hodnotě a s tímto vývojem také koresponduje pouze jeden mikroregion, a to Rychnov nad Kněžnou.

Zotavení mikroregionů - pandemie čínské chřipky
dle podílu nezaměstnaných osob

Graf č. 8: Zotavení mikroregionů – pandemie čínské chřipky dle indikátoru podíl nezaměstnaných osob

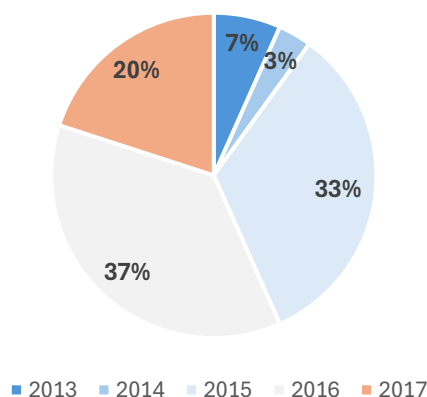
Zdroj: vlastní zpracování (2024)

V období pandemie lze pozorovat, že téměř všechny mikroregiony obou krajů korespondovaly se zotavením na úrovni státu viz. **Příloha č. 42 a Graf č. 8**, které nastalo v roce 2021. Byly zde však některé výjimky, které se zotavily o rok dříve, ale také zde byly takové mikroregiony, které byly méně odolné a k adaptaci došlo až v roce 2022, mezi ně patří ORP

Žamberk a Holice. Z hlediska zlepšení oproti předkrizovým hodnotám bylo pozorováno spíše zhoršení situace. Na úrovni státu došlo k zhoršení o 31 %, na úrovni Pardubického kraje o 1 % a na úrovni Královehradeckého kraje o 3 %. Na podobnou úroveň zhoršení jako stát se dostaly pouze mikroregion Chrudim a Hradec Králové. Stejně tak i na úrovni krajů byly pouze dva mikroregiony, které dosáhly podobného zhoršení, a to Holice a Nový Bydžov.

Z hlediska indikátoru volných pracovních míst v evidenci úřadu práce v období hospodářské krize lze pozorovat, že stát a kraje se adaptovaly ve stejný rok, a to v roce 2016 viz. **Příloha č. 45**. Tento trend následovala i třetina zkoumaných mikroregionů viz. **Graf č. 9**. Nicméně více než třetina mikroregionů vykazala vyšší odolnost a dosáhla zotavení z hospodářské krize dříve, a to v roce 2015. Například u ORP Králíky a Česká Třebová došlo k zotavení dokonce o tři roky dříve, a to v roce 2013 viz. **Obrázek č. 5**.

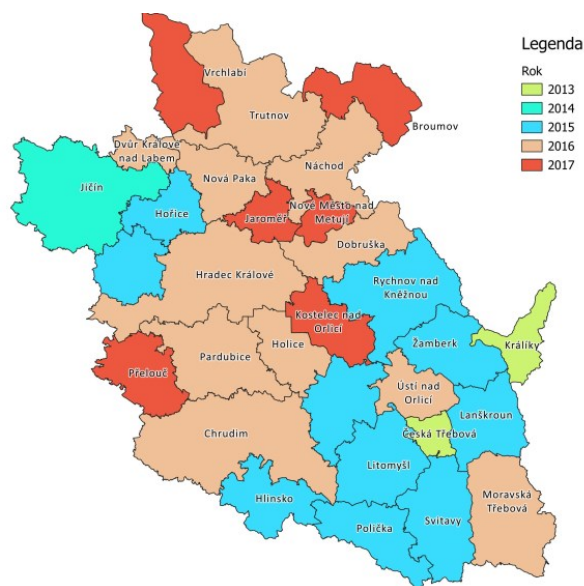
Zotavení mikroregionů - Hospodářská krize
dle pracovních míst v evidenci ÚP

Graf č. 9: Zotavení mikroregionů – Hospodářská krize dle indikátoru pracovní místa v evidenci ÚP

Zdroj: vlastní zpracování (2024)

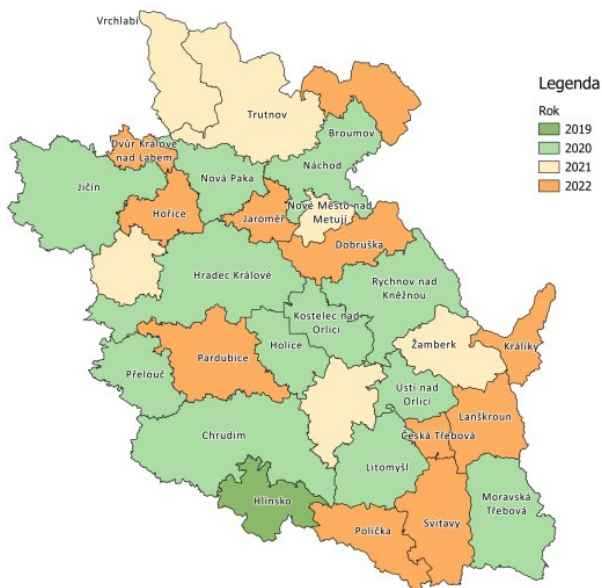
Pokud jde o zlepšení oproti stavu před hospodářskou krizí, nabídka pracovních míst se ve státě zlepšila o 142 %. Stejný trend zaznamenalo pouze ORP Holice. Pardubický kraj dosáhl zlepšení o 158 %, a tento vývoj korespondoval s mikroregionem Polička, Česká a Moravská Třebová. Z hlediska zlepšení v Královehradeckém kraji došlo ke zlepšení o 176 %, tento vývoj se ztotožnil pouze s mikroregionem Hradec Králové.

Obrázek č. 5: Mapa zotavení mikroregionů Hospodářská krize – dle indikátoru pracovní místa v evidenci ÚP

Zdroj: vlastní zpracování (2024)

V období pandemie lze sledovat, že stát a Pardubický kraj se z hlediska indikátoru volných pracovních míst zotavili v roce 2020, zatímco Královéhradecký kraj o rok déle, tj. v roce 2021 viz. **Příloha č. 46**. Více než třetina mikroregionů se adaptovala ve stejný rok jako stát viz. **Obrázek č. 6**. Jediným resilientnějším mikroregionem bylo Hlinsko, kde došlo k zotavení již o rok dříve.

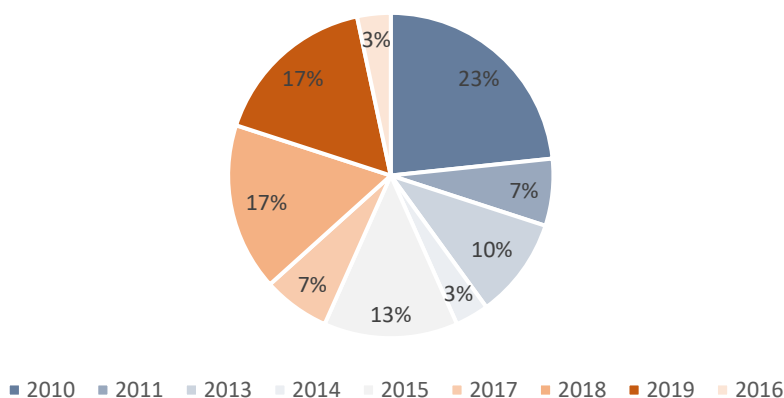
Obrázek č. 6: Mapa zotavení mikroregionů Pandemie čínské chřipky – dle indikátoru pracovní místa v evidenci ÚP

Zdroj: vlastní zpracování (2024)

V Pardubickém kraji se téměř dvě třetiny mikroregionů adaptovaly až po roce 2020. Naopak v Královéhradeckém kraji, kde došlo k zotavení v roce 2021, se dvě třetiny území zotavily stejně rychle nebo dokonce o rok dříve, a zbytek pak později, v roce 2022. Z hlediska zlepšení situace oproti situaci před krizí došlo u krajů i státu k poklesu nabídky pracovních míst.

Indikátor dokončených bytů znázorňuje, že stát a Královéhradecký kraj byli velmi resilientní v období hospodářské krize a zotavili se již v roce 2010, s tímto trendem jde i 23 % zkoumaných mikroregionů viz. **Graf č. 10**.

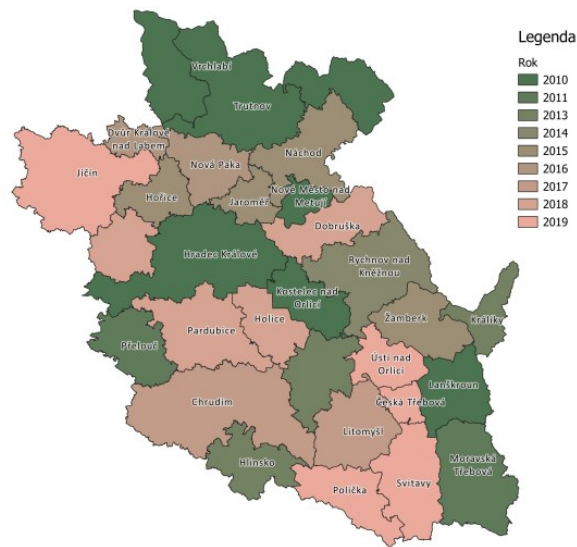
Zotavení mikroregionů - Hospodářská krize dle dokončených bytů na 1000 obyvatel

Graf č. 10: Zotavení mikroregionů – Hospodářská krize dle indikátoru dokončených bytů na 1000 obyvatel

Zdroj: vlastní zpracování (2024)

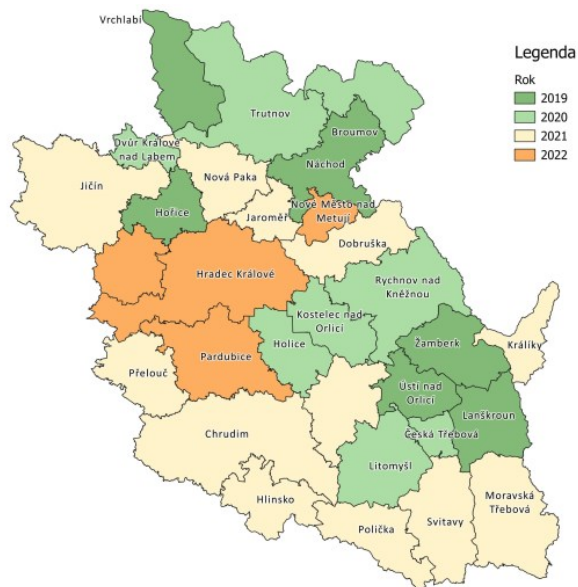
Naopak v porovnání s Pardubickým krajem, rozdíl v resilienčních schopnostech je vysoký a činí 9 let, neboť Pardubický kraj se adaptoval až v roce 2019. Pouze 7 mikroregionů se zotavilo stejnou rychlostí jako stát. U Pardubického kraje je doba zotavení stejná u 5 mikroregionů, což naznačuje jejich nižší odolnost. Královéhradecký kraj měl více odolných mikroregionů, přičemž 6 z nich se řadí mezi nejodolnější v době této krize **Příloha č. 43. Obrázek č. 7** znázorňuje velké rozdíly mezi jednotlivými mikroregiony z hlediska procesu adaptace.

Obrázek č. 7: Mapa zotavení mikroregionů Hospodářská krize – dle indikátoru dokončených bytů na 1000 obyvatel

Zdroj: vlastní zpracování (2024)

V období pandemie se Pardubický kraj zotavil v roce 2020, což bylo o rok dříve než Královehradecký kraj a stát. Více než jedna třetina zkoumaných mikroregionů se zotavila v roce 2021 a pouze 4 mikroregiony se zotavily o rok později, přičemž téměř polovina prokázala svou resilientní schopnost o rok dříve, než byl rok zotavení státu tj. 2021 viz. **Obrázek č. 8.**

Obrázek č. 8: Mapa zotavení mikroregionů Pandemie čínské chřipky – dle indikátoru dokončených bytů na 1000 obyvatel

Zdroj: vlastní zpracování (2024)

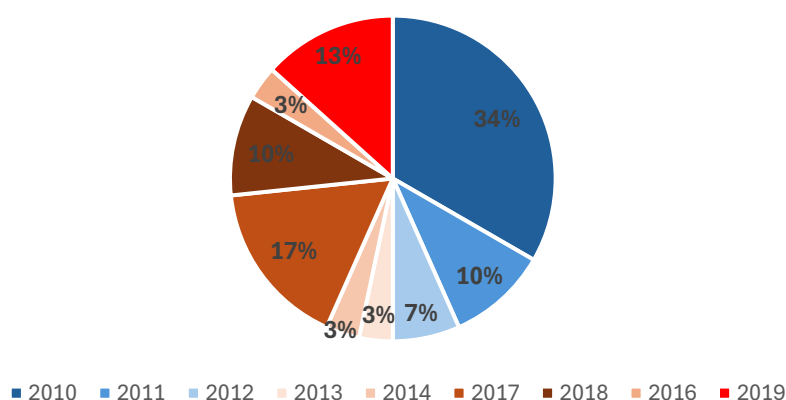

V Pardubickém kraji bylo toto rozložení 50 na 50, kde některé mikroregiony byly odolnější než kraj a některé nikoli. U Královéhradeckého kraje byla téměř polovina mikroregionů na lepší úrovni než kraj a 3 mikroregiony naopak zaostávaly. Z hlediska zlepšení situace oproti situaci před pandemií došlo u státu a krajů k nárůstu dokončených bytů, avšak u žádného z mikroregionů nedošlo k totožnému zlepšení **Příloha č. 44.**

Index stáří je důležitým aspektem ukazuje poměr mezi počtem lidí ve věku nad 65 let a počtem lidí ve věku 15-64 let v dané populaci. V kontextu analýzy zotavení mikroregionů, krajů a státu je důležité poznamenat, že index stáří má stále rostoucí tendenci. Rostoucí hodnota indexu stáří signalizuje proces stárnutí populace, což má dopad na různé socioekonomické sféry, včetně ekonomiky, zdravotnictví a sociálních služeb. Čím vyšší je hodnota tohoto indexu, tím větší je podíl starší populace vůči aktivnímu obyvatelstvu. Tato situace může představovat různé výzvy v oblasti zdravotní péče, důchodového systému a dalších aspektů společnosti.

Většina mikroregionů se adaptovala již v roce 2010, což je právě způsobeno stále rostoucím trendem. viz. **Příloha č. 47.** Jedinou výjimkou je mikroregion Jičín, kde k zotavení došlo o rok později. Analyzujeme-li vývoj indexu stáří v období pandemie Covid-19, tento trend pokračuje, avšak ne tak markantně. Zhoršení situace u krajů a státu oproti předkrizové situaci se pohybuje mezi 2-4 %. S tímto vývojem se ztotožňuje většina zkoumaných mikroregionů viz. **Příloha č. 48.**

Zotavení mikroregionů - Hospodářská krize dle přirozeného přírůstku obyvatel

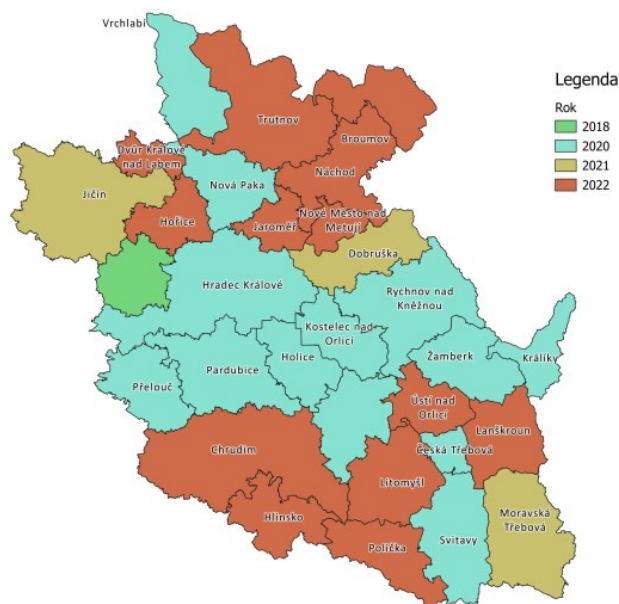

Graf č. 11: Zotavení mikroregionů – Hospodářská krize dle přirozeného přírůstku obyvatel

Zdroj: vlastní zpracování (2024)

Z hlediska přirozeného přírůstku obyvatel došlo v období hospodářské krize k zotavení na úrovni krajů a států v roce 2010. Kraje i stát prokázaly svou resilientní schopnost a tento trend následovala pouze třetina zkoumaných mikroregionů viz. **Graf č. 11**. Nicméně téměř dvě třetiny mikroregionů dosáhly adaptace až o několik let později. Z hlediska porovnání oproti předkrizovým hodnotám žádný ze sledovaných mikroregionů nedosáhl stejných hodnot jako stát a kraje viz. **Příloha č. 49**.

V období pandemie došlo k zotavení na úrovni států a Královéhradeckého kraje až v roce 2022, zatímco Pardubický kraj se zotavil o dva roky dříve. Téměř polovina sledovaných mikroregionů se adaptovala až v roce 2022 viz. **Obrázek č. 9**, a tento vývoj korespondoval s vývojem na úrovni států.

Obrázek č. 9: Mapa zotavení mikroregionů Pandemie čínské chřipky – dle přirozeného přírůstku obyvatel

Zdroj: vlastní zpracování (2024)

V Pardubickém kraji byly mikroregiony odolnější a polovina z nich se zotavila již v roce 2020 viz. **Obrázek č. 9**. Pardubický kraj v porovnání s předkrizovými hodnotami zaznamenal významné zhoršení, a to téměř 18krát, stát 23krát, zatímco Královéhradecký kraj zhoršil svou situaci jen dvojnásobně. Žádný ze sledovaných mikroregionů však s tímto markantním zhoršením nesouzněl viz. **Příloha č. 50**.

H3: Neexistuje spojení mezi mírou resilienčních schopností mikroregionů a trendem vývoje státu či kraje.

Z analýzy vyplývá, že mezi odolností mikroregionů a vývojem státu a kraje existuje určitá spojitost. Během hospodářské krize docházelo k různým dobám zotavení mezi jednotlivými mikroregiony, kraji a státem, přičemž mnoho mikroregionů dosáhla podobného zotavení jako kraj a stát v některých ukazatelích. Tento trend naznačuje určitou paralelu mezi odolností mikroregionů a celostátním či krajským trendem zotavení. Stejně tak i v období pandemie COVID-19 lze pozorovat, že některé mikroregiony se zotavily v podobném časovém horizontu jako stát a kraj.

Je však důležité poznamenat, že přes tuto podobnost existují rozdíly v době zotavení a vývoji mezi jednotlivými mikroregiony, kraji a státem, které mohou být způsobeny různými faktory, jako je ekonomická struktura, demografické charakteristiky nebo dostupnost zdrojů. Z tohoto hlediska je spojitost mezi odolností mikroregionů a trendem vývoje státu či kraje spíše komplexním vztahem, který je ovlivněn mnoha faktory a nemusí být zcela jednoznačný. V závěru lze tedy říci, že hypotéza není úplně potvrzena, ale ani zamítnuta. Je zřejmé, že další detailní analýza by mohla přinést hlubší porozumění vztahu mezi odolností mikroregionů a trendem vývoje státu či kraje. Avšak vzhledem k omezenému rozsahu diplomové práce není možné věnovat této analýze dostatečný prostor.

H3: Nebyla potvrzena ani zamítnuta.

SHRNUTÍ

Hlavním cílem diplomové práce je vyhodnocení ekonomické resilience vybraných mikroregionů. K naplnění cíle diplomové práce byl vymezen region skládající se z Pardubického a Královehradeckého kraje. Z těchto dvou krajů byly následně zkoumány všechny obce s rozšířenou působností (ORP), neboli mikroregiony. První část práce se věnovala teoretickým aspektům resilience a managementu rozvoje měst a regionů, zatímco druhá část se zabývala konkrétní analýzou vybraných mikroregionů. Pro analýzu byla nejdůležitější data získána z Českého statistického úřadu od roku 2005 do roku 2022, která byla zanalyzována ve dvou časových etapách. První etapa se zabývala hospodářskou krizí a časová řada byla zvolena od roku 2007 do roku 2019, druhá etapa zkoumala dopady pandemie čínské chřipky a časová řada byla zvolena od roku 2018 do roku 2022.

Pro potřeby diplomové práce byly stanoveny tři hypotézy a k nim jednotlivé indikátory. K analýze byly využity znalosti získané na základě teoretické části diplomové práce. Data byla seskupena do tabulek dle jednotlivých indikátorů a zpracována pomocí funkcí v excelu. Následně byla vyhodnocena odolnost jednotlivých mikroregionů na základě výstupní tabulky. Některé analýzy byly následně doplněny o grafy, tabulky a kartogramy.

H1: Mikroregiony závislé převážně na jediném ekonomickém odvětví jsou více náchylné na působení vnějších vlivů.

S ohledem na hypotézu H1 byla zkoumána odolnost mikroregionů na základě rozdělení do dvou skupin. Výsledky analýzy naznačují, že mikroregiony převážně závislé na jediném odvětví jsou obecně náchylnější k negativním dopadům externích vlivů, jakými jsou hospodářská krize a pandemie covid-19. Během hospodářské krize se diverzifikované mikroregiony ukázaly jako odolnější, s rychlejším zotavením a větším zlepšením oproti předkrizovým hodnotám v ekonomických indikátorech ve srovnání s mikroregiony specializovanými viz. **Příloha č. 39**.

Tato analýza naznačuje, že diverzifikace ekonomiky může hrát klíčovou roli při zvyšování ekonomické resilience, neboť diverzifikované mikroregiony mají tendenci lépe absorbovat negativní vlivy a rychleji se z nich zotavit. V období pandemie covid-19 byly opět diverzifikované mikroregiony odolnější než specializované, i když oba typy mikroregionů utrpěly vlivem pandemie. Diverzifikované mikroregiony vykazovaly menší zhoršení a rychlejší návrat k předkrizové úrovni ve srovnání s mikroregiony specializovanými.

Výsledky analýzy poukazují, že i přes určité výjimky se diverzifikované mikroregiony obecně jeví jako odolnější a lépe připravené na ekonomické šoky. Celkově lze tedy říct, že analýza potvrzuje hypotézu, že mikroregiony závislé převážně na jediném ekonomickém odvětví jsou více náchylné na negativní dopady změn, a že diverzifikace ekonomiky může být klíčem k zvyšování odolnosti regionálních ekonomik vůči vnějším vlivům.

Hypotéza H1 byla potvrzena.

H2: Existuje rozdíl v míře resilienčních schopností mezi hospodářsky a sociálně ohroženými mikroregiony a jádrovými mikroregiony.

Analýza poukazuje na rozdílné chování HSOÚ a jádrových mikroregionů v období hospodářské krize a pandemie čínské chřipky. V průběhu hospodářské krize ukázala HSOÚ v průměru rychlejší zotavení i zlepšení situace oproti předkrizové viz. **Příloha č. 40**, což vypovídá o jejich vyšší resilienční schopnosti v této krizi. Naopak jádrové mikroregiony vykázaly nižší míru zlepšení a delší dobu zotavení, což naznačuje menší odolnost vůči změnám způsobených hospodářskou krizí. V období pandemie u obou typů mikroregionů došlo k zhoršení většiny sledovaných ukazatelů, jako je míra nezaměstnanosti, nabídka pracovních míst, index stárnutí obyvatelstva a další. Tato situace naznačuje, že pandemie měla podobný dopad na obě skupiny mikroregionů, což může být důsledkem ekonomického a sociálního tlaku vyvolaného pandemií. Nelze ale jednoznačně tvrdit, že v období pandemie nebyl rozdíl v míře resilienčních schopností mezi jádrovými mikroregiony a hospodářsky a sociálně ohroženými územími. I přesto, že oba typy mikroregionů čelily podobným výzvám a některé ukazatele resilience se jevíly jako srovnatelné, zdá se, že jádrové mikroregiony byly ve smyslu ekonomické odolnosti a návratu k normálu mírně odolnější.

Celkově lze tedy tvrdit, že existuje významný rozdíl v míře resilienčních schopností mezi hospodářsky a sociálně ohroženými mikroregiony a jádrovými mikroregiony, přičemž v různých krizových situacích se tyto rozdíly mohou projevat jiným způsobem.

Hypotéza č. 2 byla potvrzena.

H3: Neexistuje spojení mezi mírou resilienčních schopností mikroregionů a trendem vývoje státu či kraje.

Z analýzy vyplývá, že existuje určité spojení mezi mírou resilienčních schopností mikroregionů a trendem vývoje státu a kraje. V průběhu hospodářské krize docházelo k různým dobám zotavení mezi jednotlivými mikroregiony, kraji a státem. Nicméně některé

mikroregiony se zotavily podobně jako kraj a stát, což naznačuje určitou paralelu mezi jejich resilienčními schopnostmi a celostátním nebo krajským trendem zotavení. Podobně tomu je i v období pandemie Covid-19. Existují ale výjimky, kdy se některé mikroregiony zotavily rychleji či pomaleji než ostatní.

Nicméně je třeba poznamenat, že i přes určité podobnosti existují rozdíly v době zotavení mezi jednotlivými mikroregiony, kraji a státem. Tyto rozdíly mohou být způsobeny různými faktory, jako je ekonomická struktura, demografické charakteristiky nebo dostupnost zdrojů. Z tohoto pohledu lze konstatovat, že i když existuje určitá spojitost mezi resilienčními schopnostmi mikroregionů a trendem vývoje státu či kraje, jedná se spíše o komplexní vztah, který je ovlivněn mnoha faktory a nemusí být zcela jednoznačný. Závěrem lze říci, že hypotéza není úplně potvrzena, ale ani zamítnuta .

Je patrné, že pro dosažení hlubšího porozumění vztahu mezi odolností mikroregionů a trendem vývoje státu či kraje by bylo nezbytné provést další podrobnou analýzu. Nicméně vzhledem k omezenému rozsahu diplomové práce není možné věnovat této problematice dostatečný prostor.

H3: Nebyla potvrzena ani zamítnuta.

ZÁVĚR

Ekonomická resilience neboli schopnost regionů přizpůsobit se nepříznivým podmínkám, hraje klíčovou roli v udržení jejich ekonomického růstu a stability. Postupný vývoj a dynamika současné doby, které s sebou nesou mnoho rizik, je schopnost rychlého a efektivního zotavení po krizích nezbytným aspektem k udržení konkurenceschopnosti mikroregionů. Tato schopnost však není náhodná, vyžaduje plánování, strategické rozhodování a udržování pružnosti v ekonomickém systému.

Hlavním cílem diplomové práce je vyhodnocení ekonomické resilience vybraných mikroregionů. Pro potřeby diplomové práce byl vymezen region skládající se z Pardubického a Královéhradeckého kraje, v tomto vymezeném území bylo následně zkoumáno 30 mikroregionů neboli obcí s rozšířenou působností. Z hlediska analýzy, data byla rozdělena do dvou období, a to období hospodářské krize a pandemie čínské chřipky. Časová řada byla stanovena od roku 2005 do roku 2022.

Pro potřeby diplomové práce byly stanoveny tři hypotézy:

H1: Mikroregiony závislé převážně na jediném ekonomickém odvětví jsou více náchylné na působení vnějších vlivů.

Tato hypotéza potvrzuje, že mikroregiony závislé převážně na jediném ekonomickém odvětví jsou náchylné na negativní působení vnějších vlivů. Specializované mikroregiony se ukázaly jako náchylnější na negativní dopady hospodářské krize a pandemie čínské chřipky. Diverzifikace ekonomiky se ukázala jako klíčový faktor pro zvyšování ekonomické resilience mikroregionů. Mikroregiony s rozmanitou strukturou ekonomiky jsou schopny lépe absorbovat nepředvídatelné události a rychleji se z nich zotavit.

H2: Existuje rozdíl v míře resiličních schopností mezi hospodářsky a sociálně ohroženými mikroregiony a jádrovými mikroregiony.

Hypotéza byla potvrzena, jelikož existuje rozdíl mezi resiličními schopnostmi jádrových mikroregionů a hospodářsky a sociálně ohroženými územími. Analýza ukazuje rozdílné chování jádrových mikroregionů a HSOÚ v období hospodářské krize a pandemie čínské chřipky. V průběhu hospodářské krize ukázala HSOÚ v průměru rychlejší zotavení i zlepšení situace oproti předkrizové hodnotě. V období pandemie u obou typů mikroregionů došlo k zhoršení většiny sledovaných ukazatelů, nelze ale jednoznačně tvrdit, že v období

pandemie nebyl rozdíl v míře resilienčních schopností. Lze tvrdit, že v různých krizových situacích se tyto rozdíly mohou projevat jiným způsobem.

H3: Neexistuje spojení mezi mírou resilienčních schopností mikroregionů a trendem vývoje státu či kraje.

Z analýzy a vyhodnocení této hypotézy vyplývá, že existuje určité spojení mezi mírou resilienčních schopností mikroregionů a trendem vývoje státu a kraje. Během hospodářské krize se některé mikroregiony zotavily podobně jako kraj a stát, což naznačuje určitou paralelu mezi jejich resilienčními schopnostmi. Stejně tak i v období pandemie covidu-19 některé mikroregiony projevily podobný časový horizont zotavení jako stát a kraj. I přes tuto podobnost však existují určité rozdíly v době zotavení mezi jednotlivými mikroregiony, kraji a státem, což může být ovlivněno různými faktory jako ekonomická struktura, demografické charakteristiky nebo dostupnost zdrojů. Vztah mezi resilienčními schopnostmi mikroregionů a trendem vývoje státu či kraje není zcela jednoznačný, což naznačuje, že hypotéza není úplně potvrzena, ani zamítnuta. Pro získání komplexnějšího pohledu na vztah mezi odolností mikroregionů a trendem vývoje státu či kraje, by bylo nutné provést další detailní analýzu, ale vzhledem k omezenému rozsahu diplomové práce není možné této oblasti věnovat dostatečnou pozornost.

Na základě zjištění je klíčové zdůraznit význam diverzifikace ekonomiky jako důležitého nástroje pro posílení ekonomické resilience mikroregionů. Diverzifikace umožňuje mikroregionům snížit jejich závislost na jediném ekonomickém odvětví, čímž minimalizuje rizika spojená s případnými negativními vlivy na toto odvětví. Implementace opatření zaměřených na diverzifikaci ekonomiky by měla být důsledná a strategicky zaměřená na podporu rozmanitosti ekonomických aktivit v daném regionu. To může například zahrnovat podporu nových odvětví, rozvoj podnikání a investic do infrastruktury, která podporuje různorodost ekonomických činností.

Dále je důležité pečlivě sledovat změny v regionální ekonomice. To zahrnuje pravidelnou analýzu a monitorování ekonomických trendů, identifikaci potenciálních rizik a včasnou implementaci opatření pro zmírnění jejich dopadů. Flexibilita a schopnost rychlé reakce jsou klíčové pro úspěšné zvládnutí nových krizových situací, které umožní mikroregionům adaptovat se na změny v okolním prostředí a udržet si svou ekonomickou odolnost v dlouhodobém horizontu.

KNIŽNÍ ZDROJE

ADDINK, Henk. *Good Governance: Concept and Context*. Pevná vazba. Oxford University Press, 2019. ISBN 98-0-19-884115-9.

BLAŽEK, Ladislav. *Management: organizování, rozhodování, ovlivňování*. 2., rozš. vyd. Expert. Praha: Grada, 2014. ISBN 978-80-247-4429-2.

ČMEJREK, Jaroslav. *Obce a regiony*. Politologie. Praha: Alfa Nakladatelství, 2008. ISBN 978-80-87197-00-4.

HENDRYCH, Dušan. *Správní věda: teorie veřejné správy*. 4., aktualiz. vyd. Praha: Wolters Kluwer, 2014. ISBN 978-80-7478-561-0.

HORZINKOVÁ, Eva a NOVOTNÝ, Vladimír. *Základy organizace veřejné správy v ČR*. 2., upr. vyd. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2010. ISBN 978-80-7380-263-9.

HUGGINS, Robert a Piers THOMPSON, ed. *Handbook of regions and competitiveness: contemporary theories and perspectives on economic development*. Cheltenham, UK: Edward Elgar Publishing, 2017. ISBN 978-1-78990-057-6.

KRAFTOVÁ, Ivana, Martin MAŠTÁLKA, Zdeněk MATĚJA, Ondřej SVOBODA a Pavel ZDRAŽIL. *Bezpečný rozvoj regionu: základní koncept*. Praha: Wolters Kluwer, 2016. ISBN 978-80-7552-261-0.

KRBOVÁ, Jana. *Moderní management ve veřejné správě: nové, inovativní a kreativní přístupy v managementu veřejné správy: výzvy a možnosti*. Praha: Wolters Kluwer, 2017. ISBN 978-80-7552-744-8.

KRBOVÁ, Jana. *Strategické plánování ve veřejné správě*. Praha: Wolters Kluwer, 2016. ISBN 978-80-7552-587-1.

MAIER, Karel. *Udržitelný rozvoj území*. Praha: Grada, 2012. ISBN 978-80-247-4198-7.

MCCANN, Philip. *Modern urban and regional economics*. 2nd ed. Oxford: Oxford University Press, c2013. ISBN 978-0-19-958200-6.

MEZŘICKÝ, Václav (ed.). *Environmentální politika a udržitelný rozvoj*. Praha: Portál, 2005. ISBN 80-7367-003-8.

PAVLÍK, Marek; ŠIMKA, Karel; POSTRÁNECKÝ, Josef a POMAHAČ, Richard. *Moderní veřejná správa: zvyšování kvality veřejné správy, dobrá praxe a trendy*. Praha: Wolters Kluwer, 2020. ISBN 978-80-7598-048-9.

PEKOVÁ, Jitka. *Finance územní samosprávy: teorie a praxe v ČR*. Praha: Wolters Kluwer Česká republika, 2011. ISBN 978-80-7357-614-1.

PONIKELSKÝ, Petr. *Lze řídit obec jako firmu?* Regionalistika. Jablonec nad Nisou: e-Rozvoj.cz, 2012. ISBN 978-80-904758-0-9.

PROVAZNÍKOVÁ, Romana. *Financování měst, obcí a regionů: teorie a praxe*. 3. aktualizované a rozšířené vydání. Finance pro praxi. Praha: Grada Publishing, 2015. ISBN 978-80-247-5608-0.

PRŮCHA, Petr. *Veřejná správa a správní právo*. Praha: Vysoká škola aplikovaného práva, 2014. ISBN 978-80-86775-29-6.

SMEJKAL, Vladimír a RAIS, Karel. *Řízení rizik ve firmách a jiných organizacích*. 4., aktualiz. a rozš. vyd. Expert. Praha: Grada, 2013. ISBN 978-80-247-4644-9.

STEJSKAL, Jan a KOVÁRNÍK, Jaroslav. *Regionální politika a její nástroje*. Praha: Portál, 2009. ISBN 978-80-7367-588-2.

SVOBODA, František. *Ekonomika veřejného sektoru*. Praha: Ekopress, [2017]. ISBN 978-80-87865-35-4.

ŠILHÁNKOVÁ, Vladimíra. *Teoretické přístupy k regionálnímu rozvoji*. Pardubice: Univerzita Pardubice, 2007. ISBN 978-80-7395-019-4.

ŠPAČEK, David. *Public management: v teorii a praxi*. Beckova edice ekonomie. V Praze: C.H. Beck, 2016. ISBN 978-80-7400-621-0.

TOUŠEK, Václav; KUNC, Josef a VYSTOUPIL, Jiří. *Ekonomická a sociální geografie*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2008. ISBN 978-80-7380-114-4.

TUŠER, Jaroslav. *Obec a územní plánování: postavení a činnost obcí v územním plánování*. Vydání: čtvrté. Praha: Ministerstvo pro místní rozvoj ČR, odbor územního plánování, 2019. ISBN 978-80-7538-216-0.

WOKOUN, René a MATES, Pavel. *Management regionální politiky a reforma veřejné správy*. Praha: Linde, 2006. ISBN 80-7201-547-8.

WOKOUN, René; MATES, Pavel a KADEŘÁBKOVÁ, Jaroslava. *Základy regionálních věd a veřejné správy*. Monografie (Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk). Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2011. ISBN 978-80-7380-304-9.

ODBORNÉ ČLÁNKY A INTERNETOVÉ ZDROJE

Členění nástrojů rozvoje obce. *Rozvoj obcí* [online]. 2012 [cit. 2023-11-17]. Dostupné z: <https://www.rozvojobci.cz/news/cleneni-nastroju-rozvoje-obce/>

ČSÚ. Dopady světové finanční a hospodářské krize na ekonomiku ČR. CZSO [online]. 2011 [cit.2024-03-13]. Dostupné z: <https://www.czso.cz/documents/10180/20534938/115610j.pdf/b487dd3c-0ad7-4ccd-b62d-8fc9bf917b95?version=1.0>

ČSÚ. *Český statistický úřad* [online]. 2024 [cit. 2024-03-13]. Dostupné z: <https://www.czso.cz/csu/czso/domov>

ČSÚ. *Epidemie covid-19 zasáhla maloobchod ve třech vlnách* [online]. 2021 [cit. 2024-03-21]. Dostupné z: <https://www.czso.cz/csu/czso/epidemie-covid-19-zasahla-maloobchod-ve-trech-vlnach>

EICHLER, Jan. *JAK VYHODNOCOVAT BEZPEČNOSTNÍ HROZBY A RIZIKA DNEŠNÍHO SVĚTA* [online]. 2004 [cit. 2024-01-23]. Dostupné z: <https://www.obranaastrategie.cz/cs/archiv/rocnik-2004/2-2004/jak-vyhodnocovat-bezpecnostni-hrozby-a-rizika-dnesniho-sveta.html>

FARHAUER, Oliver a Alexandra KRÖLL. *Diversified Specialisation – Going One Step Beyond Regional Economics“ Specialisation-Diversification Concept* [online]. JAHRBUCH FÜR REGIONALWISSENSCHAFT, 2012, 63_84 [cit. 2024-02-09]. DOI: 10.1007/s10037-011-0063-9. Dostupné z: https://www.wiwi.uni-passau.de/fileadmin/dokumente/fakultaeten/wiwi/lehreinheiten/VWL/Agglo-Text_120110_Homepage.pdf

FOSTER, Kathryn, A. *A Case Study Approach to Understanding Regional Resilience* [online]. Californie, 2004 [cit. 2023-12-05]. Dostupné z: <https://escholarship.org/content/qt8tt02163/qt8tt02163.pdf>.

GREGOROVÁ, Jiřina. *Příjmy a výdaje rozpočtu* [online]. [cit. 2023-11-29]. Dostupné z: <https://www.rokvobci.cz/zpravy-redaktoru/detail/722-prijmy-a-vydaje-rozpoctu/>

KNUDSEN a Eirik SJÅHOLM. *Darwin, recessions and firms : an evolutionary perspective on firms in recessions* [online]. 2013 [cit. 2024-01-21]. Dostupné z: <https://openaccess.nhh.no/nhh-xmlui/handle/11250/166782>

KRAJSKÁ SPRÁVA ČSÚ HRADEC KRÁLOVÉ. Charakteristika kraje. *Krajská správa ČSÚ v Hradci Králové* [online]. 2024 [cit. 2024-03-21]. Dostupné z: https://www.czso.cz/csu/xh/strucna_charakteristika_kraje

KRAJSKÁ SPRÁVA ČSÚ V PARDUBICÍCH. Charakteristika Pardubického kraje (údaje za rok 2022). *Krajská správa ČSÚ v Pardubicích* [online]. 2022 [cit. 2024-03-21]. Dostupné z: <https://www.czso.cz/csu/x/charakteristika-pardubickeho-kraje-udaje-za-rok-2022>

KUTSCHERAURER, A. *Management obcí a regionů 2. dopl. Vydání*. [online]. Ostrava: VŠB TU. [cit. 2023-11-08]. Dostupné z <http://docplayer.cz/606845-Management-regionu-a-obci.html>

MARKUSEN, Ann. Fuzzy concepts, scanty evidence, policy distance: the case for rigour and policy relevance in critical regional studies. *Regional studies* [online], 2003, 37.6-7: 701-717. [cit.2023-12-05]. Dostupné z: <https://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/0034340032000108796>

MARTIN, Ron. Regional economic resilience, hysteresis and recessionary shocks. *Journal of Economic Geography* [online]. 2012, 12(1), 1-32 [cit. 2023-12-05]. ISSN 1468-2702. Dostupné z: <https://academic.oup.com/joeg/article-abstract/12/1/1/1161617>

MINISTERSTVO PRO MÍSTNÍ ROZVOJ. Akční plán Strategie regionálního rozvoje ČR 2021–2022. *Ministerstvo pro místní rozvoj ČR* [online]. 2019 [cit. 2024-03-06]. Dostupné z: https://mmr.gov.cz/getmedia/e41863fd-e332-4804-9f4b-c8c676f245d4/AP_SRR_21-22.pdf.aspx?ext=.pdf

NÁRODNÍ STRATEGIE PRO ČELENÍ HYBRIDNÍMU PŮSOBENÍ [online]. Praha, 2021 [cit. 2024-01-23]. Dostupné z: <https://www.ris3.cz/analyzy-a-dokumenty/zakladni-dokumenty>

ODBOR REGIONÁLNÍ POLITIKY. Hospodářsky a sociálně ohrožená území České republiky. *Ministerstvo pro místní rozvoj ČR* [online]. 2021 [cit. 2024-03-06]. Dostupné z: https://mmr.gov.cz/getmedia/625094d3-2a89-49df-950d-c0b8aabb247d/letak-HSOU_rev_18_1.pdf.aspx?ext=.pdf

OPVVV. RIS3 strategie ČR. *Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání* [online]. 2024 [cit. 2024-02-12]. Dostupné z: <https://opvvv.msmt.cz/clanek/ris3-strategie-cr-2.htm>

PAVLÍK, Marek. *STRATEGICKÉ ŘÍZENÍ A PLÁNOVÁNÍ OBCE* [online]. Praha: Ministerstvo vnitra, 2020 [cit. 2023-11-19]. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/soubor/strategicke-rizeni-a-planovani-obce-studijni-prirucka-pro-zastupitele-obci-2020.aspx>

PENDALL, Rolf, Kathryn A. FOSTER a Margaret COWELL. Resilience and regions: building understanding of the metaphor. *Cambridge Journal of Regions, Economy and Society* [online]. 3. 2010, (1), 71–84 [cit. 2023-12-05]. ISSN 1752-1378. Dostupné z: <https://academic.oup.com/cjres/article-abstract/3/1/71/339036?redirectedFrom=fulltext>

PŮČEK, Milan Jan. *Techniky efektivního řízení měst* [online]. 2021 [cit. 2024-01-22]. Dostupné z: https://www.dataplan.info/img_upload/f96fc5d7def29509aeffc6784e61f65b/analyza-rizik-prezentace.pdf

RIS3 strategie. *Ministerstvo průmyslu a obchodu* [online]. 2023 [cit. 2024-01-23]. Dostupné z: <https://www.mpo.cz/cz/podnikani/ris3-strategie/>

ŘEHOŘ, Petr. Strategický plán rozvoje obcí. *Auspicia*, 2010, 7.1: 34-37.

SIMMIE, James a Ron MARTIN. The economic resilience of regions: towards an evolutionary approach. *Cambridge Journal of Regions, Economy and Society* [online]. 2010, 3(1), 27-43 [cit. 2024-01-20]. Dostupné z: <https://academic.oup.com/cjres/article/3/1/27/339274>

SLABÁ, Jitka. *VLÁDNÍ BOJ PROTI PANDEMII: PŘEHLED OPATŘENÍ VYDANÝCH V SOUVISLOSTI S PANDEMIÍ ONEMOCNĚNÍ COVID-19 V ČESKU V LETECH 2020 A 2021* [online]. 2022, 22 [cit. 2024-03-21]. Dostupné z: https://www.czso.cz/documents/10180/167607725/13005322q2_175-196.pdf/88d441f5-1b2c-42bd-a8cd-ab41cb0edfe7?version=1.1

ÚSTAV ÚZEMNÍHO ROZVOJE. *Informační web územního plánování* [online]. 2022 [cit. 2023-11-08]. Dostupné z: <https://portal.uur.cz/spravni-usporadani-cr-organy-uzemniho-planovani/obce.asp>

WALKER, Brian, et al. Resilience, Adaptability and Transformability in Social–Ecological Systems. *Ecology and Society* [online]. 2004, 9(2) [cit. 2023-12-05]. Dostupné z: <http://www.jstor.org/stable/26267673>

WEF. Global Competitiveness Report 2014-2015. *World economic forum* [online]. 2015 [cit. 2024-02-09]. Dostupné z: <https://www.weforum.org/publications/global-competitiveness-report-2014-2015/>

PRÁVNÍ PŘEDPISY

Ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 16. prosince 1992. ISSN 1211-1244

Ústavní zákon č. 347/1997 Sb., o vytvoření vyšších územních samosprávných celků a o změně ústavního zákona České národní rady č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 3. prosince 1997. ISSN 1211-1244

Zákon č. 128/2000 Sb., obcí (obecní zřízení). In: *Sbírka zákonů České republiky*. 12. dubna 2000. ISSN 1211-1244

Zákon č. 183/2006 Sb., Zákon o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon). In: *Sbírka zákonů České republiky*. 14. března 2006. ISSN 1211-1244

Zákon č. 183/2006 Sb., Zákon o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon). In: *Sbírka zákonů České republiky*. 14. března 2006. ISSN 1211-1244

Zákon č. 283/2021 Sb., stavební zákon. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 13. července 2021. ISSN 1211-1244

SEZNAM PŘÍLOH

Příloha č. 1: Podíl nezaměstnaných osob analýza hospodářská krize.....	91
Příloha č. 2: Podíl nezaměstnaných osob analýza čínská chřipka	92
Příloha č. 3: Osoby s délkou evidence nad 12m analýza hospodářská krize	93
Příloha č. 4: Osoby s délkou evidence nad 12m analýza čínská chřipka.....	94
Příloha č. 5: Pracovní místa v evidenci úřadu práce analýza hospodářská krize.....	95
Příloha č. 6: Pracovní místa v evidenci úřadu práce analýza čínská chřipka.....	96
Příloha č. 7: Počet uchazečů na 1 pracovní místo v evidenci ÚP analýza hospodářská krize.....	97
Příloha č. 8: Počet uchazečů na 1 pracovní místo v evidenci ÚP analýza čínská chřipka	98
Příloha č. 9: Dokončené byty na 1 000 obyvatel analýza hospodářská krize	99
Příloha č. 10: Dokončené byty na 1000 obyvatel analýza čínská chřipka	100
Příloha č. 11: Rozvody analýza hospodářská krize.....	101
Příloha č. 12: Rozvody analýza čínská chřipka	102
Příloha č. 13: Sňatky analýza hospodářská krize	103
Příloha č. 14: Sňatky čínská chřipka	104
Příloha č. 15: Index stáří analýza hospodářská krize	105
Příloha č. 16: Index Stáří analýza čínská chřipka	106
Příloha č. 17: Přirozený přírůstek analýza hospodářská krize	107
Příloha č. 18: Přirozený přírůstek obyvatel analýza čínská chřipka	108
Příloha č. 19: Přírůstek obyvatel stěhováním analýza hospodářská krize	109
Příloha č. 20: Přírůstek obyvatel stěhováním analýza čínská chřipka	110
Příloha č. 21: Podíl nezaměstnaných osob – H2 čínská chřipka.....	111
Příloha č. 22: Osoby s délkou evidence nad 12 m – H2 hospodářská krize	111
Příloha č. 23: Osoby s délkou evidence nad 12 m – H2 čínská chřipka	112
Příloha č. 24: Pracovní místa v evidenci ÚP – H2 hospodářská krize.....	112
Příloha č. 25: Pracovní místa v evidenci ÚP – H2 čínská chřipka.....	113
Příloha č. 26: Počet uchazečů na 1 pracovní místo v evidenci ÚP – H2 hospodářská krize	113
Příloha č. 27: Počet uchazečů na 1 pracovní místo v evidenci ÚP – H2 čínská chřipka	114
Příloha č. 28: Dokončené byty na 1 000 obyvatel – H2 čínská chřipka	114

Příloha č. 29: Přirozený přírůstek obyvatel – H2 hospodářská krize.....	115
Příloha č. 30: Přirozený přírůstek obyvatel – H2 čínská chřipka.....	115
Příloha č. 31: Přírůstek obyvatel stěhováním – H2 hospodářská krize.....	116
Příloha č. 32: Přírůstek obyvatel stěhováním – H2 čínská chřipka	116
Příloha č. 33: Sňatky – H2 hospodářská krize	117
Příloha č. 34: Sňatky – H2 čínská chřipka	117
Příloha č. 35: Rozvody – H2 hospodářská krize	118
Příloha č. 36: Rozvody – H2 čínská chřipka.....	118
Příloha č. 37: Index stáří – H2 hospodářská krize	119
Příloha č. 38: Index stáří – H2 čínská chřipka	119
Příloha č. 39: Vyhodnocení hypotézy č.1	120
Příloha č. 40: Vyhodnocení hypotézy č. 2	120
Příloha č. 41: Podíl nezaměstnaných – H3 hospodářská krize	121
Příloha č. 42: Podíl nezaměstnaných – H3 pandemie čínské chřipky	122
Příloha č. 43: Dokončené byty na 1000 obyvatel – H3 hospodářská krize	123
Příloha č. 44: Dokončené byty na 1000 obyvatel – H3 pandemie čínské chřipky	124
Příloha č. 45: Pracovní místa v evidenci ÚP – H3 hospodářská krize.....	125
Příloha č. 46: Pracovní místa v evidenci ÚP – H3 pandemie čínské chřipky.....	126
Příloha č. 47: Index stáří – H3 hospodářská krize	127
Příloha č. 48: Index stáří – H3 pandemie čínské chřipky	128
Příloha č. 49: Přirozený přírůstek – H3 hospodářská krize.....	130
Příloha č. 50: Přirozený přírůstek – H3 pandemie čínské chřipky.....	131

Příloha č. 1: Podíl nezaměstnaných osob analýza hospodářská krize

Podíl nezaměstnaných osob (%)								
	před krizí (2007)	Dno	Dno / Před krizí	Úroveň na konci časové řady (2019)	(2019- 2007)/2007	Vzdálenost v procentních bodech od nezaměstnanosti nejbliž hodnoty před krizí	Kdy byla dosažena před krizová úroveň	Hodnota nejbliž předkrizové hodnotě
Přelouč	4,28	7,31	1,71	2,63	-38 %	0,16	2016	4,44
Chrudim	4,27	8,21	1,92	2,50	-42 %	0,10	2016	4,36
Hlinsko	3,94	9,30	2,36	2,22	-44 %	0,78	2015	4,71
Polička	3,70	7,13	1,93	1,96	-47 %	0,26	2016	3,43
Králíky	5,36	8,92	1,66	2,61	-51 %	0,65	2015	6,01
Nový Bydžov	5,33	8,48	1,59	3,05	-43 %	0,14	2016	5,47
Hořice	4,53	7,70	1,70	2,08	-54 %	0,66	2015	5,19
Holice	2,14	5,83	2,73	1,66	-22 %	0,32	2017	2,46
Vysoké Mýto	3,30	7,79	2,36	1,96	-41 %	0,10	2016	3,39
Litomyšl	4,40	7,12	1,62	1,42	-68 %	0,07	2015	4,47
Ústí nad Orlicí	3,46	8,09	2,34	1,28	-63 %	0,08	2016	3,38
Lanškroun	3,26	7,59	2,33	2,28	-30 %	0,25	2016	3,00
Žamberk	3,06	6,20	2,03	1,27	-58 %	0,34	2016	3,40
Česká Třebová	5,13	10,45	2,04	2,22	-57 %	0,15	2015	5,28
Pardubice	2,72	6,35	2,34	1,95	-28 %	0,36	2017	2,35
Svitavy	6,74	10,74	1,59	2,66	-61 %	0,73	2016	6,00
Moravská Třebová	8,45	12,85	1,52	4,40	-48 %	0,09	2016	8,36
Jičín	4,25	6,40	1,51	1,62	-62 %	0,73	2015	3,52
Nová Paka	4,59	6,62	1,44	1,73	-62 %	0,58	2015	4,01
Vrchlabí	3,37	7,83	2,32	1,41	-58 %	0,16	2016	3,21
Trutnov	5,26	9,25	1,76	2,71	-48 %	0,49	2015	5,75
Nové Město nad Metují	2,26	5,32	2,35	2,17	-4 %	0,09	2019	2,17
Dobruška	2,05	5,75	2,80	1,28	-38 %	0,04	2016	2,09
Rychnov nad Kněžnou	2,08	5,64	2,71	1,49	-28 %	0,42	2016	1,66
Kostelec nad Orlicí	1,96	6,16	3,14	1,11	-43 %	0,41	2016	1,55
Hradec Králové	2,85	7,62	2,67	2,34	-18 %	0,02	2017	2,87
Broumov	5,07	9,53	1,88	5,57	10 %	0,50	2019	5,57
Jaroměř	3,84	8,81	2,29	3,53	-8 %	0,04	2017	3,80
Náchod	2,66	5,76	2,17	2,66	0 %	0,00	2019	2,66
Dvůr Králové nad Labem	5,04	9,35	1,86	2,99	-41 %	0,20	2016	5,24

Zdroj: vlastní zpracování (2024)

Příloha č. 2: Podíl nezaměstnaných osob analýza čínská chřipka

Podíl nezaměstnaných osob (%)								
	před krizí (2018)	Dno	Dno / Před krizí	Úroveň na konci časové řady (2022)	(2022- 2018)/2018	Vzdálenost v procentních bodech od nezaměstnanosti nejblíže hodnoty před krizí	Kdy byla dosažena před krizová úroveň	Hodnota nejblíže předkrizové hodnotě
Přelouč	2,64	3,88	1,47	3,88	47 %	0,61	2021	3,25
Chrudim	2,52	3,27	1,30	3,04	20 %	0,22	2021	2,74
Hlinsko	2,15	2,93	1,37	2,93	37 %	0,55	2021	2,70
Polička	1,94	2,56	1,32	2,56	32 %	0,07	2021	1,86
Králíky	2,20	3,97	1,81	3,21	46 %	0,90	2021	3,10
Nový Bydžov	3,61	3,79	1,05	3,79	5 %	0,03	2020	3,64
Hořice	2,18	2,82	1,29	2,74	26 %	0,28	2021	2,46
Holice	1,68	2,46	1,46	1,70	1 %	0,02	2022	1,70
Vysoké Mýto	1,94	2,59	1,34	2,51	30 %	0,26	2021	2,19
Litomyšl	1,57	2,08	1,32	2,06	31 %	0,24	2021	1,33
Ústí nad Orlicí	1,20	1,97	1,65	1,97	65 %	0,44	2020	1,64
Lanškroun	1,65	3,14	1,91	2,86	74 %	0,73	2021	2,37
Žamberk	1,35	2,23	1,64	1,74	29 %	0,39	2022	1,74
Česká Třebová	2,12	3,23	1,53	2,99	41 %	0,30	2021	2,42
Pardubice	1,98	2,68	1,36	2,68	36 %	0,15	2021	2,13
Svitavy	2,80	3,87	1,38	3,50	25 %	0,25	2021	3,05
Moravská Třebová	4,34	6,43	1,48	4,75	9 %	0,08	2021	4,42
Jičín	1,57	2,16	1,38	2,16	38 %	0,49	2020	2,06
Nová Paka	1,81	2,38	1,31	2,34	29 %	0,42	2021	2,23
Vrchlabí	1,41	2,44	1,73	2,30	63 %	0,70	2021	2,11
Trutnov	2,41	3,57	1,48	3,57	48 %	0,96	2021	3,37
Nové Město nad Metují	2,07	3,03	1,46	2,69	30 %	0,09	2021	1,98
Dobruška	1,44	1,90	1,32	1,90	32 %	0,37	2021	1,81
Rychnov nad Kněžnou	1,30	2,09	1,61	2,09	61 %	0,37	2021	1,67
Kostelec nad Orlicí	1,18	1,74	1,47	1,67	42 %	0,46	2021	1,64
Hradec Králové	2,33	3,17	1,36	2,80	20 %	0,31	2021	2,64
Broumov	6,01	7,58	1,26	7,58	26 %	0,42	2021	6,43
Jaroměř	3,43	4,60	1,34	4,60	34 %	0,68	2020	4,11
Náchod	2,26	3,50	1,55	3,50	55 %	0,78	2021	3,04
Dvůr Králové nad Labem	2,97	4,28	1,44	4,28	44 %	0,68	2021	3,65

Zdroj: vlastní zpracování (2024)

Příloha č. 3: Osoby s délkou evidence nad 12m analýza hospodářská krize

Osoby s délkou evidence nad 12 měsíců (%)								
	před krizí (2007)	Dno	Dno / Před krizí	Úroveň na konci časové řady (2019)	(2019-2007)/2007	Vzdálenost v procentních bodech od osob s délkou evidence více než 12 m nejbliž hodnoty před krizí	Kdy byla dosažena před krizová úroveň	Hodnota nejbliž předkrizové hodnotě
Přelouč	24,9	37,40	1,5	13,7	-45 %	1,7	2 010	23,2
Chrudim	28,0	36,01	1,3	6,4	-77 %	1,2	2 011	29,1
Hlinsko	22,7	30,05	1,3	5,3	-77 %	0,3	2 010	23,0
Polička	23,1	30,25	1,3	6,6	-71 %	0,3	2 015	22,7
Králíky	44,8	46,76	1,0	16,8	-63 %	0,7	2 013	45,6
Nový Bydžov	37,0	34,97	0,9	17,5	-53 %	2,0	2 014	35,0
Hořice	34,3	28,33	0,8	13,8	-60 %	6,0	2 013	28,3
Holice	22,8	29,29	1,3	9,4	-59 %	0,9	2 016	23,7
Vysoké Mýto	30,6	34,70	1,1	10,3	-66 %	0,0	2 010	30,6
Litomyšl	37,8	41,57	1,1	7,5	-80 %	0,7	2 011	38,4
Ústí nad Orlicí	30,6	43,84	1,4	7,1	-77 %	2,3	2 016	28,3
Lanškroun	29,3	34,41	1,2	9,2	-69 %	1,3	2 013	30,5
Žamberk	29,2	43,68	1,5	9,5	-67 %	0,2	2 016	29,0
Česká Třebová	39,3	52,45	1,3	11,9	-70 %	1,4	2 010	37,9
Pardubice	25,9	32,22	1,2	9,5	-63 %	0,0	2 015	25,9
Svitavy	45,0	47,47	1,1	11,0	-76 %	0,7	2 011	44,2
Moravská Třebová	35,7	42,09	1,2	8,5	-76 %	0,9	2 015	36,6
Jičín	31,2	33,29	1,1	10,1	-68 %	1,5	2 014	32,8
Nová Paka	37,4	42,36	1,1	19,9	-47 %	0,3	2 015	37,7
Vrchlabí	39,5	39,67	1,0	8,6	-78 %	0,2	2 014	39,7
Trutnov	38,4	43,48	1,1	12,9	-66 %	0,7	2 015	39,1
Nové Město nad Metují	11,9	31,52	2,6	5,0	-58 %	2,9	2 017	14,8
Dobruška	15,5	28,98	1,9	10,1	-35 %	1,3	2 017	14,2
Rychnov nad Kněžnou	18,7	31,01	1,7	8,7	-53 %	0,1	2 010	18,8
Kostelec nad Orlicí	14,2	32,34	2,3	8,1	-43 %	0,9	2 018	13,3
Hradec Králové	23,0	43,68	1,9	19,8	-14 %	1,6	2 018	24,7
Broumov	27,2	45,86	1,7	15,9	-41 %	0,6	2 018	26,6
Jaroměř	17,0	38,39	2,3	10,0	-41 %	2,6	2 010	19,7
Náchod	20,2	28,05	1,4	6,3	-69 %	0,4	2 016	19,8
Dvůr Králové nad Labem	38,0	44,83	1,2	24,7	-35 %	1,5	2 017	39,5

Zdroj: vlastní zpracování (2024)

Příloha č. 4: Osoby s délkou evidence nad 12m analýza čínská chřipka

Osoby s délkou evidence nad 12 měsíců (%)								
	před krizí (2018)	Dno	Dno / Před krizí	Úroveň na konci časové řady (2022)	(2022- 2018)/2018	Vzdálenost v procentních bodech od osob s délkou evidence více než 12 m nejbliž hodnoty před krizí	Kdy byla dosažena před krizová úroveň	Hodnota nejbliž předkrizové hodnotě
Přelouč	14,3	29,66	2,1	22,1	55 %	4,2	2 020	18,5
Chrudim	7,8	16,92	2,2	10,2	32 %	2,5	2 022	10,2
Hlinsko	6,6	12,24	1,9	11,9	82 %	5,0	2 020	11,6
Polička	5,8	11,55	2,0	7,7	32 %	1,9	2 022	7,7
Králíky	16,2	22,18	1,4	20,1	24 %	4,0	2 022	20,1
Nový Bydžov	16,4	25,30	1,5	23,4	43 %	1,2	2 020	17,6
Hořice	12,7	20,70	1,6	14,0	10 %	1,3	2 022	14,0
Holice	9,2	15,31	1,7	10,4	13 %	1,2	2 022	10,4
Vysoké Mýto	12,0	20,95	1,7	16,1	34 %	1,8	2 020	13,9
Litomyšl	8,2	16,27	2,0	10,8	31 %	2,5	2 020	10,7
Ústí nad Orlicí	10,0	13,68	1,4	13,0	31 %	1,2	2 020	8,8
Lanškroun	11,9	23,42	2,0	17,7	49 %	3,6	2 020	15,5
Žamberk	10,8	25,61	2,4	20,1	86 %	6,1	2 020	16,9
Česká Třebová	16,5	23,00	1,4	17,5	6 %	1,0	2 022	17,5
Pardubice	12,0	21,97	1,8	16,0	33 %	3,6	2 020	15,6
Svitavy	10,9	15,57	1,4	15,6	43 %	1,0	2 020	9,9
Moravská Třebová	6,3	16,48	2,6	11,9	90 %	5,6	2 022	11,9
Jičín	15,4	15,44	1,0	14,5	-6 %	1,0	2 022	14,5
Nová Paka	18,8	23,70	1,3	20,4	9 %	0,0	2 018	18,8
Vrchlabí	16,4	20,96	1,3	19,9	21 %	3,4	2 022	19,9
Trutnov	15,5	24,17	1,6	24,2	56 %	2,8	2 020	18,3
Nové Město nad Metují	7,9	13,23	1,7	8,1	2 %	0,2	2 022	8,1
Dobruška	9,7	21,52	2,2	17,5	80 %	2,4	2 020	12,2
Rychnov nad Kněžnou	10,6	21,17	2,0	15,1	43 %	4,5	2 022	15,1
Kostelec nad Orlicí	13,3	18,49	1,4	12,1	-9 %	0,2	2 020	13,5
Hradec Králové	24,7	28,58	1,2	23,5	-5 %	1,2	2 022	23,5
Broumov	26,6	35,51	1,3	29,8	12 %	3,2	2 022	29,8
Jaroměř	11,2	17,11	1,5	16,1	43 %	2,5	2 020	13,7
Náchod	10,3	19,33	1,9	16,7	63 %	3,7	2 020	14,0
Dvůr Králové nad Labem	31,7	35,84	1,1	30,5	-4 %	1,2	2 022	30,5

Zdroj: vlastní zpracování (2024)

Příloha č. 5: Pracovní místa v evidenci úřadu práce analýza hospodářská krize

Pracovní místa v evidenci úřadu práce								
		MIN						
	před krizí (2007)	Dno	Dno / Před krizí	Úroveň na konci časové řady (2019)	(2019- 2007)/2007	Vzdálenost v procentních bodech od pracovních míst v evidenci úřadu práce nejblíží hodnoty před krizí	Kdy byla dosažena před krizová úroveň	Hodnota nejblíží předkrizové hodnotě
Přelouč	469	107	0,228145	923	97 %	173,00	2017	642,0
Chrudim	1052	188	0,178707	2016	92 %	265,00	2016	787,0
Hlinsko	250	32	0,128	390	56 %	7,00	2015	243,0
Polička	214	27	0,126168	541	153 %	9,00	2015	223,0
Králíky	25	8	0,32	171	584 %	3,00	2013	22,0
Nový Bydžov	101	34	0,336634	508	403 %	0,00	2015	101,0
Hořice	92	10	0,108696	417	353 %	6,00	2015	98,0
Holice	192	15	0,078125	458	139 %	8,00	2016	184,0
Vysoké Mýto	486	52	0,106996	2053	322 %	64,00	2015	422,0
Litomyšl	281	38	0,135231	554	97 %	26,00	2015	307,0
Ústí nad Orlicí	322	86	0,267081	692	115 %	18,00	2016	340,0
Lanškroun	346	52	0,150289	1046	202 %	149,00	2015	197,0
Žamberk	387	79	0,204134	791	104 %	63,00	2015	324,0
Česká Třebová	111	35	0,315315	289	160 %	20,00	2013	91,0
Pardubice	4808	474	0,098586	7091	47 %	522,00	2016	4286,0
Svitavy	353	61	0,172805	783	122 %	71,00	2015	424,0
Moravská Třebová	245	50	0,204082	640	161 %	21,00	2016	266,0
Jičín	461	57	0,123644	2347	409 %	75,00	2014	386,0
Nová Paka	88	14	0,159091	267	203 %	3,00	2016	85,0
Vrchlabí	501	107	0,213573	589	18 %	74,00	2017	575,0
Trutnov	634	208	0,328076	713	12 %	31,00	2016	603,0
Nové Město nad Metují	173	14	0,080925	255	47 %	1,00	2017	172,0
Dobruška	150	18	0,12	222	48 %	4,00	2016	154,0
Rychnov nad Kněžnou	385	52	0,135065	2228	479 %	181,00	2015	566,0
Kostelec nad Orlicí	210	17	0,080952	444	111 %	12,00	2017	222,0
Hradec Králové	1297	387	0,298381	3546	173 %	218,00	2016	1515,0
Broumov	97	28	0,28866	74	-24 %	1,00	2017	98,0
Jaroměř	242	23	0,095041	352	45 %	35,00	2017	207,0
Náchod	578	153	0,264706	1346	133 %	164,00	2016	742,0
Dvůr Králové nad Labem	320	50	0,15625	366	14 %	11,00	2016	331,0

Zdroj: vlastní zpracování (2024)

Příloha č. 6: Pracovní místa v evidenci úřadu práce analýza čínská chřipka

Pracovní místa v evidenci úřadu práce								
		MIN						
	před krizí (2018)	Dno	Dno / Před krizí	Úroveň na konci časové řady (2022)	(2022-2018)/2018	Vzdálenost v procentních bodech od pracovních míst v evidenci úřadu práce nejbliž hodnoty před krizí	Kdy byla dosažena před krizová úroveň	Hodnota nejbliž předkrizové hodnotě
Přelouč	1 105	590	0,5	590	-47 %	221,00	2020	884,0
Chrudim	2 029	2 016	1,0	2 291	13 %	118,00	2020	2147,0
Hlinsko	361	324	0,9	332	-8 %	29,00	2019	390,0
Polička	370	541	1,5	610	65 %	240,00	2022	610,0
Králíky	298	113	0,4	155	-48 %	143,00	2022	155,0
Nový Bydžov	376	355	0,9	545	45 %	21,00	2020	355,0
Hořice	382	280	0,7	280	-27 %	16,00	2021	366,0
Holice	634	146	0,2	146	-77 %	391,00	2020	243,0
Vysoké Mýto	2 115	1 144	0,5	1 144	-46 %	631,00	2020	1484,0
Litomyšl	492	554	1,1	566	15 %	74,00	2022	566,0
Ústí nad Orlicí	777	481	0,6	481	-38 %	208,00	2021	569,0
Lanškroun	1 107	323	0,3	565	-49 %	542,00	2022	565,0
Žamberk	1 133	585	0,5	675	-40 %	458,00	2022	675,0
Česká Třebová	380	199	0,5	230	-39 %	150,00	2022	230,0
Pardubice	10 106	3 395	0,3	3 395	-66 %	4591,00	2020	5515,0
Svitavy	882	492	0,6	492	-44 %	256,00	2021	626,0
Moravská Třebová	577	464	0,8	545	-6 %	32,00	2022	545,0
Jičín	1 478	846	0,6	846	-43 %	436,00	2020	1042,0
Nová Paka	191	102	0,5	144	-25 %	47,00	2022	144,0
Vrchlabí	592	358	0,6	358	-40 %	140,00	2021	452,0
Trutnov	829	623	0,8	882	6 %	5,00	2021	834,0
Nové Město nad Metují	267	130	0,5	165	-38 %	33,00	2021	234,0
Dobruška	260	152	0,6	209	-20 %	51,00	2022	209,0
Rychnov nad Kněžnou	1 922	1 176	0,6	1 176	-39 %	406,00	2020	1516,0
Kostelec nad Orlicí	367	386	1,1	459	25 %	19,00	2020	386,0
Hradec Králové	3 164	3 212	1,0	3 345	6 %	48,00	2020	3212,0
Broumov	104	62	0,6	81	-22 %	23,00	2022	81,0
Jaroměř	353	312	0,9	369	5 %	16,00	2022	369,0
Náchod	1 173	1 072	0,9	1 072	-9 %	88,00	2020	1261,0
Dvůr Králové nad Labem	360	358	1,0	384	7 %	2,00	2020	358,0

Zdroj: vlastní zpracování (2024)

Příloha č. 7: Počet uchazečů na 1 pracovní místo v evidenci ÚP analýza hospodářská krize

Počet uchazečů na 1 pracovní místo v evidenci ÚP								
	před krizí (2007)	Dno	Dno / Před krizí	Úroveň na konci časové řady (2019)	(2019- 2007)/2007	Vzdálenost v procentních bodech od počtu uchazečů na 1 pracovní místo v evidenci ÚP nejbliž hodnoty před krizí	Kdy byla dosažena před krizová úroveň	Hodnota nejbliž předkrizové hodnotě
Přelouč	1,6	11,9	7,4	0,5	-68 %	0,7	2 017	0,9
Chrudim	2,5	25,6	10,1	0,7	-72 %	0,8	2 016	3,3
Hlinsko	2,5	43,3	17,2	0,8	-67 %	0,2	2 016	2,7
Polička	2,5	34,4	13,9	0,5	-80 %	0,0	2 016	2,5
Králíky	14,8	64,3	4,3	0,9	-94 %	7,9	2 013	22,7
Nový Bydžov	6,7	24,8	3,7	0,7	-89 %	0,1	2 016	6,8
Hořice	6,8	98,0	14,4	0,7	-90 %	0,3	2 015	6,5
Holice	1,5	40,5	27,6	0,5	-68 %	0,3	2 017	1,2
Vysoké Mýto	1,6	34,1	21,0	0,2	-87 %	0,4	2 015	2,0
Litomyšl	3,0	35,3	11,8	0,5	-84 %	0,4	2 015	2,6
Ústí nad Orlicí	2,2	17,2	7,8	0,4	-83 %	0,5	2 016	1,8
Lanškroun	1,6	20,5	12,8	0,3	-79 %	0,7	2 016	0,9
Žamberk	1,8	16,1	9,1	0,3	-81 %	0,4	2 016	1,4
Česká Třebová	6,7	39,5	5,9	0,9	-86 %	2,1	2 014	4,5
Pardubice	0,5	11,7	21,9	0,3	-53 %	0,1	2 016	0,7
Svitavy	4,5	37,5	8,3	0,7	-84 %	0,0	2 016	4,5
Moravská Třebová	6,9	49,2	7,2	1,2	-82 %	0,6	2 015	6,3
Jičín	3,2	37,7	11,9	0,2	-93 %	0,1	2 015	3,1
Nová Paka	5,1	44,6	8,8	0,6	-87 %	0,5	2 015	5,6
Vrchlabí	1,5	13,0	8,8	0,5	-66 %	0,8	2 017	0,6
Trutnov	4,0	16,7	4,2	1,7	-58 %	0,3	2 015	3,7
Nové Město nad Metují	1,5	38,4	26,3	0,8	-46 %	0,3	2 017	1,2
Dobruška	2,1	43,3	21,0	0,8	-61 %	0,3	2 016	1,8
Rychnov nad Kněžnou	1,4	19,4	13,5	0,2	-89 %	0,2	2 015	1,2
Kostelec nad Orlicí	1,8	62,6	34,5	0,4	-76 %	0,0	2 016	1,8
Hradec Králové	2,4	15,7	6,6	0,7	-70 %	0,4	2 016	2,8
Broumov	6,9	34,3	5,0	8,0	16 %	0,5	2 017	7,3
Jaroměř	2,3	46,4	20,3	1,3	-41 %	0,2	2 017	2,5
Náchod	2,1	12,7	5,9	0,8	-63 %	0,3	2 016	1,9
Dvůr Králové nad Labem	3,1	31,4	10,0	1,5	-53 %	0,3	2 016	2,8

Zdroj: vlastní zpracování (2024)

Příloha č. 8: Počet uchazečů na 1 pracovní místo v evidenci ÚP analýza čínská chřipka

Počet uchazečů na 1 pracovní místo v evidenci ÚP								
	před krizí (2018)	Dno	Dno / Před krizí	Úroveň na konci časové řady (2022)	(2022- 2018)/ 2018	Vzdálenost v procentních bodech od počtu uchazečů na 1 pracovní místo v evidenci ÚP nejblíží hodnoty před krizí	Kdy byla dosažena před krizová úroveň	Hodnota nejblíží předkrizové hodnotě
Přelouč	0,4	1,1	2,6	1,1	258 %	0,3	2 020	0,7
Chrudim	0,7	0,8	1,2	0,7	104 %	0,0	2 022	0,7
Hlinsko	0,9	1,3	1,4	1,2	137 %	0,1	2 021	1,0
Polička	0,7	0,6	0,7	0,6	75 %	0,2	2 022	0,6
Králíky	0,4	2,0	4,8	1,2	158 %	0,8	2 022	1,2
Nový Bydžov	1,2	0,8	0,7	0,8	4 %	0,1	2 020	1,2
Hořice	0,8	1,3	1,7	1,3	37 %	0,1	2 021	0,9
Holice	0,3	1,5	4,4	1,5	-25 %	0,5	2 021	0,8
Vysoké Mýto	0,2	0,5	2,3	0,5	178 %	0,1	2 021	0,3
Litomyšl	0,6	0,7	1,1	0,7	-27 %	0,1	2 022	0,7
Ústí nad Orlicí	0,3	0,8	2,6	0,8	67 %	0,3	2 020	0,6
Lanškroun	0,2	1,5	6,3	0,8	340 %	0,5	2 021	0,7
Žamberk	0,3	0,7	2,8	0,5	128 %	0,3	2 022	0,5
Česká Třebová	0,7	1,9	2,7	1,6	9 %	0,8	2 021	1,5
Pardubice	0,2	0,7	3,9	0,7	158 %	0,3	2 020	0,4
Svitavy	0,7	1,5	2,2	1,5	218 %	0,3	2 021	1,0
Moravská Třebová	1,4	1,8	1,3	1,5	107 %	0,1	2 022	1,5
Jičín	0,4	0,8	2,2	0,8	132 %	0,3	2 020	0,6
Nová Paka	0,9	1,6	1,7	1,6	294 %	0,6	2 021	1,5
Vrchlabí	0,5	1,3	2,6	1,3	116 %	0,4	2 021	0,9
Trutnov	1,3	1,7	1,3	1,7	9 %	0,4	2 022	1,7
Nové Město nad Metují	0,7	1,4	2,0	1,4	119 %	0,1	2 021	0,8
Dobruška	0,8	1,2	1,6	1,2	73 %	0,5	2 022	1,2
Rychnov nad Kněžnou	0,2	0,4	2,6	0,4	162 %	0,1	2 021	0,3
Kostelec nad Orlicí	0,6	0,6	1,1	0,6	34 %	0,0	2 022	0,6
Hradec Králové	0,8	0,9	1,1	0,9	100 %	0,0	2 021	0,8
Broumov	6,3	9,4	1,5	9,4	60 %	2,6	2 020	8,9
Jaroměř	1,3	1,7	1,3	1,7	157 %	0,2	2 021	1,5
Náchod	0,8	1,3	1,6	1,3	6 %	0,1	2 021	1,0
Dvůr Králové nad Labem	1,5	1,9	1,3	1,9	8 %	0,1	2 021	1,6

Zdroj: vlastní zpracování (2024)

Příloha č. 9: Dokončené byty na 1 000 obyvatel analýza hospodářská krize

Dokončené byty na 1 000 obyvatel								
		MIN						
	před krizí (2007)	Dno	Dno / Před krizí	Úroveň na konci časové řady (2019)	(2019-2007)/2007	Vzdálenost v procentních bodech od Dokončených bytů na 1 000 obyvatel nejbliž hodnoty před krizí	Kdy byla dosažena před krizová úroveň	Hodnota nejbliž předkrizové hodnotě
Přelouč	3,4	1,9	0,6	3,8	12 %	0,0	2 011	3,4
Chrudim	2,0	2,1	1,1	3,7	91 %	0,1	2 017	2,1
Hlinsko	0,7	1,3	2,0	3,2	398 %	0,6	2 013	1,3
Polička	4,9	1,2	0,2	5,1	3 %	0,2	2 019	5,1
Králíky	2,5	1,1	0,4	6,8	172 %	0,0	2 013	2,5
Nový Bydžov	1,1	1,8	1,6	4,4	393 %	0,6	2 018	1,7
Hořice	2,7	1,1	0,4	1,5	54 %	0,0	2 015	2,7
Holice	5,2	2,5	0,5	4,0	-23 %	0,8	2 018	4,4
Vysoké Mýto	1,3	1,1	0,9	2,3	74 %	0,2	2 013	1,5
Litomyšl	3,7	1,1	0,3	2,4	-35 %	0,9	2 017	2,8
Ústí nad Orlicí	2,4	0,7	0,3	2,3	-4 %	0,1	2 019	2,3
Lanškroun	9,9	1,4	0,1	2,2	-78 %	7,2	2 010	2,8
Žamberk	2,5	1,7	0,7	1,9	-25 %	0,2	2 015	2,7
Česká Třebová	2,0	1,0	0,5	2,0	2 %	0,0	2 019	2,0
Pardubice	6,2	2,4	0,4	4,3	-32 %	1,0	2 018	5,2
Svitavy	2,0	0,3	0,2	1,7	-15 %	0,3	2 019	1,7
Moravská Třebová	1,7	1,0	0,6	2,5	45 %	0,0	2 011	1,7
Jičín	3,6	0,7	0,2	4,4	121 %	0,7	2 019	4,4
Nová Paka	1,7	0,8	0,5	1,5	91 %	0,1	2 016	1,7
Vrchlabí	7,5	1,7	0,2	2,5	34 %	4,5	2 010	2,9
Trutnov	2,4	1,0	0,4	5,1	215 %	0,1	2 010	2,2
Nové Město nad Metují	4,2	1,3	0,3	5,5	129 %	0,9	2 010	5,1
Dobruška	4,5	1,6	0,4	2,8	62 %	0,2	2 018	4,7
Rychnov nad Kněžnou	1,5	1,7	1,1	3,3	215 %	0,1	2 014	1,7
Kostelec nad Orlicí	1,7	1,2	0,7	3,2	188 %	0,1	2 010	1,8
Hradec Králové	5,2	1,8	0,3	2,8	53 %	0,1	2 010	5,3
Broumov	0,3	0,3	0,8	1,3	379 %	0,1	2 010	0,3
Jaroměř	1,1	1,2	1,0	1,4	123 %	0,0	2 015	1,2
Náchod	2,2	1,7	0,8	2,0	90 %	0,0	2 015	2,2
Dvůr Králové nad Labem	0,4	0,7	1,6	2,8	648 %	0,3	2 016	0,7

Zdroj: vlastní zpracování (2024)

Příloha č. 10: Dokončené byty na 1000 obyvatel analýza čínská chřipka

Dokončené byty na 1 000 obyvatel								
		MIN						
	před krizí (2018)	Dno	Dno / Před krizí	Úroveň na konci časové řady (2022)	(2022- 2018)/2018	Vzdálenost v procentních bodech od Dokončených bytů na 1 000 obyvatel nejbliž hodnoty před krizí	Kdy byla dosažena před krizová úroveň	Hodnota nejbliž předkrizové hodnotě
Přelouč	2,6	3,4	1,3	4,4	70 %	0,8	2 021	3,4
Chrudim	3,6	2,2	0,6	2,9	-20 %	0,1	2 021	3,5
Hlinsko	2,8	2,7	1,0	5,1	86 %	0,0	2 021	2,7
Polička	3,1	2,2	0,7	2,2	-29 %	0,3	2 021	3,4
Králíky	2,4	4,1	1,7	5,5	125 %	1,7	2 021	4,1
Nový Bydžov	1,7	3,0	1,7	3,0	75 %	1,3	2 022	3,0
Hořice	1,6	1,5	0,9	2,0	23 %	0,2	2 019	1,5
Holice	4,4	3,3	0,8	5,5	25 %	0,0	2 020	4,4
Vysoké Mýto	1,6	1,3	0,8	2,1	27 %	0,3	2 021	1,3
Litomyšl	2,2	2,4	1,1	2,5	13 %	0,2	2 020	2,4
Ústí nad Orlicí	3,9	1,4	0,4	1,4	-64 %	1,6	2 019	2,3
Lanškroun	2,2	2,2	1,0	3,1	40 %	0,1	2 019	2,2
Žamberk	2,0	1,9	1,0	3,1	55 %	0,1	2 019	1,9
Česká Třebová	1,0	1,1	1,1	5,9	493 %	0,1	2 020	1,1
Pardubice	5,2	3,8	0,7	4,6	-12 %	0,6	2 022	4,6
Svitavy	0,5	1,5	3,0	2,1	318 %	1,0	2 021	1,5
Moravská Třebová	2,0	1,4	0,7	2,7	34 %	0,2	2 021	2,3
Jičín	1,2	2,1	1,7	2,3	89 %	0,9	2 021	2,1
Nová Paka	1,9	1,5	0,8	1,7	-12 %	0,2	2 020	2,1
Vrchlabí	2,2	2,5	1,2	3,6	67 %	0,4	2 019	2,5
Trutnov	2,5	2,0	0,8	3,0	22 %	0,3	2 020	2,8
Nové Město nad Metují	1,6	2,3	1,4	2,3	45 %	0,7	2 022	2,3
Dobruška	4,7	1,9	0,4	1,9	-60 %	1,8	2 021	2,9
Rychnov nad Kněžnou	3,5	3,3	0,9	5,6	59 %	0,2	2 020	3,4
Kostelec nad Orlicí	2,3	2,2	1,0	5,2	131 %	0,1	2 020	2,2
Hradec Králové	4,2	2,8	0,7	4,1	-3 %	0,1	2 022	4,1
Broumov	0,4	0,8	1,7	2,6	502 %	0,3	2 020	0,8
Jaroměř	0,6	1,1	1,8	1,5	147 %	0,5	2 021	1,1
Náchod	2,1	1,8	0,9	2,7	28 %	0,1	2 019	2,0
Dvůr Králové nad Labem	2,1	2,1	1,0	2,6	23 %	0,0	2 021	2,1

Zdroj: vlastní zpracování (2024)

Příloha č. 11: Rozvody analýza hospodářská krize

Rozvody								
	před krizí (2007)	Dno	Dno / Před krizí	Úroveň na konci časové řady (2019)	(2019-2007)/2007	Vzdálenost v procentních bodech od rozvody nejbliž hodnoty před krizí	Kdy byla dosažena před krizová úroveň	Hodnota nejbliž předkrizové hodnotě
Přelouč	76,0	100,00	1,3	65,0	-14 %	1,0	2 014	75,0
Chrudim	227,0	228,00	1,0	182,0	-20 %	1,0	2 014	228,0
Hlinsko	54,0	59,00	1,1	38,0	-30 %	1,0	2 015	53,0
Polička	44,0	48,00	1,1	35,0	-20 %	1,0	2 014	43,0
Králíky	25,0	28,00	1,1	7,0	-72 %	1,0	2 010	24,0
Nový Bydžov	47,0	50,00	1,1	39,0	-17 %	0,0	2 010	47,0
Hořice	50,0	54,00	1,1	43,0	-14 %	0,0	2 018	50,0
Holice	38,0	54,00	1,4	44,0	16 %	0,0	2 011	38,0
Vysoké Mýto	58,0	108,00	1,9	66,0	14 %	2,0	2 011	56,0
Litomyšl	49,0	71,00	1,4	47,0	-4 %	1,0	2 014	50,0
Ústí nad Orlicí	61,0	74,00	1,2	50,0	-18 %	0,0	2 017	61,0
Lanškroun	67,0	75,00	1,1	41,0	-39 %	2,0	2 010	65,0
Žamberk	68,0	95,00	1,4	58,0	-15 %	1,0	2 017	69,0
Česká Třebová	62,0	64,00	1,0	41,0	-34 %	2,0	2 017	64,0
Pardubice	386,0	375,00	1,0	317,0	-18 %	11,0	2 014	375,0
Svitavy	101,0	101,00	1,0	69,0	-32 %	0,0	2 017	101,0
Moravská Třebová	84,0	78,00	0,9	57,0	-32 %	14,0	2 010	70,0
Jičín	135,0	128,00	0,9	133,0	-1 %	2,0	2 019	133,0
Nová Paka	46,0	46,00	1,0	32,0	-30 %	0,0	2 016	46,0
Vrchlabí	111,0	86,00	0,8	55,0	-50 %	25,0	2 012	86,0
Trutnov	233,0	219,00	0,9	143,0	-39 %	30,0	2 010	203,0
Nové Město nad Metují	40,0	39,00	1,0	33,0	-18 %	2,0	2 010	38,0
Dobruška	35,0	61,00	1,7	49,0	40 %	10,0	2 012	45,0
Rychnov nad Kněžnou	90,0	129,00	1,4	81,0	-10 %	0,0	2 012	90,0
Kostelec nad Orlicí	65,0	91,00	1,4	60,0	-8 %	1,0	2 016	66,0
Hradec Králové	500,0	462,00	0,9	317,0	-37 %	38,0	2 010	462,0
Broumov	65,0	55,00	0,8	36,0	-45 %	11,0	2 010	54,0
Jaroměř	56,0	66,00	1,2	47,0	-16 %	1,0	2 012	57,0
Náchod	194,0	189,00	1,0	150,0	-23 %	6,0	2 014	188,0
Dvůr Králové nad Labem	69,0	92,00	1,3	68,0	-1 %	1,0	2 012	70,0

Zdroj: vlastní zpracování (2024)

Příloha č. 12: Rozvody analýza čínská chřipka

Rozvody								
	před krizí (2018)	Dno	Dno / Před krizí	Úroveň na konci časové řady (2022)	(2022- 2018)/2018	Vzdálenost v procentních bodech od rozvody nejbliž hodnoty před krizí	Kdy byla dosažena před krizová úroveň	Hodnota nejbliž předkrizové hodnotě
Přelouč	61,0	65,00	1,1	42,0	-31 %	4,0	2 019	65,0
Chrudim	167,0	182,00	1,1	130,0	-22 %	4,0	2 020	163,0
Hlinsko	30,0	38,00	1,3	30,0	0 %	0,0	2 022	30,0
Polička	32,0	39,00	1,2	33,0	3 %	0,0	2 020	32,0
Králíky	15,0	22,00	1,5	14,0	-7 %	1,0	2 020	16,0
Nový Bydžov	40,0	39,00	1,0	31,0	-23 %	1,0	2 019	39,0
Hořice	50,0	43,00	0,9	28,0	-44 %	7,0	2 019	43,0
Holice	49,0	44,00	0,9	35,0	-29 %	5,0	2 019	44,0
Vysoké Mýto	74,0	67,00	0,9	44,0	-41 %	7,0	2 021	67,0
Litomyšl	56,0	47,00	0,8	27,0	-52 %	9,0	2 019	47,0
Ústí nad Orlicí	47,0	55,00	1,2	31,0	-34 %	2,0	2 021	49,0
Lanškroun	51,0	55,00	1,1	36,0	-29 %	4,0	2 020	55,0
Žamberk	59,0	58,00	1,0	45,0	-24 %	1,0	2 019	58,0
Česká Třebová	37,0	41,00	1,1	30,0	-19 %	2,0	2 021	39,0
Pardubice	306,0	317,00	1,0	245,0	-20 %	11,0	2 019	317,0
Svitavy	83,0	69,00	0,8	48,0	-42 %	14,0	2 019	69,0
Moravská Třebová	53,0	60,00	1,1	39,0	-26 %	4,0	2 019	57,0
Jičín	100,0	133,00	1,3	91,0	-9 %	8,0	2 020	92,0
Nová Paka	33,0	32,00	1,0	26,0	-21 %	1,0	2 019	32,0
Vrchlabí	63,0	63,00	1,0	61,0	-3 %	0,0	2 020	63,0
Trutnov	133,0	143,00	1,1	116,0	-13 %	3,0	2 020	130,0
Nové Město nad Metují	30,0	33,00	1,1	14,0	-53 %	3,0	2 019	33,0
Dobruška	25,0	62,00	2,5	34,0	36 %	9,0	2 022	34,0
Rychnov nad Kněžnou	81,0	81,00	1,0	50,0	-38 %	0,0	2 019	81,0
Kostelec nad Orlicí	57,0	60,00	1,1	55,0	-4 %	2,0	2 022	55,0
Hradec Králové	389,0	317,00	0,8	254,0	-35 %	72,0	2 019	317,0
Broumov	27,0	36,00	1,3	23,0	-15 %	1,0	2 020	28,0
Jaroměř	39,0	47,00	1,2	34,0	-13 %	1,0	2 021	38,0
Náchod	134,0	150,00	1,1	102,0	-24 %	10,0	2 020	124,0
Dvůr Králové nad Labem	72,0	68,00	0,9	36,0	-50 %	4,0	2 019	68,0

Zdroj: vlastní zpracování (2024)

Příloha č. 13: Sňatky analýza hospodářská krize

Sňatky								
		MIN						
	Před krizí (2007)	Dno	Dno / Před krizí	Úroveň na konci časové řady (2019)	(2019-2007)/2007	Vzdálenost v procentních bodech od sňatky nejbliž hodnoty před krizí	Kdy byla dosažena před krizová úroveň	Hodnota nejbliž předkrizové hodnotě
Přelouč	160,00	92,00	0,6	111,00	-31 %	24,00	2 015	136,00
Chrudim	428,00	330,00	0,8	403,00	-6 %	5,00	2 018	423,00
Hlinsko	95,00	62,00	0,7	97,00	2 %	1,00	2 017	94,00
Polička	86,00	71,00	0,8	94,00	9 %	0,00	2 015	86,00
Králíky	52,00	24,00	0,5	37,00	-29 %	8,00	2 016	44,00
Nový Bydžov	73,00	62,00	0,8	87,00	19 %	1,00	2 014	74,00
Hořice	98,00	63,00	0,6	77,00	-21 %	5,00	2 018	93,00
Holice	95,00	49,00	0,5	98,00	3 %	3,00	2 019	98,00
Vysoké Mýto	173,00	104,00	0,6	145,00	-16 %	4,00	2 018	169,00
Litomyšl	134,00	99,00	0,7	168,00	25 %	8,00	2 015	142,00
Ústí nad Orlicí	132,00	99,00	0,8	131,00	-1 %	1,00	2 016	133,00
Lanškroun	136,00	79,00	0,6	112,00	-18 %	22,00	2 015	114,00
Žamberk	148,00	127,00	0,9	168,00	14 %	3,00	2 011	145,00
Česká Třebová	103,00	70,00	0,7	93,00	-10 %	1,00	2 016	104,00
Pardubice	702,00	538,00	0,8	625,00	-11 %	60,00	2 018	642,00
Svitavy	175,00	128,00	0,7	127,00	-27 %	12,00	2 017	163,00
Moravská Třebová	146,00	87,00	0,6	143,00	-2 %	3,00	2 019	143,00
Jičín	246,00	175,00	0,7	254,00	3 %	3,00	2 018	243,00
Nová Paka	72,00	45,00	0,6	75,00	4 %	1,00	2 014	71,00
Vrchlabí	143,00	111,00	0,8	126,00	-12 %	6,00	2 016	137,00
Trutnov	365,00	257,00	0,7	366,00	0 %	1,00	2 019	366,00
Nové Město nad Metují	83,00	46,00	0,6	77,00	-7 %	6,00	2 019	77,00
Dobruška	95,00	65,00	0,7	91,00	-4 %	0,00	2 018	95,00
Rychnov nad Kněžnou	189,00	140,00	0,7	175,00	-7 %	6,00	2 015	183,00
Kostelec nad Orlicí	136,00	88,00	0,6	122,00	-10 %	6,00	2 015	130,00
Hradec Králové	784,00	609,00	0,8	760,00	-3 %	19,00	2 018	765,00
Broumov	67,00	57,00	0,9	80,00	19 %	0,00	2 013	67,00
Jaroměř	103,00	76,00	0,7	100,00	-3 %	1,00	2 016	102,00
Náchod	354,00	240,00	0,7	286,00	-19 %	34,00	2 018	320,00
Dvůr Králové nad Labem	156,00	102,00	0,7	121,00	-22 %	35,00	2 010	121,00

Zdroj: vlastní zpracování (2024)

Příloha č. 14: Sňatky čínská chřipka

Sňatky								
		MIN						
	před krizí (2018)	Dno	Dno / Před krizí	Úroveň na konci časové řady (2022)	(2022- 2018)/2018	Vzdálenost v procentních bodech od sňatky nejblíží hodnoty před krizí	Kdy byla dosažena před krizová úroveň	Hodnota nejblíží předkrizové hodnotě
Přelouč	123,00	115,00	0,9	123,00	0 %	0,00	2 022	123,00
Chrudim	423,00	336,00	0,8	420,00	-1 %	3,00	2 022	420,00
Hlinsko	106,00	86,00	0,8	86,00	-19 %	4,00	2 021	102,00
Polička	96,00	74,00	0,8	107,00	11 %	2,00	2 019	94,00
Králíky	43,00	38,00	0,9	53,00	23 %	5,00	2 020	38,00
Nový Bydžov	104,00	71,00	0,7	101,00	-3 %	3,00	2 022	101,00
Hořice	93,00	54,00	0,6	85,00	-9 %	8,00	2 022	85,00
Holice	86,00	70,00	0,8	83,00	-3 %	2,00	2 020	84,00
Vysoké Mýto	169,00	115,00	0,7	163,00	-4 %	6,00	2 022	163,00
Litomyšl	168,00	130,00	0,8	149,00	-11 %	19,00	2 022	149,00
Ústí nad Orlicí	148,00	105,00	0,7	151,00	2 %	3,00	2 022	151,00
Lanškroun	114,00	90,00	0,8	122,00	7 %	8,00	2 022	122,00
Žamberk	167,00	109,00	0,7	155,00	-7 %	12,00	2 022	155,00
Česká Třebová	87,00	65,00	0,7	81,00	-7 %	6,00	2 019	93,00
Pardubice	642,00	562,00	0,9	651,00	1 %	9,00	2 022	651,00
Svitavy	154,00	134,00	0,9	171,00	11 %	3,00	2 021	151,00
Moravská Třebová	122,00	108,00	0,9	132,00	8 %	6,00	2 021	116,00
Jičín	243,00	175,00	0,7	270,00	11 %	11,00	2 019	254,00
Nová Paka	78,00	46,00	0,6	52,00	-33 %	3,00	2 019	75,00
Vrchlabí	149,00	103,00	0,7	139,00	-7 %	10,00	2 022	139,00
Trutnov	329,00	260,00	0,8	339,00	3 %	10,00	2 022	339,00
Nové Město nad Metují	52,00	57,00	1,1	68,00	31 %	5,00	2 021	57,00
Dobruška	95,00	81,00	0,9	81,00	-15 %	1,00	2 021	94,00
Rychnov nad Kněžnou	175,00	127,00	0,7	206,00	18 %	0,00	2 019	175,00
Kostelec nad Orlicí	103,00	94,00	0,9	141,00	37 %	9,00	2 020	94,00
Hradec Králové	765,00	568,00	0,7	745,00	-3 %	5,00	2 019	760,00
Broumov	77,00	48,00	0,6	91,00	18 %	3,00	2 019	80,00
Jaroměř	90,00	91,00	1,0	100,00	11 %	1,00	2 021	91,00
Náchod	320,00	249,00	0,8	273,00	-15 %	34,00	2 019	286,00
Dvůr Králové nad Labem	118,00	104,00	0,9	145,00	23 %	3,00	2 019	121,00

Zdroj: vlastní zpracování (2024)

Příloha č. 15: Index stáří analýza hospodářská krize

Index stáří (počet osob ve věku 65 a více let na 100 dětí ve věku 0–14 let)								
	před krizí (2007)	Dno	Dno / Před krizí	Úroveň na konci časové řady (2019)	(2019- 2007)/ 2007	Vzdálenost v procentních bodech od indexu stáří hodnoty před krizí	Kdy byla dosažena před krizová úroveň	Hodnota nejbliž předkrizové hodnotě
Přelouč	115,2	127,41	1,1	131,0	14 %	6,3	2 010	121,5
Chrudim	100,9	125,93	1,2	129,7	29 %	6,1	2 010	107,0
Hlinsko	104,8	140,47	1,3	141,3	35 %	12,0	2 010	116,8
Polička	93,3	122,48	1,3	128,0	37 %	10,3	2 010	103,6
Králíky	84,9	138,85	1,6	136,5	61 %	15,7	2 010	100,7
Nový Bydžov	104,3	136,15	1,3	140,3	34 %	5,7	2 010	110,0
Hořice	104,7	135,58	1,3	140,8	35 %	6,1	2 010	110,8
Holice	92,1	113,58	1,2	115,1	25 %	0,4	2 010	91,7
Vysoké Mýto	94,1	122,27	1,3	127,5	36 %	5,3	2 010	99,4
Litomyšl	90,5	119,27	1,3	120,8	33 %	7,8	2 010	98,4
Ústí nad Orlicí	98,1	131,72	1,3	134,6	37 %	6,5	2 010	104,6
Lanškroun	81,4	116,08	1,4	118,3	45 %	6,3	2 010	87,8
Žamberk	84,4	112,88	1,3	115,9	37 %	9,6	2 010	94,0
Česká Třebová	102,0	135,21	1,3	139,3	37 %	10,4	2 010	112,3
Pardubice	119,6	124,37	1,0	125,1	5 %	1,4	2 010	121,1
Svitavy	89,3	125,83	1,4	131,4	47 %	8,5	2 010	97,7
Moravská Třebová	92,7	134,67	1,5	140,6	52 %	10,6	2 010	103,3
Jičín	109,4	127,14	1,2	134,0	23 %	5,1	2 011	114,5
Nová Paka	114,9	144,19	1,3	142,9	24 %	10,9	2 010	125,9
Vrchlabí	95,9	128,51	1,3	135,1	41 %	6,1	2 010	102,0
Trutnov	96,2	135,30	1,4	139,4	45 %	9,2	2 010	105,3
Nové Město nad Metují	109,9	145,24	1,3	154,7	41 %	9,0	2 010	118,9
Dobruška	99,5	123,71	1,2	127,9	28 %	4,9	2 010	104,5
Rychnov nad Kněžnou	91,0	120,39	1,3	125,6	38 %	8,2	2 010	99,2
Kostelec nad Orlicí	107,6	131,08	1,2	137,7	28 %	6,2	2 010	113,7
Hradec Králové	119,6	137,56	1,2	139,7	17 %	5,6	2 010	125,3
Broumov	87,1	140,98	1,6	148,7	71 %	15,0	2 010	102,1
Jaroměř	88,2	115,88	1,3	121,8	38 %	7,0	2 010	95,2
Náchod	110,3	139,93	1,3	143,8	30 %	6,9	2 010	117,2
Dvůr Králové nad Labem	104,5	150,45	1,4	156,1	49 %	10,1	2 010	114,6
	99,6			134,1				

Zdroj: vlastní zpracování (2024)

Příloha č. 16: Index Stáří analýza čínská chřipka

Index stáří (počet osob ve věku 65 a více let na 100 dětí ve věku 0–14 let)								
	před krizí (2018)	Dno	Dno / Před krizí	Úroveň na konci časové řady (2022)	(2022-2018)/2018	Vzdálenost v procentních bodech od indexu stáří hodnoty před krizí	Kdy byla dosažena před krizová úroveň	Hodnota nejbliž předkrizové hodnotě
Přelouč	128,4	133,28	1,0	131,0	2 %	2,5	2 022	131,0
Chrudim	127,9	133,73	1,0	131,2	3 %	3,2	2 020	131,1
Hlinsko	141,2	145,23	1,0	141,7	0 %	0,5	2 022	141,7
Polička	124,4	129,38	1,0	129,0	4 %	2,4	2 020	126,7
Králíky	135,7	148,77	1,1	144,1	6 %	5,3	2 020	141,1
Nový Bydžov	138,4	140,94	1,0	137,0	-1 %	0,1	2 021	138,5
Hořice	137,3	148,71	1,1	147,1	7 %	8,0	2 020	145,4
Holice	115,4	117,49	1,0	113,7	-1 %	0,1	2 020	115,5
Vysoké Mýto	124,8	132,12	1,1	131,9	6 %	3,5	2 020	128,3
Litomyšl	120,9	122,76	1,0	118,9	-2 %	1,0	2 020	122,0
Ústí nad Orlicí	134,6	137,15	1,0	137,0	2 %	0,5	2 020	134,0
Lanškroun	117,8	119,85	1,0	119,8	2 %	1,1	2 020	118,9
Žamberk	114,3	118,14	1,0	118,1	3 %	3,0	2 021	117,3
Česká Třebová	135,8	147,19	1,1	147,0	8 %	8,0	2 020	143,8
Pardubice	125,0	125,96	1,0	121,7	-3 %	0,0	2 020	125,0
Svitavy	128,4	137,59	1,1	137,6	7 %	3,8	2 020	132,2
Moravská Třebová	136,7	146,50	1,1	146,5	7 %	6,4	2 020	143,0
Jičín	129,8	135,82	1,0	135,5	4 %	5,1	2 020	134,9
Nová Paka	143,4	144,80	1,0	144,8	1 %	0,6	2 021	142,9
Vrchlabí	132,2	140,41	1,1	139,2	5 %	5,6	2 020	137,8
Trutnov	137,0	146,29	1,1	146,3	7 %	5,2	2 020	142,2
Nové Město nad Metují	147,8	158,39	1,1	155,2	5 %	7,3	2 022	155,2
Dobruška	127,6	137,08	1,1	137,1	7 %	3,2	2 020	130,8
Rychnov nad Kněžnou	122,5	129,68	1,1	127,0	4 %	4,4	2 022	127,0
Kostelec nad Orlicí	133,5	141,37	1,1	139,0	4 %	5,0	2 020	138,5
Hradec Králové	138,7	143,33	1,0	140,5	1 %	1,8	2 022	140,5
Broumov	143,4	158,39	1,1	158,4	10 %	10,5	2 020	153,9
Jaroměř	118,1	123,03	1,0	122,7	4 %	4,4	2 020	122,5
Náchod	141,7	150,11	1,1	148,3	5 %	5,0	2 020	146,7
Dvůr Králové nad Labem	152,5	159,04	1,0	157,9	3 %	4,8	2 020	157,3

Zdroj: vlastní zpracování (2024)

Příloha č. 17: Přirozený přírůstek analýza hospodářská krize

Přírůstek obyvatel stěhováním (přistěhovalí – vystěhovalí)								
		MIN						
	před krizí (2007)	Dno	Dno / Před krizí	Úroveň na konci časové řady (2019)	(2019-2007)/ ABS2007	Vzdálenost v procentních bodech od (přistěhovalí – vystěhovalí) nejbliž hodnoty před krizí	Kdy byla dosažena před krizová úroveň	Hodnota nejbliž předkrizové hodnotě
Přelouč	115,00	40,00	0,3	310,00	123 %	6,00	2 015	121,00
Chrudim	340,00	-43,00	-0,1	275,00	-50 %	65,00	2 019	275,00
Hlinsko	57,00	-76,00	-1,3	9,00	-7 %	5,00	2 014	52,00
Polička	8,00	-71,00	-8,9	18,00	6 %	1,00	2 012	7,00
Králíky	-9,00	-83,00	9,2	61,00	-127 %	1,00	2 010	-8,00
Nový Bydžov	148,00	-61,00	-0,4	36,00	-507 %	58,00	2 011	90,00
Hořice	355,00	-63,00	-0,2	-36,00	-184 %	321,00	2 018	34,00
Holice	218,00	24,00	0,1	124,00	-9 %	51,00	2 017	167,00
Vysoké Mýto	194,00	-99,00	-0,5	59,00	-159 %	123,00	2 011	71,00
Litomyšl	19,00	-110,00	-5,8	29,00	-31 %	10,00	2 019	29,00
Ústí nad Orlicí	-23,00	-97,00	4,2	145,00	500 %	4,00	2 017	-19,00
Lanškroun	502,00	-91,00	-0,2	-56,00	-117 %	448,00	2 013	54,00
Žamberk	235,00	-158,00	-0,7	-85,00	-49 %	136,00	2 018	99,00
Česká Třebová	-56,00	-96,00	1,7	-80,00	-200 %	5,00	2 012	-51,00
Pardubice	1 485,00	252,00	0,2	1 543,00	-58 %	58,00	2 019	1 543,00
Svitavy	0,00	-84,00	0,0	-11,00	-157 %	6,00	2 017	-6,00
Moravská Třebová	-11,00	-95,00	8,6	-109,00	-211 %	7,00	2 016	-4,00
Jičín	291,00	-155,00	-0,5	377,00	-273 %	62,00	2 014	229,00
Nová Paka	23,00	-52,00	-2,3	-3,00	-56 %	18,00	2 014	5,00
Vrchlabí	127,00	-374,00	-2,9	-18,00	-450 %	122,00	2 016	5,00
Trutnov	-4,00	-237,00	59,3	-63,00	-160 %	25,00	2 012	-29,00
Nové Město nad Metují	7,00	-72,00	-10,3	-26,00	100 %	14,00	2 010	-7,00
Dobruška	51,00	-107,00	-2,1	-21,00	-148 %	11,00	2 018	62,00
Rychnov nad Kněžnou	-70,00	-185,00	2,6	319,00	-96 %	11,00	2 016	-81,00
Kostelec nad Orlicí	221,00	-46,00	-0,2	67,00	-750 %	129,00	2 017	92,00
Hradec Králové	690,00	-159,00	-0,2	586,00	-39 %	104,00	2 019	586,00
Broumov	-40,00	-131,00	3,3	-118,00	-93 %	18,00	2 012	-58,00
Jaroměř	93,00	-87,00	-0,9	-54,00	-61 %	9,00	2 012	84,00
Náchod	81,00	-204,00	-2,5	-37,00	-220 %	7,00	2 017	74,00
Dvůr Králové nad Labem	60,00	-63,00	-1,1	14,00	-168 %	29,00	2 011	31,00

Zdroj: vlastní zpracování (2024)

Příloha č. 18: Přirozený přírůstek obyvatel analýza čínská chřipka

Přirozený přírůstek obyvatel (narození – zemřelí)								
		MIN						
	před krizí (2018)	Dno	Dno / Před krizí	Úroveň na konci časové řady (2022)	(2022-2018) /ABS2018	vzdálenost v procentních bodech od přirozeného přírůstu nejblíže hodnoty před krizí	Kdy byla dosažena před krizová úroveň	hodnota nejblíže předkrizové hodnotě
Přelouč	-13,00	-94,00	7,2	-85,00	-554 %	23,00	2 020	-36,00
Chrudim	-71,00	-250,00	3,5	-186,00	-162 %	115,00	2 022	-186,00
Hlinsko	-25,00	-56,00	2,2	-33,00	-32 %	8,00	2 022	-33,00
Polička	0,00	-94,00	0,0	-62,00	-100 %	62,00	2 022	-62,00
Králíky	7,00	-76,00	-10,9	-76,00	-1186 %	40,00	2 020	-33,00
Nový Bydžov	-24,00	-61,00	2,5	-24,00	0 %	0,00	2 018	-24,00
Hořice	-31,00	-98,00	3,2	-58,00	-87 %	27,00	2 022	-58,00
Holice	1,00	-47,00	-47,0	-47,00	-4800 %	18,00	2 020	-17,00
Vysoké Mýto	1,00	-110,00	-110,0	-95,00	-9600 %	62,00	2 020	-61,00
Litomyšl	31,00	-59,00	-1,9	0,00	-100 %	31,00	2 022	0,00
Ústí nad Orlicí	-11,00	-132,00	12,0	-52,00	-373 %	41,00	2 022	-52,00
Lanškroun	-12,00	-55,00	4,6	5,00	142 %	17,00	2 022	5,00
Žamberk	123,00	-22,00	-0,2	8,00	-93 %	54,00	2 020	69,00
Česká Třebová	-14,00	-91,00	6,5	-64,00	-357 %	22,00	2 020	-36,00
Pardubice	119,00	-342,00	-2,9	-164,00	-238 %	252,00	2 020	-133,00
Svitavy	-67,00	-131,00	2,0	-131,00	-96 %	23,00	2 020	-90,00
Moravská Třebová	-71,00	-138,00	1,9	-138,00	-94 %	33,00	2 021	-104,00
Jičín	-28,00	-112,00	4,0	-106,00	-279 %	78,00	2 021	-106,00
Nová Paka	-7,00	-48,00	6,9	-27,00	-286 %	20,00	2 022	-27,00
Vrchlabí	-28,00	-209,00	7,5	-101,00	-261 %	43,00	2 020	-71,00
Trutnov	-29,00	-418,00	14,4	-196,00	-576 %	167,00	2 022	-196,00
Nové Město nad Metují	7,00	-77,00	-11,0	-33,00	-571 %	40,00	2 022	-33,00
Dobruška	-13,00	-45,00	3,5	-45,00	-446 %	7,00	2 021	-6,00
Rychnov nad Kněžnou	58,00	-122,00	-2,1	-46,00	-179 %	88,00	2 020	-30,00
Kostelec nad Orlicí	-51,00	-106,00	2,1	-106,00	-108 %	11,00	2 020	-62,00
Hradec Králové	-29,00	-269,00	9,3	-137,00	-372 %	100,00	2 020	-129,00
Broumov	-18,00	-102,00	5,7	-31,00	-72 %	13,00	2 022	-31,00
Jaroměř	36,00	-55,00	-1,5	-12,00	-133 %	48,00	2 022	-12,00
Náchod	-107,00	-320,00	3,0	-109,00	-2 %	2,00	2 022	-109,00
Dvůr Králové nad Labem	-83,00	-179,00	2,2	-87,00	-5 %	1,00	2 020	-84,00

Zdroj: vlastní zpracování (2024)

Příloha č. 19: Přírůstek obyvatel stěhováním analýza hospodářská krize

Přírůstek obyvatel stěhováním (přistěhovalí – vystěhovalí)								
		MIN						
	před krizí (2007)	Dno	Dno / Před krizí	Úroveň na konci časové řady (2019)	(2019- 2007)/ ABS 2007	Vzdálenost v procentních bodech od přistěhovalí – vystěhovalí nejbliž hodnoty před krizí	Kdy byla dosažena před krizová úroveň	hodnota nejbliž předkrizové hodnotě
Přelouč	115,00	40,00	0,3	13,81	170 %	6,00	2 015	121,00
Chrudim	340,00	-43,00	-0,1	15,24	-19 %	65,00	2 019	275,00
Hlinsko	57,00	-76,00	-1,3	14,57	-84 %	5,00	2 014	52,00
Polička	8,00	-71,00	-8,9	13,40	125 %	1,00	2 012	7,00
Králíky	-9,00	-83,00	9,2	16,35	778 %	1,00	2 010	-8,00
Nový Bydžov	148,00	-61,00	-0,4	36,00	-76 %	58,00	2 011	90,00
Hořice	355,00	-63,00	-0,2	-36,00	-110 %	321,00	2 018	34,00
Holice	218,00	24,00	0,1	13,45	-43 %	51,00	2 017	167,00
Vysoké Mýto	194,00	-99,00	-0,5	10,55	-70 %	123,00	2 011	71,00
Litomyšl	19,00	-110,00	-5,8	13,24	53 %	10,00	2 019	29,00
Ústí nad Orlicí	-23,00	-97,00	4,2	12,29	730 %	4,00	2 017	-19,00
Lanškroun	502,00	-91,00	-0,2	11,65	-111 %	448,00	2 013	54,00
Žamberk	235,00	-158,00	-0,7	12,99	-136 %	136,00	2 018	99,00
Česká Třebová	-56,00	-96,00	1,7	10,41	-43 %	5,00	2 012	-51,00
Pardubice	1 485,00	252,00	0,2	11,65	4 %	58,00	2 019	1 543,00
Svitavy	0,00	-84,00	0,0	15,70	-100 %	6,00	2 017	-6,00
Moravská Třebová	-11,00	-95,00	8,6	15,27	-891 %	7,00	2 016	-4,00
Jičín	291,00	-155,00	-0,5	377,00	30 %	62,00	2 014	229,00
Nová Paka	23,00	-52,00	-2,3	-3,00	-113 %	18,00	2 014	5,00
Vrchlabí	127,00	-374,00	-2,9	-18,00	-114 %	122,00	2 016	5,00
Trutnov	-4,00	-237,00	59,3	-63,00	-1475 %	25,00	2 012	-29,00
Nové Město nad Metují	7,00	-72,00	-10,3	-26,00	-471 %	14,00	2 010	-7,00
Dobruška	51,00	-107,00	-2,1	-21,00	-141 %	11,00	2 018	62,00
Rychnov nad Kněžnou	-70,00	-185,00	2,6	319,00	556 %	11,00	2 016	-81,00
Kostelec nad Orlicí	221,00	-46,00	-0,2	67,00	-70 %	129,00	2 017	92,00
Hradec Králové	690,00	-159,00	-0,2	586,00	-15 %	104,00	2 019	586,00
Broumov	-40,00	-131,00	3,3	-118,00	-195 %	18,00	2 012	-58,00
Jaroměř	93,00	-87,00	-0,9	-54,00	-158 %	9,00	2 012	84,00
Náchod	81,00	-204,00	-2,5	-37,00	-146 %	7,00	2 017	74,00
Dvůr Králové nad Labem	60,00	-63,00	-1,1	14,00	-77 %	29,00	2 011	31,00

Zdroj: vlastní zpracování (2024)

Příloha č. 20: Přírůstek obyvatel stěhováním analýza čínská chřipka

Přírůstek obyvatel stěhováním (přistěhovalí – vystěhovalí)								
		MIN						
	před krizí (2018)	Dno	Dno / Před krizí	Úroveň na konci časové řady (2022)	(2022-2018)/ ABS2018	Vzdálenost v procentních bodech od (přistěhovalí – vystěhovalí) nejbliž hodnoty před krizí	Kdy byla dosažena před krizová úroveň	Hodnota nejbliž předkrizové hodnotě
Přelouč	287,00	186,00	0,6	1 211,00	322 %	23,00	2 019	310,00
Chrudim	262,00	275,00	1,0	2 476,00	845 %	13,00	2 019	275,00
Hlinsko	20,00	-77,00	-3,9	395,00	1875 %	5,00	2 020	15,00
Polička	-3,00	18,00	-6,0	531,00	17800 %	21,00	2 019	18,00
Králíky	87,00	-40,00	-0,5	257,00	195 %	26,00	2 019	61,00
Nový Bydžov	44,00	36,00	0,8	474,00	977 %	8,00	2 019	36,00
Hořice	34,00	-36,00	-1,1	507,00	1391 %	8,00	2 021	26,00
Holice	60,00	89,00	1,5	758,00	1163 %	29,00	2 021	89,00
Vysoké Mýto	33,00	-3,00	-0,1	817,00	2376 %	26,00	2 019	59,00
Litomyšl	207,00	-38,00	-0,2	911,00	340 %	138,00	2 021	69,00
Ústí nad Orlicí	47,00	-9,00	-0,2	439,00	834 %	55,00	2 020	-8,00
Lanškroun	41,00	-65,00	-1,6	579,00	1312 %	46,00	2 020	-5,00
Žamberk	99,00	-85,00	-0,9	496,00	401 %	151,00	2 021	-52,00
Česká Třebová	0,00	-80,00	0,0	254,00	100 %	24,00	2 021	-24,00
Pardubice	853,00	545,00	0,6	5 640,00	561 %	87,00	2 021	940,00
Svitavy	-39,00	-11,00	0,3	275,00	805 %	28,00	2 019	-11,00
Moravská Třebová	27,00	-109,00	-4,0	324,00	1100 %	34,00	2 021	61,00
Jičín	188,00	87,00	0,5	1 170,00	522 %	35,00	2 020	223,00
Nová Paka	-6,00	-30,00	5,0	379,00	6417 %	3,00	2 019	-3,00
Vrchlabí	-42,00	-67,00	1,6	738,00	1857 %	14,00	2 020	-56,00
Trutnov	-91,00	-156,00	1,7	1 182,00	1399 %	11,00	2 021	-102,00
Nové Město nad Metují	-54,00	-50,00	0,9	335,00	720 %	4,00	2 020	-50,00
Dobruška	62,00	-64,00	-1,0	355,00	473 %	83,00	2 019	-21,00
Rychnov nad Kněžnou	17,00	-98,00	-5,8	1 180,00	6841 %	49,00	2 021	-32,00
Kostelec nad Orlicí	36,00	67,00	1,9	424,00	1078 %	31,00	2 019	67,00
Hradec Králové	160,00	115,00	0,7	4 276,00	2573 %	45,00	2 021	115,00
Broumov	-84,00	-118,00	1,4	220,00	362 %	22,00	2 021	-62,00
Jaroměř	-21,00	-54,00	2,6	494,00	2452 %	19,00	2 020	-2,00
Náchod	61,00	-97,00	-1,6	1 485,00	2334 %	18,00	2 021	43,00
Dvůr Králové nad Labem	-25,00	14,00	-0,6	583,00	2432 %	39,00	2 019	14,00

Zdroj: vlastní zpracování (2024)

Příloha č. 21: Podíl nezaměstnaných osob – H2 čínská chřipka

Podíl nezaměstnaných osob (%)								
	před krizí (2018)	Dno	Dno / Před krizí	Úroveň na konci časové řady (2022)	(2022-2018)/2018	vzdálenost v procentních bodech od nezaměstnanosti nejbliž hodnoty před krizí	Kdy byla dosažena před krizová úroveň	hodnota nejbliž předkrizové hodnotě
Přelouč	2,64	3,88	1,47	3,88	47 %	0,61	2021	3,25
Chrudim	2,52	3,27	1,30	3,04	20 %	0,22	2021	2,74
Holice	1,68	2,46	1,46	1,70	1 %	0,02	2022	1,70
Pardubice	1,98	2,68	1,36	2,68	36 %	0,15	2021	2,13
Kostelec nad Orlicí	1,18	1,74	1,47	1,67	42 %	0,46	2021	1,64
Hradec Králové	2,33	3,17	1,36	2,80	20 %	0,31	2021	2,64
Králíky	2,20	3,97	1,81	3,21	46 %	0,90	2021	3,10
Česká Třebová	2,12	3,23	1,53	2,99	41 %	0,30	2021	2,42
Svitavy	2,80	3,87	1,38	3,50	25 %	0,25	2021	3,05
Moravská Třebová	4,34	6,43	1,48	4,75	9 %	0,08	2021	4,42
Broumov	6,01	7,58	1,26	7,58	26 %	0,42	2021	6,43
Dvůr Králové nad Labem	2,97	4,28	1,44	4,28	44 %	0,68	2021	3,65

Zdroj: vlastní zpracování (2024)

Příloha č. 22: Osoby s délkou evidence nad 12 m – H2 hospodářská krize

Osoby s délkou evidence nad 12 měsíců (%)								
	před krizí (2007)	Dno	Dno / Před krizí	Úroveň na konci časové řady (2019)	(2019-2007)/2007	vzdálenost v procentních bodech od osob s délkou evidence více než 12 m nejbliž hodnoty před krizí	Kdy byla dosažena před krizová úroveň	hodnota nejbliž předkrizové hodnotě
Přelouč	24,9	37,40	1,5	13,7	-45 %	1,7	2 010	23,2
Chrudim	28,0	36,01	1,3	6,4	-77 %	1,2	2 011	29,1
Holice	22,8	29,29	1,3	9,4	-59 %	0,9	2 016	23,7
Pardubice	25,9	32,22	1,2	9,5	-63 %	0,0	2 015	25,9
Kostelec nad Orlicí	14,2	32,34	2,3	8,1	-43 %	0,9	2 018	13,3
Hradec Králové	23,0	43,68	1,9	19,8	-14 %	1,6	2 018	24,7
Králíky	44,8	46,76	1,0	16,8	-63 %	0,7	2 013	45,6
Česká Třebová	39,3	52,45	1,3	11,9	-70 %	1,4	2 010	37,9
Svitavy	45,0	47,47	1,1	11,0	-76 %	0,7	2 011	44,2
Moravská Třebová	35,7	42,09	1,2	8,5	-76 %	0,9	2 015	36,6
Broumov	27,2	45,86	1,7	15,9	-41 %	0,6	2 018	26,6
Dvůr Králové nad Labem	38,0	44,83	1,2	24,7	-35 %	1,5	2 017	39,5

Zdroj: vlastní zpracování (2024)

Příloha č. 23: Osoby s délkou evidence nad 12 m – H2 čínská chřipka

Osoby s délkou evidence nad 12 měsíců (%)								
	před krizí (2018)	Dno	Dno / Před krizí	Úroveň na konci časové řady (2022)	(2022- 2018)/2018	Vzdálenost v procentních bodech od osob s délkou evidence více než 12 m nejblíží hodnoty před krizí	Kdy byla dosažena před krizová úroveň	Hodnota nejblíží předkrizové hodnotě
Přelouč	14,3	29,66	2,1	22,1	55 %	4,2	2 020	18,5
Chrudim	7,8	16,92	2,2	10,2	32 %	2,5	2 022	10,2
Holice	9,2	15,31	1,7	10,4	13 %	1,2	2 022	10,4
Pardubice	12,0	21,97	1,8	16,0	33 %	3,6	2 020	15,6
Kostelec nad Orlicí	13,3	18,49	1,4	12,1	-9 %	0,2	2 020	13,5
Hradec Králové	24,7	28,58	1,2	23,5	-5 %	1,2	2 022	23,5
Králíky	16,2	22,18	1,4	20,1	24 %	4,0	2 022	20,1
Česká Třebová	16,5	23,00	1,4	17,5	6 %	1,0	2 022	17,5
Svitavy	10,9	15,57	1,4	15,6	43 %	1,0	2 020	9,9
Moravská Třebová	6,3	16,48	2,6	11,9	90 %	5,6	2 022	11,9
Broumov	26,6	35,51	1,3	29,8	12 %	3,2	2 022	29,8
Dvůr Králové nad Labem	31,7	35,84	1,1	30,5	-4 %	1,2	2 022	30,5

Zdroj: vlastní zpracování (2024)

Příloha č. 24: Pracovní místa v evidenci ÚP – H2 hospodářská krize

Pracovní místa v evidenci úřadu práce								
		MIN						
	před krizí (2007)	Dno	Dno / Před krizí	Úroveň na konci časové řady (2019)	2019- 2007)/2007	vzdálenost v procentních bodech od pracovních míst v evidenci úřadu práce nejblíží hodnoty před krizí	Kdy byla dosažena před krizová úroveň	hodnota nejblíží předkrizové hodnotě
Přelouč	469	107	0,22	923	97 %	173,00	2017	642,0
Chrudim	1052	188	0,17	2016	92 %	265,00	2016	787,0
Holice	192	15	0,07	458	139 %	8,00	2016	184,0
Pardubice	4808	474	0,09	7091	47 %	522,00	2016	4286,0
Kostelec nad Orlicí	210	17	0,08	444	111 %	12,00	2017	222,0
Hradec Králové	1297	387	0,29	3546	173 %	218,00	2016	1515,0
Králíky	25	8	0,32	171	584 %	3,00	2013	22,0
Česká Třebová	111	35	0,31	289	160 %	20,00	2013	91,0
Svitavy	353	61	0,17	783	122 %	71,00	2015	424,0
Moravská Třebová	245	50	0,20	640	161 %	21,00	2016	266,0
Broumov	97	28	0,28	74	-24 %	1,00	2017	98,0
Dvůr Králové nad Labem	320	50	0,15	366	14 %	11,00	2016	331,0

Zdroj: vlastní zpracování (2024)

Příloha č. 25: Pracovní místa v evidenci ÚP – H2 čínská chřipka

Pracovní místa v evidenci úřadu práce								
		MIN						
	před krizí (2018)	Dno	Dno / Před krizí	Úroveň na konci časové řady (2022)	(2022-2018)/2018	vzdálenost v procentních bodech od pracovních míst v evidenci úřadu práce nejbliž hodnoty před krizí	Kdy byla dosažena před krizová úroveň	hodnota nejbliž předkrizové hodnotě
Přelouč	1 105	590	0,5	590	-47 %	221,00	2020	884,0
Chrudim	2 029	2 016	1,0	2 291	13 %	118,00	2020	2147,0
Holice	634	146	0,2	146	-77 %	391,00	2020	243,0
Pardubice	10 106	3 395	0,3	3 395	-66 %	4591,00	2020	5515,0
Kostelec nad Orlicí	367	386	1,1	459	25 %	19,00	2020	386,0
Hradec Králové	3 164	3 212	1,0	3 345	6 %	48,00	2020	3212,0
Králíky	298	113	0,4	155	-48 %	143,00	2022	155,0
Česká Třebová	380	199	0,5	230	-39 %	150,00	2022	230,0
Svitavy	882	492	0,6	492	-44 %	256,00	2021	626,0
Moravská Třebová	577	464	0,8	545	-6 %	32,00	2022	545,0
Broumov	104	62	0,6	81	-22 %	23,00	2022	81,0
Dvůr Králové nad Labem	360	358	1,0	384	7 %	2,00	2020	358,0

Zdroj: vlastní zpracování (2024)

Příloha č. 26: Počet uchazečů na 1 pracovní místo v evidenci ÚP – H2 hospodářská krize

Počet uchazečů na 1 pracovní místo v evidenci ÚP								
	před krizí (2007)	Dno	Dno / Před krizí	Úroveň na konci časové řady (2019)	(2019-2007)/2007	Vzdálenost v procentních bodech od počet uchazečů na 1 pracovní místo v evidenci ÚP nejbliž hodnoty před krizí	Kdy byla dosažena před krizová úroveň	Hodnota nejbliž předkrizové hodnotě
Přelouč	1,6	11,9	7,4	0,5	-68 %	0,7	2 017	0,9
Chrudim	2,5	25,6	10,1	0,7	-72 %	0,8	2 016	3,3
Holice	1,5	40,5	27,6	0,5	-68 %	0,3	2 017	1,2
Pardubice	0,5	11,7	21,9	0,3	-53 %	0,1	2 016	0,7
Kostelec nad Orlicí	1,8	62,6	34,5	0,4	-76 %	0,0	2 016	1,8
Hradec Králové	2,4	15,7	6,6	0,7	-70 %	0,4	2 016	2,8
Králíky	14,8	64,3	4,3	0,9	-94 %	7,9	2 013	22,7
Česká Třebová	6,7	39,5	5,9	0,9	-86 %	2,1	2 014	4,5
Svitavy	4,5	37,5	8,3	0,7	-84 %	0,0	2 016	4,5
Moravská Třebová	6,9	49,2	7,2	1,2	-82 %	0,6	2 015	6,3
Broumov	6,9	34,3	5,0	8,0	16 %	0,5	2 017	7,3
Dvůr Králové nad Labem	3,1	31,4	10,0	1,5	-53 %	0,3	2 016	2,8

Zdroj: vlastní zpracování (2024)

Příloha č. 27: Počet uchazečů na 1 pracovní místo v evidenci ÚP – H2 čínská chřipka

Počet uchazečů na 1 pracovní místo v evidenci ÚP								
	před krizí (2018)	Dno	Dno / Před krizí	Úroveň na konci časové řady (2022)	(2022- 2018)/2018	vzdálenost v procentních bodech od počet uchazečů na 1 pracovní místo v evidenci ÚP nejbliž hodnoty před krizí	Kdy byla dosažena před krizová úroveň	hodnota nejbliž předkrizové hodnotě
Přelouč	0,4	1,1	2,6	1,1	158 %	0,3	2 020	0,7
Chrudim	0,7	0,8	1,2	0,7	4 %	0,0	2 022	0,7
Holice	0,3	1,5	4,4	1,5	340 %	0,5	2 021	0,8
Pardubice	0,2	0,7	3,9	0,7	294 %	0,3	2 020	0,4
Kostelec nad Orlicí	0,6	0,6	1,1	0,6	6 %	0,0	2 022	0,6
Hradec Králové	0,8	0,9	1,1	0,9	8 %	0,0	2 021	0,8
Králíky	0,4	2,0	4,8	1,2	178 %	0,8	2 022	1,2
Česká Třebová	0,7	1,9	2,7	1,6	132 %	0,8	2 021	1,5
Svitavy	0,7	1,5	2,2	1,5	116 %	0,3	2 021	1,0
Moravská Třebová	1,4	1,8	1,3	1,5	9 %	0,1	2 022	1,5
Broumov	6,3	9,4	1,5	9,4	50 %	2,6	2 020	8,9
Dvůr Králové nad Labem	1,5	1,9	1,3	1,9	26 %	0,1	2 021	1,6

Zdroj: vlastní zpracování (2024)

Příloha č. 28: Dokončené byty na 1 000 obyvatel – H2 čínská chřipka

Dokončené byty na 1 000 obyvatel								
		MIN						
	před krizí (2018)	Dno	Dno / Před krizí	Úroveň na konci časové řady (2022)	(2022- 2018)/ 2018	vzdálenost v procentních bodech od Dokončených bytů na 1 000 obyvatel nejbliž hodnoty před krizí	Kdy byla dosažena před krizová úroveň	hodnota nejbliž předkrizové hodnotě
Přelouč	2,6	3,4	1,3	4,4	70 %	0,8	2 021	3,4
Chrudim	3,6	2,2	0,6	2,9	-20 %	0,1	2 021	3,5
Holice	4,4	3,3	0,8	5,5	25 %	0,0	2 020	4,4
Pardubice	5,2	3,8	0,7	4,6	-12 %	0,6	2 022	4,6
Kostelec nad Orlicí	2,3	2,2	1,0	5,2	131 %	0,1	2 020	2,2
Hradec Králové	4,2	2,8	0,7	4,1	-3 %	0,1	2 022	4,1
Králíky	2,4	4,1	1,7	5,5	125 %	1,7	2 021	4,1
Česká Třebová	1,0	1,1	1,1	5,9	493 %	0,1	2 020	1,1
Svitavy	0,5	1,5	3,0	2,1	318 %	1,0	2 021	1,5
Moravská Třebová	2,0	1,4	0,7	2,7	34 %	0,2	2 021	2,3
Broumov	0,4	0,8	1,7	2,6	502 %	0,3	2 020	0,8
Dvůr Králové nad Labem	2,1	2,1	1,0	2,6	23 %	0,0	2 021	2,1

Zdroj: vlastní zpracování (2024)

Příloha č. 29: Přirozený přírůstek obyvatel – H2 hospodářská krize

Přirozený přírůstek obyvatel (narození – zemřelí)								
		MIN						
	před krizí (2007)	Dno	Dno / Před krizí	Úroveň na konci časové řady (2019)	(2019-2007)/ ABS2007	vzdálenost v procentních bodech od přirozeného přírůstku nejbliž hodnoty před krizí	Kdy byla dosažena před krizová úroveň	hodnota nejbliž předkrizové hodnotě
Přelouč	-13,00	-50,00	3,8	3,00	123 %	0,00	2 018	-13,00
Chrudim	2,00	-111,00	-55,5	1,00	-50 %	1,00	2 019	1,00
Holice	35,00	-44,00	-1,3	32,00	-9 %	3,00	2 019	32,00
Pardubice	237,00	-35,00	-0,1	100,00	-58 %	57,00	2 010	180,00
Kostelec nad Orlicí	-6,00	-73,00	12,2	-51,00	-750 %	5,00	2 017	-11,00
Hradec Králové	84,00	-65,00	-0,8	51,00	-39 %	8,00	2 017	76,00
Králíky	-15,00	-51,00	3,4	-34,00	-127 %	3,00	2 010	-12,00
Česká Třebová	-13,00	-45,00	3,5	-39,00	-200 %	1,00	2 018	-14,00
Svitavy	60,00	-53,00	-0,9	-34,00	-157 %	1,00	2 010	61,00
Moravská Třebová	18,00	-80,00	-4,4	-20,00	-211 %	8,00	2 010	10,00
Broumov	-14,00	-57,00	4,1	-27,00	-93 %	1,00	2 017	-15,00
Dvůr Králové nad Labem	56,00	-83,00	-1,5	-38,00	-168 %	75,00	2 016	-19,00

Zdroj: vlastní zpracování (2024)

Příloha č. 30: Přirozený přírůstek obyvatel – H2 čínská chřipka

Přirozený přírůstek obyvatel (narození – zemřelí)								
		MIN						
	před krizí (2018)	Dno	Dno / Před krizí	Úroveň na konci časové řady (2022)	(2022-2018)/ ABS2018	Vzdálenost v procentních bodech od přirozeného přírůstku nejbliž hodnoty před krizí	Kdy byla dosažena před krizová úroveň	Hodnota nejbliž předkrizové hodnotě
Přelouč	-13,00	-94,00	7,2	-85,00	-554 %	23,00	2 020	-36,00
Chrudim	-71,00	-250,00	3,5	-186,00	-162 %	115,00	2 022	-186,00
Holice	1,00	-47,00	-47,0	-47,00	-4800 %	18,00	2 020	-17,00
Pardubice	119,00	-342,00	-2,9	-164,00	-238 %	252,00	2 020	-133,00
Kostelec nad Orlicí	-51,00	-106,00	2,1	-106,00	-108 %	11,00	2 020	-62,00
Hradec Králové	-29,00	-269,00	9,3	-137,00	-372 %	100,00	2 020	-129,00
Králíky	7,00	-76,00	-10,9	-76,00	-1186 %	40,00	2 020	-33,00
Česká Třebová	-14,00	-91,00	6,5	-64,00	-357 %	22,00	2 020	-36,00
Svitavy	-67,00	-131,00	2,0	-131,00	-96 %	23,00	2 020	-90,00
Moravská Třebová	-71,00	-138,00	1,9	-138,00	-94 %	33,00	2 021	-104,00
Broumov	-18,00	-102,00	5,7	-31,00	-72 %	13,00	2 022	-31,00
Dvůr Králové nad Labem	-83,00	-179,00	2,2	-87,00	-5 %	1,00	2 020	-84,00

Zdroj: vlastní zpracování (2024)

Příloha č. 31: Přírůstek obyvatel stěhováním – H2 hospodářská krize

Přírůstek obyvatel stěhováním (přistěhovalí – vystěhovalí)								
		MIN						
	před krizí (2007)	Dno	Dno / Před krizí	Úroveň na konci časové řady (2019)	(2019- 2007)/ABS2007	vzdálenost v procentních bodech od (přistěhovalí – vystěhovalí) nejbliž hodnoty před krizí	Kdy byla dosažena před krizová úroveň	hodnota nejbliž předkrizové hodnotě
Přelouč	115,0	40,0	0,3	13,8	-88 %	6,0	2 015	121,00
Chrudim	340,0	-43,0	-0,1	15,2	-96 %	65,0	2 019	275,00
Holice	218,0	24,0	0,1	13,5	-94 %	51,0	2 017	167,00
Pardubice	1485,0	252,0	0,2	11,6	-99 %	58,0	2 019	1 543,00
Kostelec nad Orlicí	221,0	-46,0	-0,2	67,0	-70 %	129,0	2 017	92,00
Hradec Králové	690,0	-	-0,2	586,0	-15 %	104,0	2 019	586,00
Králíky	-9,0	-83,0	9,2	16,3	282 %	1,0	2 010	-8,00
Česká Třebová	-56,0	-96,0	1,7	10,4	119 %	5,0	2 012	-51,00
Svitavy	0,0	-84,0	0,0	15,7	100 %	6,0	2 017	-6,00
Moravská Třebová	-11,0	-95,0	8,6	15,3	239 %	7,0	2 016	-4,00
Broumov	-40,0	-	3,3	-118,0	-195 %	18,0	2 012	-58,00
Dvůr Králové nad Labem	60,0	-63,0	-1,1	14,0	-77 %	29,0	2 011	31,00

Zdroj: vlastní zpracování (2024)

Příloha č. 32: Přírůstek obyvatel stěhováním – H2 čínská chřipka

Přírůstek obyvatel stěhováním (přistěhovalí – vystěhovalí)								
		MIN						
	před krizí (2018)	Dno	Dno / Před krizí	Úroveň na konci časové řady (2022)	(2022- 2018)/ ABS2018	vzdálenost v procentních bodech od (přistěhovalí – vystěhovalí) nejbliž hodnoty před krizí	Kdy byla dosažena před krizová úroveň	Hodnota nejbliž předkrizové hodnotě
Přelouč	287,0	186,0	0,6	1211,0	322 %	23,0	2 019	310,00
Chrudim	262,0	275,0	1,0	2476,0	845 %	13,0	2 019	275,00
Holice	60,0	89,0	1,5	758,0	1163 %	29,0	2 021	89,00
Pardubice	853,0	545,0	0,6	5640,0	561 %	87,0	2 021	940,00
Kostelec nad Orlicí	36,0	67,0	1,9	424,0	1078 %	31,0	2 019	67,00
Hradec Králové	160,0	115,0	0,7	4276,0	2573 %	45,0	2 021	115,00
Králíky	87,0	-40,0	-0,5	257,0	195 %	26,0	2 019	61,00
Česká Třebová	0,0	-80,0	0,0	254,0	100 %	24,0	2 021	-24,00
Svitavy	-39,0	-11,0	0,3	275,0	805 %	28,0	2 019	-11,00
Moravská Třebová	27,0	-109,0	-4,0	324,0	1100 %	34,0	2 021	61,00
Broumov	-84,0	-118,0	1,4	220,0	362 %	22,0	2 021	-62,00
Dvůr Králové nad Labem	-25,0	14,0	-0,6	583,0	2432 %	39,0	2 019	14,00

Zdroj: vlastní zpracování (2024)

Příloha č. 33: Sňatky – H2 hospodářská krize

Sňatky								
		MIN						
	před krizí (2007)	Dno	Dno / Před krizí	Úroveň na konci časové řady (2019)	(2019-2007)/2007	vzdálenost v procentních bodech od sňatky nejbliž hodnoty před krizí	Kdy byla dosažena před krizová úroveň	hodnota nejbliž předkrizové hodnotě
Přelouč	160,00	92	0,6	111,00	-31 %	24,00	2 015	136,00
Chrudim	428,00	330	0,8	403,00	-6 %	5,00	2 018	423,00
Holice	95,00	49	0,5	98,00	3 %	3,00	2 019	98,00
Pardubice	702,00	538	0,8	625,00	-11 %	60,00	2 018	642,00
Kostelec nad Orlicí	136,00	88	0,6	122,00	-10 %	6,00	2 015	130,00
Hradec Králové	784,00	609	0,8	760,00	-3 %	19,00	2 018	765,00
Králíky	52,00	24	0,5	37,00	-29 %	8,00	2 016	44,00
Česká Třebová	103,00	70	0,7	93,00	-10 %	1,00	2 016	104,00
Svitavy	175,00	128	0,7	127,00	-27 %	12,00	2 017	163,00
Moravská Třebová	146,00	87	0,6	143,00	-2 %	3,00	2 019	143,00
Broumov	67,00	57	0,9	80,00	19 %	0,00	2 013	67,00
Dvůr Králové nad Labem	156,00	102	0,7	121,00	-22 %	35,00	2 010	121,00

Zdroj: vlastní zpracování (2024)

Příloha č. 34: Sňatky – H2 čínská chřipka

Sňatky								
		MIN						
	před krizí (2018)	Dno	Dno / Před krizí	Úroveň na konci časové řady (2022)	(2022-2018)/2018	vzdálenost v procentních bodech od sňatky nejbliž hodnoty před krizí	Kdy byla dosažena před krizová úroveň	hodnota nejbliž předkrizové hodnotě
Přelouč	123,00	115,00	0,9	123,00	0 %	0,00	2 022	123,00
Chrudim	423,00	336,00	0,8	420,00	-1 %	3,00	2 022	420,00
Holice	86,00	70,00	0,8	83,00	-3 %	2,00	2 020	84,00
Pardubice	642,00	562,00	0,9	651,00	1 %	9,00	2 022	651,00
Kostelec nad Orlicí	103,00	94,00	0,9	141,00	37 %	9,00	2 020	94,00
Hradec Králové	765,00	568,00	0,7	745,00	-3 %	5,00	2 019	760,00
Králíky	43,00	38,00	0,9	53,00	23 %	5,00	2 020	38,00
Česká Třebová	87,00	65,00	0,7	81,00	-7 %	6,00	2 019	93,00
Svitavy	154,00	134,00	0,9	171,00	11 %	3,00	2 021	151,00
Moravská Třebová	122,00	108,00	0,9	132,00	8 %	6,00	2 021	116,00
Broumov	77,00	48,00	0,6	91,00	18 %	3,00	2 019	80,00
Dvůr Králové nad Labem	118,00	104,00	0,9	145,00	23 %	3,00	2 019	121,00

Zdroj: vlastní zpracování (2024)

Příloha č. 35: Rozvody – H2 hospodářská krize

Rozvody								
	před krizí (2007)	Dno	Dno / Před krizí	Úroveň na konci časové řady (2019)	(2019-2007)/2007	vzdálenost v procentních bodech od rozvody nejbliž hodnoty před krizí	Kdy byla dosažena před krizová úroveň	hodnota nejbliž předkrizové hodnotě
Přelouč	76,0	100,00	1,3	65,0	-14 %	1,0	2 014	75,0
Chrudim	227,0	228,00	1,0	182,0	-20 %	1,0	2 014	228,0
Holice	38,0	54,00	1,4	44,0	16 %	0,0	2 011	38,0
Pardubice	386,0	375,00	1,0	317,0	-18 %	11,0	2 014	375,0
Kostelec nad Orlicí	65,0	91,00	1,4	60,0	-8 %	1,0	2 016	66,0
Hradec Králové	500,0	462,00	0,9	317,0	-37 %	38,0	2 010	462,0
Králíky	25,0	28,00	1,1	7,0	-72 %	1,0	2 010	24,0
Česká Třebová	62,0	64,00	1,0	41,0	-34 %	2,0	2 017	64,0
Svitavy	101,0	101,00	1,0	69,0	-32 %	0,0	2 017	101,0
Moravská Třebová	84,0	78,00	0,9	57,0	-32 %	14,0	2 010	70,0
Broumov	65,0	55,00	0,8	36,0	-45 %	11,0	2 010	54,0
Dvůr Králové nad Labem	69,0	92,00	1,3	68,0	-1 %	1,0	2 012	70,0

Zdroj: vlastní zpracování (2024)

Příloha č. 36: Rozvody – H2 čínská chřipka

Rozvody								
	před krizí (2018)	Dno	Dno / Před krizí	Úroveň na konci časové řady (2022)	(2022-2018)/2018	vzdálenost v procentních bodech od rozvody nejbliž hodnoty před krizí	Kdy byla dosažena před krizová úroveň	hodnota nejbliž předkrizové hodnotě
Přelouč	61,0	65,00	1,1	42,0	-31 %	4,0	2 019	65,0
Chrudim	167,0	182,00	1,1	130,0	-22 %	4,0	2 020	163,0
Holice	49,0	44,00	0,9	35,0	-29 %	5,0	2 019	44,0
Pardubice	306,0	317,00	1,0	245,0	-20 %	11,0	2 019	317,0
Kostelec nad Orlicí	57,0	60,00	1,1	55,0	-4 %	2,0	2 022	55,0
Hradec Králové	389,0	317,00	0,8	254,0	-35 %	72,0	2 019	317,0
Králíky	15,0	22,00	1,5	14,0	-7 %	1,0	2 020	16,0
Česká Třebová	37,0	41,00	1,1	30,0	-19 %	2,0	2 021	39,0
Svitavy	83,0	69,00	0,8	48,0	-42 %	14,0	2 019	69,0
Moravská Třebová	53,0	60,00	1,1	39,0	-26 %	4,0	2 019	57,0
Broumov	27,0	36,00	1,3	23,0	-15 %	1,0	2 020	28,0
Dvůr Králové nad Labem	72,0	68,00	0,9	36,0	-50 %	4,0	2 019	68,0

Zdroj: vlastní zpracování (2024)

Příloha č. 37: Index stáří – H2 hospodářská krize

Index stáří (počet osob ve věku 65 a více let na 100 dětí ve věku 0–14 let)								
	před krizí (2007)	Dno	Dno / Před krizí	Úroveň na konci časové řady (2019)	(2019-2007)/2007	vzdálenost v procentních bodech od nejbliž hodnoty před krizí	Kdy byla dosažena před krizová úroveň	hodnota nejbliž předkrizové hodnotě
Přelouč	115,2	127,41	1,1	131,0	14 %	6,3	2 010	121,5
Chrudim	100,9	125,93	1,2	129,7	29 %	6,1	2 010	107,0
Holice	92,1	113,58	1,2	115,1	25 %	0,4	2 010	91,7
Pardubice	119,6	124,37	1,0	125,1	5 %	1,4	2 010	121,1
Kostelec nad Orlicí	107,6	131,08	1,2	137,7	28 %	6,2	2 010	113,7
Hradec Králové	119,6	137,56	1,2	139,7	17 %	5,6	2 010	125,3
Králíky	84,9	138,85	1,6	136,5	61 %	15,7	2 010	100,7
Česká Třebová	102,0	135,21	1,3	139,3	37 %	10,4	2 010	112,3
Svitavy	89,3	125,83	1,4	131,4	47 %	8,5	2 010	97,7
Moravská Třebová	92,7	134,67	1,5	140,6	52 %	10,6	2 010	103,3
Broumov	87,1	140,98	1,6	148,7	71 %	15,0	2 010	102,1
Dvůr Králové nad Labem	104,5	150,45	1,4	156,1	49 %	10,1	2 010	114,6

Zdroj: vlastní zpracování (2024)

Příloha č. 38: Index stáří – H2 čínská chřipka

Index stáří (počet osob ve věku 65 a více let na 100 dětí ve věku 0–14 let)								
	před krizí (2018)	Dno	Dno / Před krizí	Úroveň na konci časové řady (2022)	(2022-2018)/2018	vzdálenost v procentních bodech od nejbliž hodnoty před krizí	Kdy byla dosažena před krizová úroveň	hodnota nejbliž předkrizové hodnotě
Přelouč	128,4	133,28	1,0	131,0	2 %	2,5	2 022	131,0
Chrudim	127,9	133,73	1,0	131,2	3 %	3,2	2 020	131,1
Holice	115,4	117,49	1,0	113,7	-1 %	0,1	2 020	115,5
Pardubice	125,0	125,96	1,0	121,7	-3 %	0,0	2 020	125,0
Kostelec nad Orlicí	133,5	141,37	1,1	139,0	4 %	5,0	2 020	138,5
Hradec Králové	138,7	143,33	1,0	140,5	1 %	1,8	2 022	140,5
Králíky	135,7	148,77	1,1	144,1	6 %	5,3	2 020	141,1
Česká Třebová	135,8	147,19	1,1	147,0	8 %	8,0	2 020	143,8
Svitavy	128,4	137,59	1,1	137,6	7 %	3,8	2 020	132,2
Moravská Třebová	136,7	146,50	1,1	146,5	7 %	6,4	2 020	143,0
Broumov	143,4	158,39	1,1	158,4	10 %	10,5	2 020	153,9
Dvůr Králové nad Labem	152,5	159,04	1,0	157,9	3 %	4,8	2 020	157,3

Zdroj: vlastní zpracování (2024)

Příloha č. 39: Vyhodnocení hypotézy č.1

Hospodářská Krize																				
Indikátor	Index stáří		Rozvody		Sňatky		Přirozený přírůstek		Přírůstek stěhováním		Dokončené byty		Počet uchazeč na 1 prac. místo		Pracovní místa v evidenci ÚP		Osoby s délkou evidence nad 12 m		Nezaměstnanost %	
	zhoršení zlepšení	zotavení	zhoršení zlepšení	zotavení	zhoršení zlepšení	zotavení	zhoršení zlepšení	zotavení	zhoršení zlepšení	zotavení	zhoršení zlepšení	zotavení	zhoršení zlepšení	zotavení	zhoršení zlepšení	zotavení	zhoršení zlepšení	zotavení	zhoršení zlepšení	zotavení
Diverzifikované mikroregiony	35 %	2010,0	-27 %	2013,6	-8 %	2016,1	-106 %	2016,43	112 %	2014,1	161 %	2015,1	-80 %	2015,6	248 %	2015,1	-64 %	2012,3	-46 %	2015,6
Specializované mikroregiony	36 %	2010,0	-17 %	2013,2	-5 %	2016,2	-126 %	2013,04	-130 %	2015,1	98 %	2014,4	-68 %	2015,8	137 %	2015,7	-59 %	2014,4	-38 %	2016,3
Pandemie																				
Diverzifikované mikroregiony	3 %	2020,7	-18 %	2019,86	1 %	2021,1	-303 %	2020,86	3344 %	2019,4	47 %	2020,9	56 %	2021,1	-1 %	2020,6	40 %	2021	30 %	2020,9
Specializované mikroregiony	4 %	2020,4	-24 %	2019,87	3 %	2020,6	-822 %	2020,91	1672 %	2020,2	86 %	2020,3	104 %	2021,1	-25 %	2021,0	31 %	2021	38 %	2021,0

Zdroj: vlastní zpracování (2024)

Příloha č. 40: Vyhodnocení hypotézy č. 2

Hospodářská Krize																				
Indikátor	Index stáří		Rozvody		Sňatky		Přirozený přírůstek		Přírůstek stěhováním		Dokončené byty		Počet uchazeč na 1 prac. místo		Pracovní místa v evidenci ÚP		Osoby s délkou evidence nad 12 m		Nezaměstnanost %	
	zhoršení zlepšení	zotavení	zhoršení zlepšení	zotavení	zhoršení zlepšení	zotavení	zhoršení zlepšení	zotavení	zhoršení zlepšení	zotavení	zhoršení zlepšení	zotavení	zhoršení zlepšení	zotavení	zhoršení zlepšení	zotavení	zhoršení zlepšení	zotavení	zhoršení zlepšení	zotavení
Jádrové mikroregiony	19 %	2010,0	-13 %	2013,2	-10 %	2017,2	-130 %	2016,7	-77 %	2017,7	48 %	2014	-68 %	2016,3	110 %	2016,3	-50 %	2014,7	-32 %	2016,5
HSOÚ	53 %	2010,0	-36 %	2012,7	-22 %	2015,2	-159 %	2013,5	78 %	2013	205 %	2014,7	-64 %	2015,2	170 %	2015	-60 %	2014	-41 %	2016,2
Pandemie																				
Jádrové mikroregiony	1 %	2020,7	-23 %	2019,7	5 %	2020,8	-287 %	2020,3	1090 %	2020	32 %	2021,00	135 %	2021	-24 %	2020	-5 %	2021	28 %	2021,2
HSOÚ	7 %	2020,0	-26 %	2019,7	23 %	2019,8	-302 %	2020,5	832 %	2020	249 %	2020,67	85 %	2021,2	-25 %	2021,5	29 %	2021,7	32 %	2021

Zdroj: vlastní zpracování (2024)

Příloha č. 41: Podíl nezaměstnaných – H3 hospodářská krize

Nezaměstnanost						
	Zlepšení/ Zhoršení	Zotavení Mikroregiony	zotavení Kraj/Stát	POROVNÁNÍ STÁT (-36 %)	POROVNÁNÍ PARDUBICKÝ KRAJ (-45 %)	POROVNÁNÍ KRÁLOVEHRADECKÝ KRAJ (32 %)
Přelouč	-38 %	2016	2016	PRAVDA	NE	
Chrudim	-42 %	2016	2016	NE	PRAVDA	
Hlinsko	-44 %	2015	2016	NE	PRAVDA	
Polička	-47 %	2016	2016	NE	PRAVDA	
Králíky	-51 %	2015	2016	NE	NE	
Holice	-22 %	2017	2016	NE	NE	
Vysoké Mýto	-41 %	2016	2016	NE	NE	
Litomyšl	-68 %	2015	2016	NE	NE	
Ústí nad Orlicí	-63 %	2016	2016	NE	NE	
Lanškroun	-30 %	2016	2016	NE	NE	
Žamberk	-58 %	2016	2016	NE	NE	
Česká Třebová	-57 %	2015	2016	NE	NE	
Pardubice	-28 %	2017	2016	NE	NE	
Svitavy	-61 %	2016	2016	NE	NE	
Moravská Třebová	-48 %	2016	2016	NE	PRAVDA	
Nový Bydžov	-43 %	2016	2016	NE		NE
Hořice	-54 %	2015	2016	NE		NE
Jičín	-62 %	2015	2016	NE		NE
Nová Paka	-62 %	2015	2016	NE		NE
Vrchlabí	-58 %	2016	2016	NE		NE
Trutnov	-48 %	2015	2016	NE		NE
Nové Město nad Metují	-4 %	2019	2016	NE		NE
Dobruška	-38 %	2016	2016	PRAVDA		NE
Rychnov nad Kněžnou	-28 %	2016	2016	NE		PRAVDA
Kostelec nad Orlicí	-43 %	2016	2016	NE		NE
Hradec Králové	-18 %	2017	2016	NE		NE
Broumov	10 %	2019	2016	NE		NE
Jaroměř	-8 %	2017	2016	NE		NE
Náchod	1 %	2019	2016	NE		NE
Dvůr Králové nad Labem	-41 %	2016	2016	NE		NE

Zdroj: vlastní zpracování (2024)

Příloha č. 42: Podíl nezaměstnaných – H3 pandemie čínské chřipky

Nezaměstnanost						
	Zlepšení/ Zhoršení	Zotavení Mikroregiony	zotavení Kraj/Stát	POROVNÁNÍ STÁT (21 %)	POROVNÁNÍ PARDUBICKÝ KRAJ (1 %)	POROVNÁNÍ KRÁLOVEHRADECKÝ KRAJ (3 %)
Přelouč	47 %	2021	2021	NE	NE	
Chrudim	20 %	2021	2021	PRAVDA	NE	
Hlinsko	37 %	2021	2021	NE	NE	
Polička	32 %	2021	2021	NE	NE	
Králíky	46 %	2021	2021	NE	NE	
Holice	1 %	2022	2021	NE	PRAVDA	
Vysoké Mýto	30 %	2021	2021	NE	NE	
Litomyšl	31 %	2021	2021	NE	NE	
Ústí nad Orlicí	65 %	2020	2021	NE	NE	
Lanškroun	74 %	2021	2021	NE	NE	
Žamberk	29 %	2022	2021	NE	NE	
Česká Třebová	41 %	2021	2021	NE	NE	
Pardubice	36 %	2021	2021	NE	NE	
Svitavy	25 %	2021	2021	NE	NE	
Moravská Třebová	9 %	2021	2021	NE	NE	
Nový Bydžov	5 %	2020	2021	NE		PRAVDA
Hořice	26 %	2021	2021	NE		NE
Jičín	38 %	2020	2021	NE		NE
Nová Paka	29 %	2021	2021	NE		NE
Vrchlabí	63 %	2021	2021	NE		NE
Trutnov	48 %	2021	2021	NE		NE
Nové Město nad Metují	30 %	2021	2021	NE		NE
Dobruška	32 %	2021	2021	NE		NE
Rychnov nad Kněžnou	61 %	2021	2021	NE		NE
Kostelec nad Orlicí	42 %	2021	2021	NE		NE
Hradec Králové	20 %	2021	2021	PRAVDA		NE
Broumov	26 %	2021	2021	NE		NE
Jaroměř	34 %	2020	2021	NE		NE
Náchod	55 %	2021	2021	NE		NE
Dvůr Králové nad Labem	44 %	2021	2021	NE		NE

Zdroj: vlastní zpracování (2024)

Příloha č. 43: Dokončené byty na 1000 obyvatel – H3 hospodářská krize

Dokončené byty							
	Zlepšení / Zhoršení	Zotavení Mikroregiony	zotavení pardubický kraj	zotavení královehradecký Kraj/Stát	POROVNÁNÍ STÁT (-15 %)	POROVNÁNÍ PARDUBICKÝ KRAJ (-10 %)	POROVNÁNÍ KRÁLOVEHRADECKÝ KRAJ (-5 %)
Přelouč	12 %	2 011	2019	2010	NE	NE	
Chrudim	91 %	2 017	2019	2010	NE	NE	
Hlinsko	398 %	2 013	2019	2010	NE	NE	
Polička	3 %	2 019	2019	2010	NE	NE	
Králíky	172 %	2 013	2019	2010	NE	NE	
Holice	-23 %	2 018	2019	2010	NE	NE	
Vysoké Mýto	74 %	2 013	2019	2010	NE	NE	
Litomyšl	-35 %	2 017	2019	2010	NE	NE	
Ústí nad Orlicí	-4 %	2 019	2019	2010	NE	NE	
Lanškroun	-78 %	2 010	2019	2010	NE	NE	
Žamberk	-25 %	2 015	2019	2010	NE	NE	
Česká Třebová	2 %	2 019	2019	2010	NE	NE	
Pardubice	-32 %	2 018	2019	2010	NE	NE	
Svitavy	-15 %	2 019	2019	2010	PRAVDA	PRAVDA	
Moravská Třebová	45 %	2 011	2019	2010	NE	NE	
Nový Bydžov	393 %	2 018	2019	2010	NE		NE
Hořice	54 %	2 015	2019	2010	NE		NE
Jičín	121 %	2 019	2019	2010	NE		NE
Nová Paka	91 %	2 016	2019	2010	NE		NE
Vrchlabí	34 %	2 010	2019	2010	NE		NE
Trutnov	215 %	2 010	2019	2010	NE		NE
Nové Město nad Metují	129 %	2 010	2019	2010	NE		NE
Dobruška	62 %	2 018	2019	2010	NE		NE
Rychnov nad Kněžnou	215 %	2 014	2019	2010	NE		NE
Kostelec nad Orlicí	188 %	2 010	2019	2010	NE		NE
Hradec Králové	53 %	2 010	2019	2010	NE		NE
Broumov	379 %	2 010	2019	2010	NE		NE
Jaroměř	123 %	2 015	2019	2010	NE		NE
Náchod	90 %	2 015	2019	2010	NE		NE
Dvůr Králové nad Labem	648 %	2 016	2019	2010	NE		NE

Zdroj: vlastní zpracování (2024)

Příloha č. 44: Dokončené byty na 1000 obyvatel – H3 pandemie čínské chřipky

Dokončené byty							
	Zlepšení/ Zhoršení	Zotavení Mikroregiony	Zotavení pardubický kraj	zotavení Kraj/Stát	POROVNÁNÍ STÁT (115 %)	POROVNÁNÍ PARDUBICKÝ KRAJ (109 %)	POROVNÁNÍ KRÁLOVEHRADECKÝ KRAJ (122 %)
Přelouč	70 %	2 021	2020	2 021	NE	NE	
Chrudim	-20 %	2 021	2020	2 021	NE	NE	
Hlinsko	86 %	2 021	2020	2 021	NE	NE	
Políčka	-29 %	2 021	2020	2 021	NE	NE	
Králíky	125 %	2 021	2020	2 021	NE	NE	
Holice	25 %	2 020	2020	2 021	NE	NE	
Vysoké Mýto	27 %	2 021	2020	2 021	NE	NE	
Litomyšl	13 %	2 020	2020	2 021	NE	NE	
Ústí nad Orlicí	-64 %	2 019	2020	2 021	NE	NE	
Lanškroun	40 %	2 019	2020	2 021	NE	NE	
Žamberk	55 %	2 019	2020	2 021	NE	NE	
Česká Třebová	493 %	2 020	2020	2 021	NE	NE	
Pardubice	-12 %	2 022	2020	2 021	NE	NE	
Svitavy	318 %	2 021	2020	2 021	NE	NE	
Moravská Třebová	34 %	2 021	2020	2 021	NE	NE	
Nový Bydžov	75 %	2 022		2 021	NE		NE
Hořice	23 %	2 019		2 021	NE		NE
Jičín	89 %	2 021		2 021	NE		NE
Nová Paka	-12 %	2 020		2 021	NE		NE
Vrchlabí	67 %	2 019		2 021	NE		NE
Trutnov	22 %	2 020		2 021	NE		NE
Nové Město nad Metují	45 %	2 022		2 021	NE		NE
Dobruška	-60 %	2 021		2 021	NE		NE
Rychnov nad Kněžnou	59 %	2 020		2 021	NE		NE
Kostelec nad Orlicí	131 %	2 020		2 021	NE		NE
Hradec Králové	-3 %	2 022		2 021	NE		NE
Broumov	502 %	2 020		2 021	NE		NE
Jaroměř	147 %	2 021		2 021	NE		NE
Náchod	28 %	2 019		2 021	NE		NE
Dvůr Králové nad Labem	23 %	2 021		2 021	NE		NE

Zdroj: vlastní zpracování (2024)

Příloha č. 45: Pracovní místa v evidenci ÚP – H3 hospodářská krize

Pracovní místa v evidenci ÚP						
	Zlepšení/ Zhoršení	Zotavení Mikroregiony	zotavení Kraj/Stát	POROVNÁNÍ STÁT (142 %)	POROVNÁNÍ PARDUBICKÝ KRAJ (158 %)	POROVNÁNÍ KRÁLOVEHRADECKÝ KRAJ (176 %)
Přelouč	97 %	2017	2016	NE	NE	
Chrudim	92 %	2016	2016	NE	NE	
Hlinsko	56 %	2015	2016	NE	NE	
Políčka	153 %	2015	2016	NE	PRAVDA	
Králíky	584 %	2013	2016	NE	NE	
Holice	139 %	2016	2016	PRAVDA	NE	
Vysoké Mýto	322 %	2015	2016	NE	NE	
Litomyšl	97 %	2015	2016	NE	NE	
Ústí nad Orlicí	115 %	2016	2016	NE	NE	
Lanškroun	202 %	2015	2016	NE	NE	
Žamberk	104 %	2015	2016	NE	NE	
Česká Třebová	160 %	2013	2016	NE	PRAVDA	
Pardubice	47 %	2016	2016	NE	NE	
Svitavy	122 %	2015	2016	NE	NE	
Moravská Třebová	161 %	2016	2016	NE	PRAVDA	
Nový Bydžov	403 %	2015	2016	NE		NE
Hořice	353 %	2015	2016	NE		NE
Jičín	409 %	2014	2016	NE		NE
Nová Paka	203 %	2016	2016	NE		NE
Vrchlabí	18 %	2017	2016	NE		NE
Trutnov	12 %	2016	2016	NE		NE
Nové Město nad Metují	47 %	2017	2016	NE		NE
Dobruška	48 %	2016	2016	NE		NE
Rychnov nad Kněžnou	479 %	2015	2016	NE		NE
Kostelec nad Orlicí	111 %	2017	2016	NE		NE
Hradec Králové	173 %	2016	2016	NE		PRAVDA
Broumov	-24 %	2017	2016	NE		NE
Jaroměř	45 %	2017	2016	NE		NE
Náchod	133 %	2016	2016	NE		NE
Dvůr Králové nad Labem	14 %	2016	2016	NE		NE

Zdroj: vlastní zpracování (2024)

Příloha č. 46: Pracovní místa v evidenci ÚP – H3 pandemie čínské chřipky

Pracovní místa v evidenci Úp							
	Zlepšení/ Zhoršení	Zotavení Mikroregiony	Zotavení Královehradecký kraj	zotavení Kraj/Stát	POROVNÁNÍ STÁT (-11 %)	POROVNÁNÍ PARDUBICKÝ KRAJ (-56 %)	POROVNÁNÍ KRÁLOVEHRADECKÝ KRAJ (-10 %)
Přelouč	-47 %	2020		2 020	NE	NE	
Chrudim	13 %	2020		2 020	NE	NE	
Hlinsko	-8 %	2019		2 020	PRAVDA	NE	
Polička	65 %	2022		2 020	NE	NE	
Králíky	-48 %	2022		2 020	NE	NE	
Holice	45 %	2020		2 020	NE	NE	
Vysoké Mýto	-27 %	2021		2 020	NE	NE	
Litomyšl	-77 %	2020		2 020	NE	NE	
Ústí nad Orlicí	-46 %	2020		2 020	NE	NE	
Lanškroun	15 %	2022		2 020	NE	NE	
Žamberk	-38 %	2021		2 020	NE	NE	
Česká Třebová	-49 %	2022		2 020	NE	NE	
Pardubice	-40 %	2022		2 020	NE	NE	
Svitavy	-39 %	2022		2 020	NE	NE	
Moravská Třebová	-66 %	2020		2 020	NE	NE	
Nový Bydžov	-44 %	2021	2021	2 020	NE		NE
Hořice	-6 %	2022	2021	2 020	NE		PRAVDA
Jičín	-43 %	2020	2021	2 020	NE		NE
Nová Paka	-25 %	2022	2021	2 020	NE		NE
Vrchlabí	-40 %	2021	2021	2 020	NE		NE
Trutnov	6 %	2021	2021	2 020	NE		NE
Nové Město nad Metují	-38 %	2021	2021	2 020	NE		NE
Dobruška	-20 %	2022	2021	2 020	NE		NE
Rychnov nad Kněžnou	-39 %	2020	2021	2 020	NE		NE
Kostelec nad Orlicí	25 %	2020	2021	2 020	NE		NE
Hradec Králové	6 %	2020	2021	2 020	NE		NE
Broumov	-22 %	2022	2021	2 020	NE		NE
Jaroměř	5 %	2022	2021	2 020	NE		NE
Náchod	-9 %	2020	2021	2 020	PRAVDA		PRAVDA
Dvůr Králové nad Labem	7 %	2020	2021	2 020	NE		NE

Zdroj: vlastní zpracování (2024)

Příloha č. 47: Index stáří – H3 hospodářská krize

Index Stáří						
	Zlepšení/ Zhoršení	Zotavení Mikroregiony	zotavení Kraj/Stát	POROVNÁNÍ STÁT (22 %)	POROVNÁNÍ PARDUBICKÝ KRAJ (27 %)	POROVNÁNÍ KRÁLOVÉHRADECKÝ KRAJ (31 %)
Přelouč	14 %	2 010	2010	NE	NE	
Chrudim	29 %	2 010	2010	NE	PRAVDA	
Hlinsko	35 %	2 010	2010	NE	NE	
Polička	37 %	2 010	2010	NE	NE	
Králíky	61 %	2 010	2010	NE	NE	
Holice	25 %	2 010	2010	PRAVDA	PRAVDA	
Vysoké Mýto	36 %	2 010	2010	NE	NE	
Litomyšl	33 %	2 010	2010	NE	NE	
Ústí nad Orlicí	37 %	2 010	2010	NE	NE	
Lanškroun	45 %	2 010	2010	NE	NE	
Žamberk	37 %	2 010	2010	NE	NE	
Česká Třebová	37 %	2 010	2010	NE	NE	
Pardubice	5 %	2 010	2010	NE	NE	
Svitavy	47 %	2 010	2010	NE	NE	
Moravská Třebová	52 %	2 010	2010	NE	NE	
Nový Bydžov	34 %	2 010	2010	NE		PRAVDA
Hořice	35 %	2 010	2010	NE		PRAVDA
Jičín	23 %	2 011	2010	PRAVDA		NE
Nová Paka	24 %	2 010	2010	PRAVDA		NE
Vrchlabí	41 %	2 010	2010	NE		NE
Trutnov	45 %	2 010	2010	NE		NE
Nové Město nad Metují	41 %	2 010	2010	NE		NE
Dobruška	28 %	2 010	2010	NE		PRAVDA
Rychnov nad Kněžnou	38 %	2 010	2010	NE		NE
Kostelec nad Orlicí	28 %	2 010	2010	NE		PRAVDA
Hradec Králové	17 %	2 010	2010	NE		NE
Broumov	71 %	2 010	2010	NE		NE
Jaroměř	38 %	2 010	2010	NE		NE
Náchod	30 %	2 010	2010	NE		PRAVDA
Dvůr Králové nad Labem	49 %	2 010	2010	NE		NE

Zdroj: vlastní zpracování (2024)

Příloha č. 48: Index stáří – H3 pandemie čínské chřipky

Index stáří							
	Zlepšení/ Zhoršení	Zotavení Mikroregiony	Zotavení Pardubický kraj	zotavení Královehradecký Kraj/Stát	POROVNÁNÍ STÁT (2 %)	POROVNÁNÍ PARDUBICKÝ KRAJ (2 %)	POROVNÁNÍ KRÁLOVÉHRADECKÝ KRAJ (4 %)
Přelouč	2 %	2 022	2020	2 022	PRAVDA	PRAVDA	
Chrudim	3 %	2 020	2020	2 022	PRAVDA	PRAVDA	
Hlinsko	0 %	2 022	2020	2 022	PRAVDA	PRAVDA	
Polička	4 %	2 020	2020	2 022	PRAVDA	PRAVDA	
Králíky	6 %	2 020	2020	2 022	NE	PRAVDA	
Holice	-1 %	2 020	2020	2 022	PRAVDA	NE	
Vysoké Mýto	6 %	2 020	2020	2 022	PRAVDA	PRAVDA	
Litomyšl	-2 %	2 020	2020	2 022	PRAVDA	NE	
Ústí nad Orlicí	2 %	2 020	2020	2 022	PRAVDA	PRAVDA	
Lanškroun	2 %	2 020	2020	2 022	PRAVDA	PRAVDA	
Žamberk	3 %	2 021	2020	2 022	PRAVDA	PRAVDA	
Česká Třebová	8 %	2 020	2020	2 022	NE	PRAVDA	
Pardubice	-3 %	2 020	2020	2 022	NE	NE	
Svitavy	7 %	2 020	2020	2 022	NE	PRAVDA	
Moravská Třebová	7 %	2 020	2020	2 022	NE	PRAVDA	
Nový Bydžov	-1 %	2 021		2 022	PRAVDA		PRAVDA
Hořice	7 %	2 020		2 022	NE		NE
Jičín	4 %	2 020		2 022	PRAVDA		PRAVDA
Nová Paka	1 %	2 021		2 022	PRAVDA		PRAVDA
Vrchlabí	5 %	2 020		2 022	PRAVDA		PRAVDA
Trutnov	7 %	2 020		2 022	NE		NE
Nové Město nad Metují	5 %	2 022		2 022	PRAVDA		PRAVDA
Dobruška	7 %	2 020		2 022	NE		NE
Rychnov nad Kněžnou	4 %	2 022		2 022	PRAVDA		PRAVDA
Kostelec nad Orlicí	4 %	2 020		2 022	PRAVDA		PRAVDA
Hradec Králové	1 %	2 022		2 022	PRAVDA		PRAVDA
Broumov	10 %	2 020		2 022	NE		NE
Jaroměř	4 %	2 020		2 022	PRAVDA		PRAVDA
Náchod	5 %	2 020		2 022	PRAVDA		PRAVDA

Index stáří							
	Zlepšení/ Zhoršení	Zotavení Mikroregiony	Zotavení Pardubický kraj	zotavení Královehradecký Kraj/Stát	POROVNÁNÍ STÁT (2 %)	POROVNÁNÍ PARDUBICKÝ KRAJ (2 %)	POROVNÁNÍ KRÁLOVEHRADECKÝ KRAJ (4 %)
Dvůr Králové nad Labem	3 %	2 020		2 022	PRAVDA		PRAVDA

Zdroj: vlastní zpracování (2024)

Příloha č. 49: Přirozený přírůstek – H3 hospodářská krize

Přirozený přírůstek						
	Zlepšení/ Zhoršení	Zotavení Mikroregiony	zotavení Kraj/Stát	POROVNÁNÍ STÁT (- 101 %)	POROVNÁNÍ PARDUBICKÝ KRAJ (-81 %)	POROVNÁNÍ KRÁLOVÉHRADECKÝ KRAJ (-174 %)
Přelouč	123 %	2 018	2010	NE	NE	
Chrudim	-50 %	2 019	2010	NE	NE	
Hlinsko	-7 %	2 019	2010	NE	NE	
Polička	6 %	2 019	2010	NE	NE	
Králíky	-127 %	2 010	2010	NE	NE	
Holice	-9 %	2 019	2010	NE	NE	
Vysoké Mýto	-159 %	2 012	2010	NE	NE	
Litomyšl	-31 %	2 012	2010	NE	NE	
Ústí nad Orlicí	500 %	2 018	2010	NE	NE	
Lanškroun	-117 %	2 010	2010	NE	NE	
Žamberk	-49 %	2 010	2010	NE	NE	
Česká Třebová	-200 %	2 018	2010	NE	NE	
Pardubice	-58 %	2 010	2010	NE	NE	
Svitavy	-157 %	2 010	2010	NE	NE	
Moravská Třebová	-211 %	2 010	2010	NE	NE	
Nový Bydžov	-507 %	2 013	2010	NE		NE
Hořice	-184 %	2 017	2010	NE		NE
Jičín	-273 %	2 010	2010	NE		NE
Nová Paka	-56 %	2 010	2010	NE		NE
Vrchlabí	-450 %	2 011	2010	NE		NE
Trutnov	-160 %	2 010	2010	NE		NE
Nové Město nad Metují	100 %	2 014	2010	NE		NE
Dobruška	-148 %	2 011	2010	NE		NE
Rychnov nad Kněžnou	-96 %	2 010	2010	NE		NE
Kostelec nad Orlicí	-750 %	2 017	2010	NE		NE
Hradec Králové	-39 %	2 017	2010	NE		NE
Broumov	-93 %	2 017	2010	NE		NE
Jaroměř	-61 %	2 017	2010	NE		NE
Náchod	-220 %	2 011	2010	NE		NE
Dvůr Králové nad Labem	-168 %	2 016	2010	NE		NE

Zdroj: vlastní zpracování (2024)

Příloha č. 50: Přirozený přírůstek – H3 pandemie čínské chřipky

Přirozený přírůstek							
	Zlepšení/ Zhoršení	Zotavení Mikroregiony	Zotavení Pardubický kraj	zotavení Královehradecký Kraj/Stát	POROVNÁNÍ STÁT (-1795 %)	POROVNÁNÍ PARDUBICKÝ KRAJ (-2230 %)	POROVNÁNÍ KRÁLOVÉHRADEC
Přelouč	-554 %	2 020	2020	2 022	NE	NE	
Chrudim	-162 %	2 022	2020	2 022	NE	NE	
Hlinsko	-32 %	2 022	2020	2 022	NE	NE	
Polička	-100 %	2 022	2020	2 022	NE	NE	
Králíky	-1186 %	2 020	2020	2 022	NE	NE	
Holice	-4800 %	2 020	2020	2 022	NE	NE	
Vysoké Mýto	-9600 %	2 020	2020	2 022	NE	NE	
Litomyšl	-100 %	2 022	2020	2 022	NE	NE	
Ústí nad Orlicí	-373 %	2 022	2020	2 022	NE	NE	
Lanškroun	142 %	2 022	2020	2 022	NE	NE	
Žamberk	-93 %	2 020	2020	2 022	NE	NE	
Česká Třebová	-357 %	2 020	2020	2 022	NE	NE	
Pardubice	-238 %	2 020	2020	2 022	NE	NE	
Svitavy	-96 %	2 020	2020	2 022	NE	NE	
Moravská Třebová	-94 %	2 021	2020	2 022	NE	NE	
Nový Bydžov	0 %	2 018		2 022	NE		NE
Hořice	-87 %	2 022		2 022	NE		NE
Jičín	-279 %	2 021		2 022	NE		NE
Nová Paka	-286 %	2 022		2 022	NE		NE
Vrchlabí	-261 %	2 020		2 022	NE		NE
Trutnov	-576 %	2 022		2 022	NE		NE
Nové Město nad Metují	-571 %	2 022		2 022	NE		NE
Dobruška	-246 %	2 021		2 022	NE		NE
Rychnov nad Kněžnou	-179 %	2 020		2 022	NE		NE
Kostelec nad Orlicí	-108 %	2 020		2 022	NE		NE
Hradec Králové	-372 %	2 020		2 022	NE		NE
Broumov	-72 %	2 022		2 022	NE		NE
Jaroměř	-133 %	2 022		2 022	NE		NE
Náchod	-2 %	2 022		2 022	NE		NE

Přirozený přírůstek							
	Zlepšení/ Zhoršení	Zotavení Mikroregiony	Zotavení Pardubický kraj	zotavení Královehradecký Kraj/Stát	POROVNÁNÍ STÁT (-1795 %)	POROVNÁNÍ PARDUBICKÝ KRAJ (-2230 %)	POROVNÁNÍ KRÁLOVEHRADEC
Dvůr Králové nad Labem	-5 %	2 020		2 022	NE		NE

Zdroj: vlastní zpracování (2024)